

NEMZETI
IFJÚSÁGI
TANÁCS

A NEMZETI IFJÚSÁGI TANÁCS ELSŐ TÍZ ÉVE

Jancsó András – B. Kovács Péter – Djongli Joel Ségnon
A Nemzeti Ifjúsági Tanács első tíz éve

Impresszum

Szerkesztők: Jancsó András – B. Kovács Péter – Djongi Joel Ségnon

Olvasószerkesztő: Lengyel Nóra

Szakmai lektor: Dr. Bauer Béla

Tanácsadó: Nemes László

Grafikai tervezés, tördelés: Rudics Mónika

Felelős kiadó: Kovács Péter elnök

ISBN: 978-615-01-6690-2

Kiadja a Nemzeti Ifjúsági Tanács Szövetség, 2022.

Minden jog fenntartva.

Készült a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával. Azonosító: NKA 449121-01579

Tartalom

Előszó	7
I. Áttekintés	9
Dr. Pillók Péter – Dr. Székely Levente: Harminc év a hintán	
– Ifjúságpolitikai csomópontok a rendszerváltástól napjainkig	10
Lengyel Nóra: A Nemzeti Ifjúsági Tanács első tíz éve 2012–2022	
– egy „külsős” szemével	28
II. Interjúk: A NIT elnökei	45
Janzsó Ádám: „Mindenki gyanús szemmel nézett a NIT-re”	46
Ament Balázs: „Én nagyjából a konszolidációra voltam hajlandó vállalkozni”	60
Hegedüs Zoltán: „Nézzük meg, hogy mit tudunk felépíteni”	70
III. Interjúk: Döntéshozók és szakpolitikusok	83
Dr. Navracsics Tibor: „Könnyű támogatni egy újonnan létrejövő dolgot”	84
Dr. Varga-Bajusz Veronika: „A NIT-nek van egy erős bázisa”	92
Mohay Gergely: „A párbeszéd és a tagszervezetek képvisellete sikeres”	100
IV. Interjúk: Alumnik és szervezők	111
Gulyás Tibor: „Az alapítási folyamatba tettem bele rendkívül sok munkát”	112
Nedeczky Lilla: „Végre nyitott ajtókat döngettünk”	120
Nemes László: „Az a típusú ember vagyok, aki szeret nyüzsgögni”	128
Függelék	140
Tisztségviselők és munkatársak (2012-2022)	141
A NIT tagszervezetei (2022. november 12.)	146

Előszó

Lectori Salutem!

Immáron tíz esztendeje, 2012. december 1-jén tartotta alakuló ülését a Nemzeti Ifjúsági Tanács (NIT). Egy évforduló mindig kiváló lehetőség a visszaemlékezésre, ugyanakkor jelentős fejtörést is okozhat az emlékezés mikéntje. Különösképp igaz ez egy országos ifjúsági ernyőszervezet esetében, amelynek alapítói, vezetői, tagjai, munkatársai, partnerei más és más helyzetekben kerültek kapcsolatba a NIT-tel, így különböző narratívák sokaságából áll össze az elmesélendő történet. A kötet, amelyet a Tisztelt Olvasó kezében tart, arra vállalkozik, hogy ezeket az egyedi történeteket felvillantssa és ezeken keresztül bemutassa a Nemzeti Ifjúsági Tanács megalakulása óta eltelt tíz évet.

Ahhoz, hogy a történetek megtartsák autentikus jellegüket interjúkat közlünk az elmúlt tíz évben a szervezettel különböző módokon kapcsolatban került személyekkel. Három nagy csoportból villantunk fel narratívákat: beszélgetünk a NIT korábbi elnökeivel; alumnikkal és a szervezet fontos szervezőivel; valamint döntéshozókat és szakpolitikusokat is megkértünk, hogy meséljék el a NIT-tel kapcsolatos történetüket. Ezek az interjúk mind hozzájárulnak ahhoz, hogy eltérő szemüvegeken keresztül megismerjük a NIT első tíz évének gazdagságát. Ugyanakkor valóban csak villanások, hiszen a kötet terjedelmi keretei miatt nem volt lehetőség azt a több mint ötven választott képviselőt és munkatársat meginterjúvolni, akik munkájukkal hozzájárultak szervezetünk történetéhez. A terjedelmi keretek mellett pedig voltak, akik nem kívánták elmesélni a történetüket, ebből fakad, hogy a szervezet korábbi öt elnöke közül, csak három adott interjút.

Ahhoz, hogy az elmesélt történetek kontextusát jobban megértsük és megismerjük, két tanulmány előzi meg az interjúkat. Pillók Péter és Székely Levente szociológusok munkájából egy távolabbi és nagyobb perspektíva bontakozik ki előttünk: a rendszerváltoztatást követő harminc év magyar ifjúságpolitika története. Lengyel Nóra történész tanulmánya pedig a Nemzeti Ifjúsági Tanács történetére fókuszálva kíván bevezetést nyújtani a szervezet történetébe.

Nórára azért esett a választásunk, mert történelmi módszertant alkalmazva, szektorfüggetlen szereplőként, külső nézőpontból tudta értékelni az elmúlt tíz főbb csomópontjait. A tanulmányok így minden az ifjúságpolitika és magyar ifjúsági érdekképviselőt iránt – szakmai, történelmi vagy éppen tagszervezeti szempontból – érdeklődő számára érdekessé teszik a kötetet. Míg az interjúk nem csak a szervezet egykori vagy aktuális tagjai számára lehetnek tanulságosak, hanem elbeszélte történelemként a magyar ifjúsági szektor rendszerváltoztatás utáni kutatásához jelenthetnek hozzájárulást.

A szerkesztők

I. ÁTTEKINTÉS

Dr. Pillók Péter – Dr. Székely Levente: Harminc év a hintán – Ifjúságpolitikai csomópontok a rendszerváltástól napjainkig¹

Bevezetés

Jelen munka célja a rendszerváltást követő évtizedek ifjúságpolitikai struktúráinak összefoglalása. Az elmúlt három évtized áttekintése során többféle megközelítéssel találkozhatunk, akár az olyan alapvető fogalmakkal kapcsolatban is, mint például az ifjúság. Munkánkban a fogalom meghatározással ugyanakkor nem foglalkozunk, mint ahogy teljességre sem törekszünk az ifjúságpolitikai történések bemutatása során. Az ifjúságpolitika központi-kormányzati folyamatokra koncentrálnak, így csak érintőlegesen jelennek meg az olyan szinten fontos területek, mint a helyi-, önkormányzati-, civil szervezetek vagy akár maguk a fiatalok. A felnőtt élet szempontjából a meghatározó döntések java az ifjúkorhoz kapcsolódik, ily módon az ifjúságpolitika szorosan összefügg az oktatáspolitikával, a szociálpolitikával, családpolitikával, a foglalkoztatáspolitikával stb. Az összefüggésrendszer az önálló terület vs. egyes területek ifjúsági részterületének vitáját is már az első ifjúságpolitikával kapcsolatos gondolat megidézi. Jelen írásunkban nem kívánunk érvelni egyik elképzelés mellett sem, azzal azonban egyetértünk, hogy annak ellenére, hogy a társadalomban betöltött arányokat tekintve csökkenő súlyú csoportról beszélünk, mégis – részben ebből fakadóan – egyre fontosabbá válik a fiatalokkal kapcsolatos társadalompolitika.

A rendszerváltást követő három évtizedben rengeteg dolog történt a magyarországi ifjúságpolitikában, amelyekről jelen írásunkban összefoglalóan, már-már leegyszerűsítve adunk számot. A 'létező' szocializmus időszakában felépített

¹ Pillók Péter PhD szociológus, a szociológiai tudományok doktora. Kutatásmódszertani témában készítette disszertációját, jelenleg a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Szociológiai Intézetének Társadalomkutatási Tanszékének vezetője, egyetemi docens. A Századvég Közéleti Tudásközpont Alapítvány és a Századvég Konjunktúra Kutató Zrt. igazgatója, a Társadalomtudományi Kutatócsoport vezetője. Székely Levente PhD szociológus, a szociológiai tudományok doktora. Pályája elején információs társadalommal foglalkozó egyetemi kutatóközpontban dolgozott, majd több mint egy évtizedig irányította az egyik meghatározó piackutató intézet szakmai munkáját. Jelenleg az Ifjúságkutató Intézet és a Mathias Corvinus Collegium Szociológia Műhelyének vezetője. A Budapesti Corvinus Egyetem Marketing- és Kommunikáció-tudományi Intézetének adjunktusa.

struktúrát a rendszerváltást követően nem működtették tovább ifjúsági területen sem, így került sor a törvényi keretek, valamint az intézményrendszer átalakítására. A rendszerváltás és az azt követő gazdasági krízis okozta terhelés következményeképp az első szabadon választott kormánynak nem jutott energiája arra, hogy teljeskörű átalakítást hajtson végre. Nagyjából az ezredfordulóig egyfajta tapogatózasként írható le a kormányzati ifjúságpolitika, ennek eredményeképp a változó koncepciók, az átalakuló intézményrendszer egyaránt egy formálódó, de bizonytalan irányú struktúrát mutatnak. Az első évtized maradandó eredménye a dedikált háttérintézmény (Mobilitás) létrejötte, amelyre a következő évtizedben az ifjúságpolitika állandó végrehajtói szerepköre hárult.

A rendszerváltás utáni korszak második évtizede az intézményesüléssel indult, majd eljelentéktelenedés követte. Az ezredforduló környékén kapta a terület a legtöbb figyelmet az önálló minisztérium megalakulásával, amely a presztízs mellett erőforrásbővülést is jelentett és olyan - a mai napig létező - elemek elindulását, mint a négyévente készülő nagymintás ifjúságkutatás. Az intézményesülés kezdeti sikereit követően a terület folyamatosan veszített államigazgatáson belüli súlyából, a korszak végére a minisztériumból egy államtitkárságon belüli osztály vált. Az ezredfordulót követő évtized végén parlamenti konszenzussal elfogadták a Nemzeti Ifjúsági Stratégiát, amely jelentőségét tekintve fontos mérföldkő lehetett volna, azonban a végrehajtása nem vált prioritássá.

A 2010 utáni korszak indulása hamar eloszlatta a reményt az ifjúságpolitika kormányzati súlyának visszaszerzésével kapcsolatban, nem alakult újjá önálló ifjúsági minisztérium, a kormányzati struktúrában az ifjúságügy végig a családügyhöz tartozott. A struktúrában elfoglalt pozíció és a háttérintézmény átalakítása egyben a fiatalokról való gondolkodás megváltozását is mutatta, ebben a korszakban az intézkedések is leginkább családalapítási fókuszúak voltak. A 2010-es évek fontos momentuma a Nemzeti Ifjúsági Tanács megalakulása, amely állandó szereplője a hazai ifjúságpolitikai folyamatoknak. A következőkben ezeket a korszakokat mutatjuk be részletesebben, azonban a teljesség igényéhez képest vázlatosan.

A rendszerváltás és következménye

A rendszerváltás előtt az ifjúságpolitika állami megvalósításáért a Minisztertanács felelt. Az erről rendelkező 1971. évi IV. törvény szerint az ifjúság egységes politikai-társadalmi szervezete a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség (KISZ), valamint a Magyar Úttörők Szövetsége jogosult az ifjúságot az állami szervek, a szövetségek, valamint a társadalmi szervezetek előtt képviselni, később egészen a rendszerváltásig az ifjúságügyért az Állami Ifjúsági és Sport Hivatal volt felelős.

Az ifjúságpolitikát meglehetősen stabil időszak jellemzi a 80-as évek közepéig. Az ifjúság, mint az államhatalom szempontjából potenciálisan veszélyes társadalmi csoport a formális keretek között nagyobb fokú szabadságot élvezett, mint a felnőtt társadalom. Közvetlenül a rendszerváltás előtt alakult csak meg az első pluralista ifjúsági ernyőszervezet, a MISZOT (Magyarországi Ifjúsági Szervezetek Országos Tanácsa), amely a rendszerváltás körüli időszakban jelenlétének ellenére sem tudott később stabilizálódni (Stumpf, 1992).

1989–1990 és az azt követő évek egész társadalmi, gazdasági és kulturális környezet átalakulása révén nagymértékben befolyásolták a magyarországi fiatalok életét. A szocialista-kommunista ideológiát felváltó demokrácia első éveit a korábbi rendszer lebontásával teltek, amelynek központi eleme a gazdasági reformok és piacgazdasági folyamatokra való áttérés volt. Néhány év alatt a korábban állami tulajdonban lévő cégek 80 százalékát privatizálták, megszűnt másfél millió munkahely. A gazdasági sokk az ifjúság körében még erősebb hullámokat vert. A 15–29 év közötti fiatalok körében 30 százalékkal csökkent a foglalkoztatottak száma, így az ifjúság nagyobb részének a rendszerváltás nem lehetőséget, hanem további nehézségeket hozott. Az ifjúság problémáinak nem az 1989–1990-ben zajló szerkezetváltás volt a fő oka, hanem a már az államszocializmus utolsó évtizedében kiteljesedő gazdasági válság, illetve az állam esélyteremtő képességének csökkenése, ezáltal – a családi erőforrások nagyobb szerepéből következően – a különbségek növekedése. A rendszerváltás ifjúsága forráshiányos szocialista oktatási rendszerben tanult és szerezte meg végzettségét, majd tapasztalta meg a kapitalista munkanélküliséget a teljes társadalom munkanélküliségi átlagán felüli mértékben (Székely, 2020).

Az aktivitás csökkenése ugyanakkor az oktatási rendszerben való jelenlét növekedésével járt együtt, amely részben a munkanélküliség elfedésére, részben pedig a megváltozó körülmények által támasztott új képzettség elérésére irányult. Az iskolázottság értéke növekedett, több fiatal fejezte be az alapfokú tanulmányait és többen kerültek felsőoktatásba, miközben a szakképzés jelentősen veszített értékéből. Az 1990-es évek felmérései a fiatalok általános rossz hangulatát helyezték fókuszba a társadalom helyzetével kapcsolatban, mely során legfontosabb problémának a foglalkoztatás (hiány), a lakhatás és az alacsony fizetések körvonalazódtak. Gázsó és Laki (2004) szerint összességében az újkapitalizmus egyik legnagyobb vesztese az ifjúság lett.

A rendszerváltás az intézményrendszert is alapjaiban változtatta meg, így egy még kialakulóban lévő, nem megszilárdult intézményi struktúrát ért a sokk, amelyet követően – köszönhetően a kormányok eltérő megközelítéseinek – az ifjúságpolitika adminisztratív struktúrái is folyamatosan és jelentős mértékben változtak.

Tapogatózás és (át)alakítás (1990-1998)

Az első demokratikus választásokat követően – 1990-ben – a megalakuló nemzeti, polgári kormány mindenre kiterjedő gazdasági és társadalmi krízissel volt kénytelen szembenézni, működése során az ifjúságpolitika nem kapott hangsúlyos szerepet. A kormányzatban a Miniszterelnöki Hivatal Ifjúságpolitikai Titkársága, a többcélú Oktatási, Ifjúsági és Sportbizottság foglalkozott az ifjúságüggyel. A kormány ifjúságpolitikai feladatait 1991-ben Cselekvési Tervbe is foglalták, megalakították az Információs Fórumot, amely a fiatalokkal kapcsolatos kérdésekkel foglalkozott. Állami támogatással működtetett, de attól függetlenül több ifjúsági információs/tanácsadó iroda és helyi szintű ifjúsági tanács kezdte meg működését, amelyeket általában helyi önkormányzatok, vagy civil szervezetek és önkormányzatok közösen működtettek. A tanácsi rendszert felváltó önkormányzatok mellett a gyermek- és ifjúsági önkormányzatok is létrejöttek.

Az ifjúsági szervezetek működését a Központi Ifjúsági Alap tette lehetővé, az állami vagyont az Országos Gyermek- és Ifjúsági Alapítvány kezelte. A

MISZOT törekvése a KISZ egykori tulajdonának átvételére és az Ifjúsági Tanácsadó Tanács megalakítására egyaránt kudarcba fulladt. A Cselekvési Tervbe foglalt ifjúságügyi intézkedések végrehajtása jórészt elmaradt a költségvetés és az adminisztratív hiányok miatt. Az önkormányzati rendszerben az ifjúságpolitika nem kapott hivatalos szerepet, az önkormányzatokról szóló törvényben nem került nevesítésre, így csak azok az önkormányzatok biztosítottak forrást az ifjúsági ügyekre, ahol a finanszírozás és politikai akarat is jelen volt.

A második országgyűlési választás után – 1994-ben – az államszocialista párt utódpartja a liberálisokkal szövetségben alakíthatott kormányt, mindez jelentősen megváltoztatta a még meg sem szilárdult viszonyrendszert. Jelentős változások következtek az állam szerepfelfogásában, és ebből következően az ifjúságpolitikai szemléletben is. Ebben a ciklusban az ifjúságpolitika a Művelődési és Közoktatási Minisztériumhoz (MKM) és ezen belül az új Ifjúsági Főosztályhoz tartozott, amit a liberálisok irányítottak. Ezzel párhuzamosan a Miniszterelnöki Hivatalban is működött egy Gyermek- és Ifjúsági Ügyek Koordinációs Bizottsága (Gyermek és Ifjúsági Koordinációs Tanács, GylKT) nevű szervezet, ami a koalíción belüli érdekkonfliktusokat ifjúsági területen is láthatóvá tette.

A rendszerváltás előtt alakult MISZOT 1995-ben átalakult. Fő célként tűzte ki a fiatalok és a velük dolgozó szakemberek képviselését, azonban a névváltoztatás ellenére (Gyermek- és Ifjúsági Érdekegyeztető Tanács, GylÉT) nem volt legitim az összes ifjúsági szervezet körében: működése kevésbé volt megtervezett és kiszámítható, belterjesség jellemezte (Oross, 2015).

Az ifjúságpolitika két kormányzati pólus és a koalíciós partnerek közötti megosztottsága nem volt hatékony sem a politikaalkotás sem pedig a végrehajtás szempontjából. Ennek következtében az Ifjúsági Főosztály fokozatosan veszíteni kezdett befolyásából és kompetenciájából, a kormányzati ciklus végére már csak a Zánkai Ifjúsági Központ fenntartását látta el, valamint a hallgatói ügyekkel kapcsolatos jogi kérdések egy része maradt továbbra is

a feladatkörében. Ezzel párhuzamosan a Miniszterelnökség és az illetékes államtitkár szerepe is befolyásosabbá vált az ifjúsági ügyekben².

Ebben a kormányzati ciklusban több fontos intézkedés is történt. Egyrészt 1995-ben megalakult a Mobilitás Ifjúsági Szolgálat, amely háttérintézmény a rákövetkező 10 évben koordinálta és felelt az országos szintű ifjúságpolitikáért. Ide tartozott később, az Európai Unióval folytatott csatlakozási tárgyalások megkezdése után az EU Ifjúsági programok koordinációja is.

Az időszak másik fontos eredménye a második Európai Ifjúsági Központ (EYC) létrehozása az illetékes minisztérium (MKM) és az Európa Tanács közötti megállapodás értelmében. A központ 1995-ben nyitotta meg kapuit Budapesten és az eredeti koncepció szerint inkább európai, mint hazai fókusszal rendelkezett. Ebből kifolyólag sem a magyarországi ifjúsági infrastruktúrának, sem pedig a magyar ifjúságpolitikának nem vált hangsúlyos szereplőjévé³.

Megalakult az Országos Diákpárliament, amely küldetése szerint az Országos Diákjogi Tanács javaslatai alapján megvizsgálja a hallgatói jogok helyzetét a közoktatásban és ismerteti véleményét, javaslatait. Első konferenciáját 1997-ben tartotta, a következőt 2004-ben, majd 2007-ben. A szervezet megalakulásának ténye ugyan jelentős lépésnek számított a fiatalok részvételének területén, az ülésezés esetlegessége azonban arra enged következtetni, hogy ennek a kezdeményezésnek nem sikerült a magyarországi ifjúságpolitika szervezeti kereteibe integrálódnia⁴.

Intézményesülés, majd leépülés (1998-2010)

1998-ban a szocialista-liberális koalíció választási veresége után az Orbán Viktor nevével fémjelzett kormány került hatalomra, amelyet a Fidesz, a kereszténydemokraták (KDNP) és a kisgazdák (FKGP) koalíciója alkotott. Az ifjúságpolitika mind fókuszát, mind pedig intézményi struktúráját tekintve alapvetően átalakult.

² Nemzeti jelentés a magyar ifjúság helyzetéről az Európa Tanács számára. Vitaanyag. 2007, Institute for Political Science of the Hungarian Academy of Sciences. p.118.

³ Nemzeti jelentés a magyar ifjúság helyzetéről az Európa Tanács számára. p.118.

⁴ Nemzeti jelentés a magyar ifjúság helyzetéről az Európa Tanács számára. p. 104.

Magyarországon először az ifjúsági ügyek új, önálló minisztérium, az Ifjúsági és Sportminisztérium irányítása alá kerültek. A szaktárca a Gyermek- és Ifjúsági Tanácsadó Bizottságot (GYIÉT) háttérbe tolta, és elindította a Gyermek- és Ifjúsági Programot is, amely a hasonló támogatási programok utódja volt. Nem utolsó sorban azon kevés ifjúságpolitikai intézmény közé tartozik, amely ma is azonos néven – és talán azonos funkcióval is – létezik.

A minisztérium decentralizált, az ország 7 régióban jelen lévő ifjúsági irodákra támaszkodó struktúrát épített. A Regionális Ifjúsági Tanácsok és irodák új hálózata komplex együttműködése épült ki 1999-2001 között a Mobilitás Ifjúsági Szolgálat koordinálásában, amely a kormány ifjúságpolitikai célkitűzéseit hivatott megvalósítani. Az ifjúságkutatás és a drogprevenció kompetenciaterületei is a Mobilitáshoz kerültek. Az Országgyűlésben az újonnan megalakult Ifjúsági és Sportügyi Bizottság is jelezte az ifjúságügy növekvő jelentőségét, és ekkor alakították ki a hivatásos ifjúságsegítő képzés tematikáját és tartalmát is (Nagy-Bodor-Domokos-Schád, 2014: 93–117).

A kormány célkitűzései között szerepelt a határon túli magyarság kulturális integrálása is. Ennek megfelelően a szomszédos országokban kisebbségben élő magyarok is felkerültek a hazai ifjúságpolitika térképére: 2000-ben megalakult az Agora Kárpát-medencei Ifjúsági Információs és Szolgáltató Irodák Hálózata és 1999-ben megalakult a Magyar Ifjúsági Konferencia (MIK).

Az ifjúságpolitika négy fő feladata a minisztériumi koncepció szerint a következő volt: hatékony párbeszéd az ifjúsággal; új támogatási rendszer kialakítása; a helyi/regionális munka erősítése; valamint az ifjúsági turizmus koncepciójának fejlesztése. Annak ellenére, hogy a rendszerváltás óta először fordult elő, hogy a legmagasabb kormányzati szinteken valóban kiemelt prioritást kapott az ifjúságpolitika, ezek az ambiciózus célok csak részben teljesültek⁵.

⁵ Nemzeti jelentés a magyar ifjúság helyzetéről az Európa Tanács számára. p. 118–120.

Az intézményesülés szempontjából fontos megjegyezni, hogy az ebben a ciklusban létrehozott intézményi struktúrák az ezt követő – más pártokból álló – kormányok hatalomra kerülése után is működőképesek maradtak. Ennek oka az 1998–2002 között végrehajtott következetes építkezés, amely konkrét keretrendszert és stabil pénzügyi háttérrel hozott létre az ifjúságpolitika területén. Az ifjúságpolitikai struktúra az államigazgatás szerves részévé vált, a szektor költségvetése ebben a korszakban volt a legmagasabb.⁶

A 2002-ben újra hatalomra került a szocialisták (MSZP) és a liberálisok (SZDSZ) koalíciós kormánya ismét a változás korszakát hozta el az ifjúságpolitikában. A magas szintű államigazgatási képviselőlet folyamatosan zsugorodott, érezhetően háttérbe szorult a kormányzati prioritások között.

Az ifjúsági terület különböző szereplői közötti kialakult és formalizált kommunikációs és egyeztetési rendszer többnyire megszűnt. A Gyermek, Ifjúsági és Sportminisztérium 2004-ig működött, a területért egy ifjúsági ügyekért felelős helyettes államtitkár felelt. 2004-től az ifjúsági ügyek az integrált, több fókusszal is rendelkező Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztériumba kerültek az ifjúsági és kábítószerügyi helyettes államtitkár irányításával. A későbbiekben a főosztály önállósult a közigazgatási államtitkár közvetlen irányítása alatt.

Az ország 2004-es EU csatlakozásának, továbbá az Európai Bizottság támogatási programjainak köszönhetően az ifjúsági terület is kapott új lendületet (pl. Cselekvő ifjúság program). Ilyen fejlemény volt a fiatalok részvétele terén 2003-ban az Európai Ifjúsági Hét éves programjainak kezdete, amely 2008 után egy parlamenti ifjúsági nappal is kiegészült (Bánszegi – Ruska, 2009).

Összességében ebben a ciklusban az ifjúságpolitika súlya az államigazgatáson belül és a kormányzati politikákon belül is jelentősen csökkent. Ugyan a köz-

⁶ A minisztérium 2002-ben 4 milliárd forintos költségvetéssel rendelkezett ifjúsági programokra vonatkozóan, a Mobilitáson keresztüli uniós források és a BEIK-források mellett (Körműves – Wéber, 2008; Tóth, 2008; Böröcz, 2008).

igazgatás különböző szintjein több olyan egység is volt, amelyeknek ifjúsággal kapcsolatos feladatai voltak, de ezek inkább az egymással versengő erőközpontokként működtek. A szereplők számára az ifjúságpolitikai ebben a négy évben a bürokrácia növelését, a folyamatok lassítását és a hatékony ifjúságpolitikai döntéshozatal képességének elvesztését jelentette.

A 2006-os választások eredményeként a rendszerváltás óta először sikerült hatalmon tartani a kormánypártok koalícióját. Az ifjúságpolitika szempontjából azonban a zsugorodási folyamat nem állt meg: az újonnan megalakult Szociális és Munkaügyi Minisztériumon belül az Esélyegyenlőségi Államtitkárság Ifjúsági és Gyermekügyi Főosztályát jelölték ki a terület felelősének egy államtitkár és a főosztályvezető vezetésével. A bonyolult intézményi struktúrának egyik fontos jellemzője volt a kis létszámú Ifjúsági Osztály, a minisztérium feladata volt továbbá a szakpolitikák tárcaközi koordinációja is, ennek ellenére az Európa Tanács 2008-as jelentése úgy találta, hogy nem létezik kifejezett tárcaközi struktúra, amely lehetővé tenné az Európai Ifjúsági Paktum által javasolt általános érvényesítési folyamatot.⁷

Az intézményi struktúrák szempontjából fontos autonómia vesztes és integráció ment végbe. 2007 januárjától a Mobilitás elvesztette önállóságát, a Nemzeti Foglalkoztatási és Szociális Hivatal (FSZH) egyik osztálya lett Mobilitás Nemzeti Ifjúsági Szolgálat néven, korábbi tevékenységei közül a hét regionális iroda mellett az Európai Bizottság Fiatalok Lendületben Program Nemzeti Ügynökségét is magába foglalta, így továbbra is az ifjúságpolitika megvalósításának fontos szereplője maradt.

A korábban önálló, majd a Mobilitáshoz tartozó Nemzeti Ifjúságkutató Intézet megszűnt, feladatai a Szociális és Munkaügyi Intézet Gyermek- és Ifjúságügyi Igazgatóságán belüli Gyermek- és Ifjúságkutató Osztályhoz kerültek.⁸

⁷ Youth policy in Hungary Conclusions of the Council of Europe international review team, p. 24.

⁸ Youth policy in Hungary Conclusions of the Council of Europe international review team, p. 24.

Az ifjúsági ügyek intézményi hátterének 2006-2007-es átalakítása eredményeként az Európai Szociális Alap (ESZA Nonprofit Kft.) irodája került az ifjúsági terület nemzeti alapjainak kezelésébe.

Ebben a korszakban történtek ugyan ambiciózus kezdeményezések, de az ifjúsági terület nagyon alacsony érdekérvényesítése miatt ezeket nem sikerült realizálni. Kivételnek lehet nevezni a Nemzeti Ifjúsági Stratégia (NIS) megszületését, jóllehet ennek előkészítését 2007-ben kezdték meg és csak 2009 októberében fogadták el az Országgyűlésben.

A NIS előkészítése 2007 szeptemberében kezdődött. A szakértői csoport huszonkét tagja négy munkacsoportban dolgozott a folyamat során, amely három különálló szakaszból állt. A stratégia tervét a Szociális és Munkaügyi Minisztérium rendelte meg, az előkészítő munkában ifjúsági szakértők mellett az ifjúsági szervezetek hivatalos képviselői, valamint különböző intézmények korábbi és jelenlegi vezetői vettek részt.

A „Nemzeti Ifjúsági Stratégia 2009–2024” című dokumentumot végül a 88/2009. számú határozattal fogadta el az Országgyűlés, egy sajátos politikai helyzetben, alig egy hónappal a Fidesz-KDNP 2010. tavaszi hatalomra kerülése előtt. A stratégia kidolgozása erőteljes támogatást kapott a regnáló minisztériumtól, de széleskörű konszenzus volt az elfogadásával kapcsolatban a civil szervezetek, szakértők és politikai pártok között is. A dokumentum átfogó horizontális és specifikus célokat és célokat határozott meg, a célok megvalósítását és a kapcsolódó időkereteket, valamint a felelős igazgatási vagy végrehajtó szerveket a Stratégiához kapcsolódó jövőbeni Cselekvési Tervben határozták meg, amelyet az aktuálisan hatalmon lévő kormánypártok határozhatnak meg 2 éves etapokban.

Az átfogó stratégia célja az volt, hogy kidolgozza a fiatalok fejlődésének irányait, és a számukra jobb életkörülményeket biztosító társadalmi környezet kialakítását. Célja továbbá, hogy segítse az ifjúsági szektorban érdekelt feleket a területen meghozandó szakpolitikai intézkedések megtervezésében, megszervezésében

és végrehajtásában. Mindezen felül stratégia ajánlásokat is megfogalmazott a jogszabályi környezet felülvizsgálatára, felülvizsgálatára a fiatalok életének meghatározásával.

A Stratégia kitér arra is, hogy a kormány felelőssége az éves költségvetési tervezés során a prioritások figyelembevétele, valamint a négyévente végzett országos reprezentatív ifjúságkutatások eredményeinek figyelembe vétele. A stratégia egyértelműen rögzíti, hogy az ifjúságot erőforrásként ismeri el, így a cél a fiatalok segítése, támogatása, ösztönzése egyéni és közösségi tevékenységeikben. Az állam fellelőssége kiemelt abban, hogy a fiatalok zökkenőmentesen beilleszkedjenek a felnőtt társadalomba. A stratégiában megfogalmazott horizontális célok:

- az esélyegyenlőség fokozása – az ifjúsági csoportok és fiatalok társadalmi kirekesztésének, marginalizálódásának megelőzése;
- a magyarság és az európai identitás megélése – a Magyarországon és a határon túli magyar fiatalok kapcsolatának fejlesztése, kulturális hagyományaik átadása a jövő generációi számára; az Európai Unió és az Európa Tanács által deklarált szociál- és ifjúságpolitika értékek és célkitűzések képviselője;
- élhető környezet – a társadalom szemléletének megváltoztatása a fenntartható fejlődés kritériumrendszerének teljesítése érdekében.

A horizontális célok mellett konkrét területeken (gyermekvállalás, család; önellátás; esélyegyenlőség, szolidaritás; a tanulás és környezete; kulturális értékteremtés, kultúrákövetítés; tudatosság és társadalmi integráció; civil társadalom; erőforrások; Ifjúságpolitika) fogalmaz meg egzakt célokat is.

A NIT mint keret, lehetőséget adott a korlátozott kormányzati időszakok ciklusain túlmutató ifjúságpolitikai célok és irányok tervezésére. Annak ellenére, hogy világosan meghatározza a célokat, a megvalósítást a tényleges kormányok kezében hagyja.

A stratégia fontos értéke az is, hogy a kormányzati, önkormányzati és gazdasági szereplők mellett civil szervezetek is jelentős szerepet kaptak a megvalósításban (NIS, 2009).

A gép forog, az alkotó átalakít (2010-2022)

A konzervatív pártok (Fidesz-KDNP) elsőpró – kétharmados – győzelmet arattak a 2010-es választáson. Ez az 1990 óta lezajlott korábbi kormányváltások utóhatásaihoz képest radikálisabb változást jelentett Magyarország politikai rendszerében. A parlament többségének birtokában a kormánypártok új alkotmányt fogadtak el, radikálisan átalakították a minisztériumok szerkezetét, és számos jelentős változást vezettek be több szakpolitikai területeken. Az 1998 és 2002 közötti Orbán-kormány ifjúsági területen végzett munkája alapján általános elvárás volt, hogy az új kormány prioritásai közé is bekerül az ifjúságpolitika a megfelelő támogatási és pénzügyi forrásokkal együtt.

A korábban önálló minisztériumok integrálásával 2010-ben létrejött Emberi Erőforrások Minisztériuma (EMMI), amelyben a Sportért és Ifjúságért Felelős Államtitkárság lett felelős az ifjúságügyért. A kettős struktúra érvényesülése a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumhoz (KIM) tartozó Új Nemzedék Jövőjéért Központ megalakulásával állt elő, amelynek keretében a kormányzat négy fő cselekvési területet jelölt meg, amelyek a következők: (1) aktív állampolgárság, (2) lakhatás és családalapítás, (3) karrier és megélhetés, (4) szabadidő, sport, szórakozás és kulturális fogyasztás. A gyakorlatban a kettős struktúra azt jelentette, hogy az Új Nemzedék Kapcsolattartó Pontok (a Mobilitás regionális irodáinak jogutódja) a KIM, a már meglévő érintett intézmény és program az EMMI irányítása alatt működött. Az ifjúsági terület kettős irányítása az önálló terület helyett a szociálpolitikai integráció melletti állásfoglalást mutatja, a koherencia azonban nem volt teljes. 2013-ban létrejön egy új testület: az Ifjúsági Szakmai Egyeztető Fórum (ISZEF), amelynek feladata a központi államigazgatási szervek ifjúsági feladataival kapcsolatos tevékenységek összehangolása, az ifjúsági korosztályt érintő fejlesztési irányok kijelölése. 2012-ben megalakul a Nemzeti Ifjúsági Tanács (NIT), amely a fiatalok és az ifjúsági szektor képviselői közötti párbeszéd megteremtését tűzi zászlajára. A korszakra jellemző, hogy a korábbiaktól eltérően kifejezetten épített az uniós forrásokra, így az ifjúsági terület finanszírozásában az uniós programok váltak elsődlegessé (pl. TÁMOP).

2012-ben 105 szervezet csatlakozási szándékának kinyilatkoztatása után létrejött a Nemzeti Ifjúsági Tanács. A nemzeti szinten működő ifjúsági ernyőszervezet lé-

pésről lépésre épül be a hazai ifjúsáspolitikai folyamatokba, folyamatosan építve az együttműködéseket és bővítve szerepkörét, a nemzetközi szinten pedig 2017-től megfigyelői státuszban bekapcsolódott az Európai Ifjúsági Fórum működésébe.

A 2014-es választások a kormányt hatalmon tartották, így a rendszerváltást követően másodszor volt esély valamit folytatni és nem mindent újrakezdeni. Jelentős változások a kormánystruktúrában nem is következnek be, azonban az ifjúsági területen a korábbi kettős struktúrától megválnak az új kormányzat. Az ifjúsági terület az Emberi Erőforrások Minisztériuma irányítása alatt marad egy új család- és ifjúságügyért felelős államtitkárság keretein belül, amelynek háttérintézménye, a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet lesz. Az ifjúságügy ezt követően a szociálpolitikai területek közül legszorosabban a családügyhöz kapcsolódik. Több olyan kormányzati program is ekkor indul, amely ma is a kormányzat családpolitikájának alapját jelenti. Ekkor indul el a fiatal családokat segítő családi otthonteremtési kedvezményt (CSOK) valamint a diplomás GYED, ami egyaránt értelmezhető családpolitikai, mint ifjúsáspolitikai intézkedésként.

Az Új Nemzedék Központ működtette az országos Kontaktpont-irodahálózatot, tevékenységeiben az ifjúsági terület mellé az önkéntesség is társul. Az ifjúsági terület finanszírozásában továbbra is az uniós források dominálnak. Az Új Nemzedék kezdeményezésére folytatódik a nagymintás ifjúságkutató program, amely a 2016-os és 2020-as kutatási hullámot is magában foglaló pályázat keretében készül el, a magyarországi területek mellett kiterjedve a Kárpát-medence nagyobb külhoni magyar közösségeire is.

A 2018-as választás is ismét a kormánypártok győzelmét hozta, így először a rendszerváltást követően ugyanaz a politikai tömb harmadszorra is megkapta az irányítás lehetőségét. A kormányzati struktúra némileg változott, de az ifjúsági ügyek továbbra is az Emberi Erőforrások Minisztériuma hatáskörében maradt. A jelentősebb változás 2020-ban következett be, a korábbi család- és ifjúságügyért felelős államtitkárt kinevezték a családokért felelős tárca nélküli miniszternek. A családokért felelős tárca nélküli miniszter feladata a családpolitika mellett a gyermek- és ifjúsápolitika, a gyermek- és ifjúságvédelmi feladatok ellátását is tartalmazta. Az ifjúságügyet

képviselő helyettes államtitkárság is ebbe a szervezeti egységbe került, így a korábbi struktúrájának csak egy része maradt meg az Emberi Erőforrások Minisztériumánál.

Már 2017-től az ISZEF szerepét Kerekasztal a Fiatalokért vette át, azonban jóval szűkebb keretek között, a ciklus alatt részben a járványhelyzet miatt, részben átalakítás miatt összességében nem tudta betölteni előbbi szerepét. 2020-ban az Új Nemzedék Központ is megszűnt, feladatait jogutódja, az Erzsébet Ifjúsági Alap (ERIFA) vette át.

Jelenlegi struktúra (2022-től)

2022-ben a FIDESZ-KDNP koalíció negyedik nyertes választása után a kormányzati struktúra némiképp változott ismét. Az ifjúságügy kormányzati struktúrában a Kulturális és Innovációs Minisztériumban a fiatalokért felelős helyettes államtitkár képviseli nevesítve a legmagasabb szinten.

Az Európai Unió támogatásával megvalósuló program koordinálását végző ERIFA feladatait a tervek szerint 2022. december 31-ig végzi, amelyek között kiemelt szerepet kap a területen működő aktorok számára nyújtott módszertani támogatás, kapcsolatok fejlesztése és koordináció. Az ERIFA mellett az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítvány is megkezdte működését, amely leginkább gyermektáborok szervezésével foglalkozik, de gyermek- és ifjúságvédelmi, kulturális programok szervezése is a portfólió részét képezi.

Az ifjúsági munka területének másik kiemelt állami szereplője a Tempus Közalapítvány, amely az Erasmus+ programmal kapcsolatos feladatokat is koordinálja.

A tanulmány írásakor még nem látszik világosan, hogy az ifjúságügy terén milyen elképzelések születnek majd, illetve a helyettes államtitkárság milyen érdekérvényesítési potenciállal rendelkezik ezek véghezviteléhez. Az azonban jól látszik, hogy a kormány nehéz politikai és gazdasági viszonyok között kezdi meg kormányzását, a szomszédban háború dúl, az európai gazdasági viszonyok romlanak, ezek összességében nem jelentenek konjunkturális viszonyokat a szakpolitikák számára.

Összegzés

Tanulmányunkban áttekintettük az ifjúságpolitika kormányzati és igazgatási struktúra – szubjektív – csomópontjainak kronológiáját. Nagy és Szeifer 2014-ig változta az ifjúságügy helyét és vezetőjének pozícióját a kormányzati struktúrában, ennek kiegészítésére teszünk kísérletet az azóta eltel 8 év felvázolásával (1. táblázat). A terület fontosságát és pozícióját jelzi, hogy milyen szintű a terület képviselője, hol helyezkedik el a kormányzati struktúra szintjein.

1. táblázat: Ifjúsági ügyekért felelős magyar kormányzati szervek

kormányzati ciklus(ok)	Időszak	Intézmény	Vezetői szint
1990 előtt	–1990	Állami Ifjúsági és Sport Hivatal	n.a.
1990–1994	1990–1994	Miniszterelnöki Hivatal	főosztályvezető
1994–1998	1994–1998	Művelődési és Közoktatási Minisztérium	főosztályvezető
	1995–1998	Miniszterelnöki Hivatal	címzetes államtitkár
1998–2002	1998–1999	Miniszterelnöki Hivatal	politikai államtitkár
	1999–2002	Ifjúsági és Sportminisztérium	helyettes államtitkár
2002–2006	2002–2004	Gyermek, Ifjúsági és Sportminisztérium	főosztályvezető
	2004–2006	Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztérium	osztályvezető
2006–2010	2006–2010	Szociális és Munkaügyi Minisztérium	osztályvezető
2010–2014	2010–2012	Nemzeti Humánerőforrás Minisztériuma	főosztályvezető
	2012–2014	Emberi Erőforrások Minisztériuma	főosztályvezető
2014–2018	2014–2020	Emberi Erőforrások Minisztériuma	államtitkár
2018–2022	2020–2022	Családokért felelős tárca nélküli miniszter	helyettes államtitkár
2022	2022–	Kulturális és Innovációs Minisztérium	helyettes államtitkár

Forrás: Nagy és Szeifer, 163.; saját szerkesztés

Jól látható, hogy valóban változatos utat járt be az ifjúságügy az elmúlt 32 évben. Ha tipizálni szeretnénk az irányítási struktúrát, akkor a következő hatalmi szintetek láthatjuk:

1. miniszteri szintű reprezentáció
2. államtitkári, helyettes államtitkári képviselő
3. főosztályvezető, osztályvezető mint a legmagasabb szint

A pozíciók természetesen megszabják az érdekérvényesítés szintjét, mozgásterét, valamint az alkupozíciókat. Ha azonban az elmúlt 32 év teljességét vizsgáljuk, akkor önmagában a formális pozíció csak részben orientáló, a hatalmi struktúrák szempontjából ennél már összetettebb az elénk táruló kép.

1998-ig a helykeresés és struktúraátalakítás folyamatai jellemezték az ifjúságpolitikai irányító szerveit, mindezt tették egy kifejezetten turbulens, példa nélküli társadalmi és gazdasági átalakulási folyamat kellős közepén.

Az 1998–2002-közötti kormányzati ciklust az ifjúságpolitikai szempontjából talán a legproduktívabb időszaknak mondhatjuk. Felállt egy önálló minisztérium, magas szintű a kormányzati prioritás és több máig tartó folyamat indult, több intézmény kezdte meg működését. Ennek „lecsengésének” nevezhetjük a 2006-ig tartó éveket, amikor is a kormányzati struktúrában az ifjúságpolitikai még minisztériumi szinten képviselt, de érezhetően csökken az érdekérvényesítő képessége a hatalmi hierarchiában, elveszti az államtitkári képviselő. 2006 és 2010 között megszűnik a névleges önálló minisztériumi képviselő, osztályvezető szintű a reprezentáció. Az intézményi struktúrák átalakulnak, változnak, ismét elindul egy helykeresés egy a „szociális” paradigmában, a szociális politikákkal fűszerezett erőterben. A ciklus második felében mindezt komoly gazdasági válságok és ebből fakadó társadalmi nehézségek közepette navigálva. 2010 és 2014 a szociális erőterből átkerül a széles horizontális struktúrával és vegyes érdekérvényesítő képességű területekkel rendelkező emberi erőforrásokat felügyelő minisztériumba. Mindezen közben a kormányzat alapvető struktúrákat alakít át, mindezt egybekötve gazdasági válságkezeléssel, az ifjúságügy csak osztályvezető szinten reprezentált.

2014 és 2020 között a minisztérium szintű paradigma – a humán erőforráshoz tartozás – megmarad, de a képviselő államtitkári rangot kap. Az igazgatási és hatalmi struktúrák működnek, nem történik semmilyen értelemben komoly változás az ifjúságügy irányításában, a kiszámíthatóság évei ezek.

2020 és 2022 között a családpolitika alá rendelve, de helyettes államtitkári szinten képviselik az ifjúságpolitikát. A gyakorlatban és az intézményi működések szintjén nem történt változás, működnek a struktúrák.

A 2022-es választások után az ifjúságügy új paradigmában, az innováció és a kultúra alá rendelve jelenik meg. A kormányzat nehéz gazdasági helyzetben kezdi meg működését, az új helyettes államtitkárság szakmai programja még nem ismert.

Az elmúlt három évtized ifjúságpolitikai kezdeményezései változatos sikereket értek el. Voltak olyan kezdeményezések, amelyek már megszületésükkor kiüresedtek, mások áldozatul estek a hatalmi belső struktúra váltásoknak, vagy kormányváltásoknak, megint mások egy-két ciklust is viszonylag változatlan szakmai tartalommal vészeltek át. Egy olyan kezdeményezést látunk, amely a vizsgált három évtizedből az utóbbi kettőben jelen volt. Ez a nagymintás ifjúságkutatás, ami minden bizonnyal nem lehet véletlen. Meg kell jegyezni, hogy a 2008 után következő pénzügyi, gazdasági válság a kormányzati struktúrán kívülre röpítette a négyévente végzett felmérést, azonban az eredeti céljai megtartásával tovább tudott működni a legutolsó adatfelvételig, ami 2020-ban volt. 2024 közel van, amikor ismét esedékes a magyar (magyarországi és külföldi) fiatalok átfogó képének megrajzolása. A kutatás következő – hetedik – hulláma, folytatása – mint korábban is oly sokszor előfordult – bizonytalan. Mi készen állunk a feladatra!

Irodalomjegyzék

Bánszegi Zsuzsa – Ruska Mónika (2009): „Honnan hova?” Európai Ifjúsági Hetek 2003–2008, Mobilitás Könyvek 6. Budapest, 2009, utolsó letöltés: 2022. november 12., <https://adoc.pub/az-europai-ifjusagi-het-hattererl.html>

Böröcz Livia (2008): Ifjúsági források / 167–178, Új Ifjúsági Szemle, VI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM 2008 NYÁR, letöltve: 2022. november 12., https://www.ifjusagugy.hu/uszi_kotetek/UISZ-19-20.pdf

Gaszó, Ferenc – Laki, László (2004): Fiatalok az újkapitalizmusban. Budapest, Napvilág Kiadó.

Kömüves Judit – Wéber László (2008): Állami, regionális, helyi szintű ifjúsági feladatok, intézményrendszer / 134–145, Új Ifjúsági Szemle, VI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM 2008 NYÁR, letöltve: 2022. november 12. https://www.ifjusagugy.hu/uszi_kotetek/UISZ-19-20.pdf

Nagy Ádám – Bodor Tamás – Domokos Tamás – Schád László (2014): Ifjúságügy. Ifjúságsszakmai Társaság Alapítvány, Budapest.

Nagy Ádám – Szeifer Csaba (2016): Intézmények és folyamatok. In Elek Tímea (szerk.): 25 év – Jelentés az ifjúságügyről. Iuvenis – Ifjúságsszakmai Műhely, Ifjúságsszakmai Együttműködési Tanácskozás, 133–170.

Cross Dániel Ifjúsági részvétel a pártpolitikán túl, PhD értekezés, Budapesti Corvinus Egyetem Politikatudományi Doktori Iskola, 2015. http://phd.lib.uni-corvinus.hu/859/1/Cross_Daniel.pdf

Stump István (1992): „Ifjúság és politika” In: Gaszó Ferenc – Stumpf István (szerk.): Rendszerváltozás és ifjúság. Budapest, MTA Politikai Tudományok Intézete. 23–32.

Székel Levente (2020): Szürke hattűk. Enigma2001.

Tóth Bálint (2008) Ifjúsági célú nem állami források / 203–211, Új Ifjúsági Szemle, VI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM 2008 NYÁR, letöltve: 2022. november 12., https://www.ifjusagugy.hu/uszi_kotetek/UISZ-19-20.pdf

Nemzeti Ifjúsági Stratégia, 2009–2024, letöltve: 2022. november 12., <https://emmiu-gyfelszolgalat.gov.hu/ifjusagugy/nemzeti-ifjusagi/nis-091109>

Nemzeti jelentés a magyar ifjúság helyzetéről az Európa Tanács számára. Vitaanyag. 2007,

Magyar Nemzeti ifjúságpolitikai jelentés, Új Ifjúsági Szemle, VI. ÉVFOLYAM 1. SZÁM 2008 tavasz, letöltve: 2022. november 12., https://www.ifjusagugy.hu/uszi_kotetek/UISZ-18.pdf

Youth Policy Review, 2016. kézirat

Youth policy in Hungary Conclusions of the Council of Europe international review team, Council of Europe, October 2008, utolsó letöltés dátuma: 2022. november 12. https://www.youthpolicy.org/national/Hungary_2008_Youth_Policy_Review.pdf

Youth Wiki - online platform, amely információkat nyújt az európai országok ifjúságpolitikájáról, <https://national-policies.eacea.ec.europa.eu/youthwiki/chapters/hungary/overview>

Lengyel Nóra: A Nemzeti Ifjúsági Tanács első tíz éve 2012–2022 – egy „külsős” szemével ⁹

Bevezetés

Jelen tanulmány a Nemzeti Ifjúsági Tanács Szövetség (NIT) történetét mutatja be, a szervezet fennállásának tíz évét tekinti át röviden. A NIT egy olyan magyarországi ifjúsági ernyőszervezet, mely a hazai fiatalok érdekképviselőjét látja el a döntéshozók felé, illetve nemzetközi tudás-, kapcsolati- és információs tökével támogatja Magyarország ifjúságát.¹⁰ Mielőtt azonban a NIT megalakulását, illetve működését felvázolnánk, nem hagyhatjuk figyelmen kívül a szervezet korlátait. Amikor egy olyan ernyőszervezetről írunk, mint a NIT, akaratunkon kívül azt a látszatot keltjük, mintha az adott szervezet egyedüli szereplőként határozná meg a területet, amelyen működik. Most nincs rá mód, hogy a NIT tagszervezeteinek működéséről részletesen beszámoljunk, érintetlenül maradjon az egyes tagok, tagszervezetek munkája és annak eredménye. Ez az ünnepi kötet és benne jelen írás éppen ezért buzdítja az ifjúságkutatással foglalkozó szakértőket, újságírókat, érdeklődőket, hogy tegyék láthatóvá az ifjúságügy területén működő egyéb kezdeményezéseket, legyenek azok NIT tagok, pártolók vagy távoli szemlélők.

Terjedelmi okokból nincs lehetőségünk külön fejezetet szentelni a módszertani és elméleti megközelítésnek, mégis szükséges előrevetíteni, hogy a dolgozat alapvetően szervezettörténeti perspektívát kíván megragadni egy olyan idővonalon, amelyen a kezdőpont 2012, az ideiglenes végpont pedig 2022-nél helyezkedik el. A történeti megközelítés természetesen indokolja, hogy felvillantsunk olyan

⁹ Lengyel Nóra a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen végzett történelem- és magyartanárként. Jelenleg a Magyar Nemzeti Levéltár Elektronikus Nyilvántartások Főosztályán segédlevéltáros. Disszertációját az Eötvös Loránd Tudományegyetem Történelemtudományi Doktori Iskola Modernkori Magyarország Doktori Programjában írja, amiben a 20. század első felének katolikus nőképét vizsgálja a korabeli sajtóban. Egyéb nőtörténeti kutatásai során főként ego-dokumentumokat elemez.

A szerző ezúton fejezi ki köszönetét, hogy felkérést kapott e tanulmány elkészítésére, mely a Nemzeti Ifjúsági Tanács Szövetség (NIT) történetének rövid összefoglalását tűzte ki célul. A NIT eddigi fennállása teljes egészében lefedte a szerző – egyéni értelmezése szerinti – ifjúkorát. Mivel a szerző nem ifjúságkutató, vagy ifjúságügyi szakértő, illetve nem a NIT tagja, ezért a szervezet működéséből csupán apró villanásokat látott az elmúlt tíz évben, így a NIT történetét a dolgozat megírása közben a maga komplexitásában ismerhette meg. Ebben nagy segítségére volt Nemes László, a szervezet Felügyelő Bizottságának jelenlegi elnöke, aki minden kérdésre készséggel válaszolt.

¹⁰ <https://ifjusagitanacs.hu/rolunk/>

előzményeket, amelyek hazánkban lehetővé tették az ifjúságügy közpolitikai kibontakozását, így a rendszerváltozásra megkerülhetetlen indítózikként tekintünk a terület demokratikus fejlődésében. A tanulmány elvétve – a téma természeténél fogva óhatatlanul – (köz)politikai kérdéseket is érint, hiszen az ifjúságpolitikára horizontális szakpolitikaként tekintünk. A dolgozat célja, hogy jelen kötetet kontextualizálja, amely reményeink szerint a kötetben szereplő interjúk és tanulmányok kölcsönhatása által jön létre.

Jelen írásban vizsgáljuk, milyen ütemben és irányban változott a NIT, illetve felvázoljuk, hogy a kezdeti struktúrától hogyan jutott el a szervezet a jelenlegi, a professzionizálódás szakaszába. Jelen írás, mint arra már utaltunk, nem szigorúan vett történeti elemzés, aktívan merít az interjúalanyok gondolataiból, amiken keresztül egy-egy projekt vagy rendezvény szubjektív oldalát mutatjuk meg.

Ifjúság és fiatalság

A szövetség az alapszabálya szerint „a Magyarországon élő fiatalok és ifjúsági korosztályok iránt elkötelezett” (NIT alapszabály, 2020). A NIT az ifjúság kategóriát igen tágan értelmezi: egyik oldalról célcsoportjának tekinti a középiskolás diákokat, másrészt 35 évnél húzza meg a tisztségviselői életkori küszöböt (NIT választási szabályzat, 2019), ami természetesen az országos szintű tagszervezetek (pl. a Doktoranduszok Országos Szövetségére (DOSZ)) tisztségviselőire nem vonatkozik. A megalakulás előtt Popper Eliza szakdolgozatában áttekintette az európai országok ifjúsági korosztály értelmezését (életkor szerint), amiből látható, hogy 2011-ben sem volt Európán belül egy egységes felfogás erre a korcsoportra vonatkozóan (Popper, 2011, 68). A magyar ifjúságkutatás 2000-től a 15-29 éveseket definiálja fiataloknak.

Nem célunk elemezni az egyes ifjúság, illetve fiatalság megközelítéseket, helyette egy szubjektív, mégis szakmai értelmezést idézünk arról, hogyan ragadhatjuk a fogalmat: „[...] annyi bizonyos, az ifjúsági életszakasz az életfeltételekre adott kreatív válaszkérés időszaka, a személyiség rögzülésének és a meghatározó társas kapcsolatok kialakulásának ideje. Jól látszik, hogy a globalizáció, az oktatási rendszer hozzáférhetőségének növekedése, a biológ-

giai érés változásai az utóbbi évtizedekben a korábbiakhoz képest mind lefelé, mind fölfelé kitolta az életszakasz határait, és heterogénebbé tette az egész csoportot” – fogalmaz Pillók Péter az Y.Z., a NIT tudományos igényű folyóirata első számának főszerkesztői előszavában (Pillók, 2021).

Előzmények

A dolgozatnak nem célja, hogy részletesen bemutassa a NIT megalakuláshoz vezető utat, csupán felvázolja a jogi és társadalmi kontextust, amelyben a szervezet megszületett. A téma legátfogóbb bemutatása (Schmidt – Bán Dóra – Márton, 2016), amely 1990–2016 között mutatja be az ifjúság ügyet. Az ifjúságügyi gondolkodás történeti áttekintését, illetve az egyesületi, civil szektor kialakulásának történetét itt nem részletezzük (Lásd: Nagy – Boros – Folmeg – Trencsényi, 2017, 52–55.). A NIT létrejöttének előzményeit Nagy Ádám – Oross Dániel – Szalóki Viktor hiánypótló tanulmánya részletesen bemutatja (Nagy – Oross – Szalóki, 2018), ezért csak a főbb csomópontokat emeljük ki, amelyek során hagyatkozunk a Nagy Ádám által összeállított kronológiára (Nagy, 2016).

A hallgatói mozgalom kiindulópontját az 1970-es, 1980-as évekre tehetjük, amikor az alternatív civil mozgalmak az egyes felsőoktatási intézmények hallgatói aktív szereplésével útnak indultak: „a létező szocializmus alternatíváját jórészt a 80-as években szocializálódott egyetemisták szakkollégiumai, klubjai és körei hordják ki karöltve a budapesti liberális értékvilágot valló, szamizdat értelmiséggel.” (Kucsera, 2010; Sárhegyi 2019) Említhetjük például a Rajk László Szakkollégium és a Bibó István Szakkollégium működését, amelyekből a rendszerváltás utáni politikai elit több tagja került ki. Az is jellemezte ezt az időszakot, hogy kisebb csoportok törekedtek önálló képviselőt kialakítani, ami a rendszerváltás előtti időszakban önmagában gátolta egy nagyobb, független ifjúsági szervezet létrejöttét (Boros, 2017). Mindez meghatározta a szólás- és gyülekezési szabadság gyakorlása nyomán a civil szervezeti kultúra hazai kialakulását (Kucsera – Szabó, 2009).

Kevéssel a rendszerváltás előtt, 1988 októberében a Minisztertanács létrehozta a Központi Ifjúsági Alapot, majd 1988. november 27-én megalakult a

Magyarországi Ifjúsági Szervezetek Országos Tanácsa (MISZOT), amelynek tagszervezetei kezdeményezték az Ifjúsági Érdekegyeztető Tanács létrehozását, amit az Ifjúsági Koordinációs Titkárságának politikai államtitkára csupán Információs Fórumként hozott létre, szem előtt tartva a kormányzati szándék érvényesítését. 1992. november 2-án a kormányközeleli szervezetek kiléptek a MISZOT-ból és létrehozták a Nemzeti Ifjúsági Tanácsot. 1993-ban felbomlott a MISZOT és jogutódjaként a Magyar Gyermekek- és Ifjúsági Tanács (MAGYIT) alakult meg, a másik oldalon a Nemzeti Ifjúsági Tanács tagjaiból 1994-ben az Országos Gyermekek- és Ifjúsági Parlament (OGYIP) jött létre (Nagy, 2016, 223.).

1995 januárjában alakult meg a Gyermekek és Ifjúsági Érdekegyeztető Tanács, ami a gyerekeket és a fiatalokat érintő kormányzati teendőire vonatkozó jogszabálytervezeteket véleményezhetett, de több szervezet nem tekintette legitimnek működését. A Kormányzati, a Korosztályi és a Támogatói Tárgyaló csoport munkáját a kormány 2349/1995 (XI.16.) számú határozata szabályozta. Egyrészt a korosztályi oldal a MAGYIT és az OGYIP együttes jelenléte miatt polarizált volt, másrészt a kormány kilépett a szervezetből és saját maga köré gyűjtötte azokat a szervezeteket, akikkel a továbbiakban folytatni kívánta a partneri viszonyt. Az első Orbán kormány idején, 1999-ban az ifjúságügyek az Ifjúsági- és Sportminisztériumhoz kerültek. A Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája (HÖÖK) ez idő alatt a kormány stratégiai partnerének minősült, és részt vett az érdekegyeztetési, az ifjúságot érintő jogszabályokra vonatkozó véleményezési munkában. Ugyancsak 1999-ben hozta létre a kormány a Magyar Ifjúsági Konferenciát (MIK), hogy az ifjúsággal történő hazai és határon túli együttműködés intézményesített formája megvalósulhasson.

2000 és 2006 és 2009 között három ifjúsági törvénytervezet is készült, ám egyiket sem követte törvényalkotás (Kaszás, 2015, 31.). 2009 október 26-án fogadta el az Országgyűlés a Nemzeti Ifjúsági Stratégiáról szóló 88/2009. (X. 29.) Országgyűlési határozatot, amely 15 éves távlatban foglalta össze az ifjúságpolitikai fejlesztési célokat (NIS, 2009, 37.) Az ifjúsági törvény hiánya mellett, mind ez ideig nem született egy olyan egységes és független ernyőszervezet, amely magába foglalta volna az ifjúsággal foglalkozó és ifjúsági civil szervezeteket.

Előkészítés és megalakulás (2011–2012)

Egy túlnyomórészt alulról szerveződő egyesület történetében általában erős a szubjektív szál, nem volt ez másképp a NIT alakulása körül sem. Az egyik alapító, Gulyás Tibor a következőképp ragadta meg egyéni motivációját: „Az első (HÖÖK – a szerk.) elnökségi ülésen felhoztam a Nemzeti Ifjúsági Tanács kérdését, és az akkori elnök nagyon heves érzelmek közepette hozzátette, hogy ez az a kezdeményezés, amiről mindig mindenki beszél, csak soha nem történik vele semmi. Ezután a visszajelzés után eldöntöttem, hogy ebbe még több energiát fektetek, és még abban a pár hónapban nagyon sok mindent sikerült elérni.” (Gulyás interjú, oldalszám.) Ellentmondásos lehet, hogy ekkor még az ifjúságügy kérdése perifériára szorult a HÖÖK-ban, ám részben ez a hiátus indította el a folyamatokat. Egy sokszereplős ötletelés előzte meg a NIT létrehozását: egyrészt Gulyás körbeküldött egy gondolatébresztő anyagot, amelynek kapcsán kikérte a szektorban tevékenykedők véleményét. A kérdőívet bevezette egy rövid áttekintés a szervezet céljairól, illetve a megalakulási szándék háttéréről. Az előkészítő folyamat részeként a kérdőív a kitöltő szervezetekre vonatkozó alapinformációkon túl rákérdezett többek között, hogy a válaszadó (szervezet/egyesület) mit vár el a NIT-től, valamint a kérdőív lehetőséget adott például egy tízfokú skálán értékelni azokat a területeket (emberi jogok; környezetvédelem; oktatás; non-formális tanulás; egészséges életmód; esélyegyenlőség; sport; művészetek; nemzetközi kapcsolatok; egyéb), amelyek érintik a NIT-et, az ifjúságügyet (NIT lekérdezés – belső használatú fájl). Másrészt, folytatva Gulyás Tibor gondolatait a megalakulás körülményeiről: „[...] a Magyar Ifjúsági Konferencián belül, ami egy féléves rendszerességgel és tanácskozással működő nemzetpolitikai szintű egyeztető fórum, elindult az a gondolkodás, hogy hogyan kellene szervezeti értelemben az ifjúságpolitikával foglalkoznia ennek a közösségnek. Közben megismerkedtem Popper Elizával, aki szakdolgozatában az ifjúságügyet kutatta; [...] az eredmények megerősítették, országos és a helyi szervezetek is érdekeltek ezen a területen. Ebből kiindulva egy országos roadshow-t szerveztünk, ami rendkívüli eredménnyel bírt, hiszen helyben találkoztunk azokkal a szereplőkkel, akik ebben a szektorban dolgoznak.” (Gulyás interjú, oldalszám.) Popper Eliza szakdolgozata, illetve elhivatott munkája vitathatatlanul fontos pillére a NIT megalakulásának:

Popper egy akciótervet fogalmazott meg, a NIT megalakulásának gyakorlati útmutatójaként (Popper, 2011).

Amellett, hogy az alapítók felismerték, hogy az ifjúság érdekképviselője nem lehet teljes egy intézményesített ifjúságügyi szervezet nélkül, a szükség is szülte egy nemzeti ifjúsági tanács létrehozását: 2011-ben Magyarország töltötte be az Európai Unió soros elnökségét, amely számos olyan kérdést és folyamatot hívott elő, ahol az ifjúsági civil szervezetek egy egységes nemzeti ifjúsági tanácsnak kellett volna képviselni a kormányzati szereplőkkel történő egyeztetések során. A NIT hiányára Navracsics Tibor egykori kabinetfőnöke, Mihalovics Péter irányította rá a kormányzat figyelmét; Navracsics szerint „[...] az már önmagában beszédes, hogy Magyarország volt az utolsó EU-s tagállam, ahol Nemzeti Ifjúsági Tanács jött létre” (Navracsics interjú, oldalszám). Szükséges volt tehát a NIT létrejöttéhez az a kormányzati szándék is, amely korábbra datálhatóan, a 88/2009. (X. 29.) OGY határozattal elfogadott Nemzeti Ifjúsági Stratégia (NIS) jövőkép programban gyökerezett. A NIS hosszú távon (kormányzati ciklusokon átívelő időkeretben) kívánta az ifjúsági szféra intézkedéseinek tervezését és megvalósítását támogatni (NIS, 2009).

A megalakulást 2012 júniusára datáljuk: ekkor tartottak Budapesten egy nagyszabású ifjúsági rendezvényt, amelyen 150 szervezet jelent meg. E formális eseményen aláírtak egy memorandumot, amibe a NIT megalakulását jegyezték fel: megalakult egy ideiglenes elnökség, amely kiírta az első tisztújítást. 2012. december 1-jén, féléves folyamat végén, a Budapesti Európai Ifjúsági Központban alakult meg a szervezet hivatalosan.

A szervezet kiépítése (2013–2014)

Janzsó Ádám elnöksége alatt igen sokat fejlődött a NIT infrastruktúrája. 2013-ban, jogi megfontolásból egyesületből szövetséggé alakult a szervezet.

Jelentős előrelépést biztosított a NIT mindennapi életében, hogy egy olyan központba költözhetett, amely önmagában is a fiatalság ügyét szimbolizálja. A Budapesti Európai Ifjúsági Központ (BEIK) az Európa Tanács ifjúsági szektorá-

nak kiemelt intézménye, melynek szimbolikus jelentése sem elhanyagolható. Magyarország 1990-ben elsőként csatlakozhatott az Európa Tanácshoz az ún. keleti blokk országai közül. Ebben az időben vetődött fel, hogy a kelet-közép európai térségben is szükség van egy Európai Ifjúsági Központ létrehozására a strasbourgi mellett. Hazánk Antall József miniszterelnöksége alatt nyújtotta be pályázatát a BEIK létrehozására, amely 1995. december 15-én nyílt meg (BEIK, 2020).

A NIT 2014-ben úgy kapott helyet a BEIK-ben, hogy a Mobilitás Információs Szolgálat egyes feladatai (MISZ) 2013-ban a Tempus Közalapítványhoz kerültek át. Több addig a Mobilitáshoz kapcsolódó funkciót az Új Nemzedék Központ¹¹ vett át.¹² „A Tempus Közalapítvány 1996-ban jött létre, tehát már 26 éve foglalkozunk többek között ezzel a korosztállyal is. A szervezet fő profilja a felsőoktatás; a hallgatóknak, oktatóknak, az intézmények munkatársainak szóló nemzetközi mobilitási pályázatok. Ugyanakkor 2016-ban kibővült az Erasmus+ program, és ezzel az ifjúsági terület is bekerült a szervezetünkbe. Mindez rengeteg lehetőséget ad a különböző programokban rejlő lehetőségek együttes kihasználására.” (Varga-Bajusz interjú, oldalszám.) A MISZ helye tehát felszabadult, amit a BEIK a NIT-nek ajánlott fel, hogy elősegítse a fiatalok hazai és nemzetközi szintű ifjúsáspolitikai szerepvállalását (BEIK, 2020). Mindez nem csupán egy szimbolikus státuszt jelent a NIT számára, hanem egy élő kapcsolatot biztosít a hazai és nemzetközi ifjúsági szektor meghatározó szereplőivel. Janzsó Ádám szerint: „Ez, az Európa Tanácstól kapott iroda azt mutatja, hogy a NIT aktuálisan, ifjúsági ügyileg jó megítélés alá esik. Nyilván ez mutatja, hogy mind az Európa Tanács, mind kormányzat számára a NIT egy elfogadott szervezet és támogatást élvez.” (Janzsó interjú, oldalszám.)

2014–2015 meghatározó projektje az Ötletpiknik Roadshow volt, amely a fiatalok, a döntéshozók és a NIT közötti párbeszéd megteremtését, illetve a kormányzat és a szakemberek közötti kommunikáció előremozdítása által az ifjúsági

¹¹ <http://www.ujnemzedek.com/hu/uj-nemzedek-kozpont>

¹² 2012. november 1. A Mobilitás egyik része átkerül a Közigazgatási és Igazságügyi Hivatalba Mobilitás Országos Ifjúsági Igazgatóság néven, így az ifjúsági ügyek részben a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumhoz kerül. 2013. február 28. Megszűnik a Mobilitás és regionális irodái.

szektor fejlődését volt hivatott támogatni. A projekt során 21 „Ötletpiknik, helyben vagyunk!” című találkozót rendeztek, ahol a fiatalokat érintő aktuális kérdésekről rendeztek kerekasztal beszélgetést, minden megyébe eljutott így a NIT és a közös gondolkodás. Ebből a rendezvénysorozatból született meg a Jelentés az ifjúságügyről 2014–2015 című kiadvány (Jelentés, 2015), amely az ifjúságügy hazai problémáira kívánt rávilágítani. A kötetben Kaszás András tanulmánya arra is rámutatott, hogy az ifjúsági törvény megszületése nélkül nem lehet kijelölni az ifjúságügy felelőseit (Kaszás, 2015, 28.). Az Ötletpiknik Roadshow nem csupán a problémák feltérképezésében hozott jelentős eredményt, hanem a belső struktúra kialakításában is számottevő változást eszközölt. Ekkor az országjárás miatt, mivel a NIT minden megyébe eljutott, jó kapcsolatot alakított ki az ott dolgozó ifjúsággal és civil kezdeményezések tagjaival, aminek nyomán fokozatosan kialakult a megyei képviselői rendszer, ami megoldotta a kezdeti szervezeti konfliktusokat a szavazati kérdésekre vonatkozóan.

Jogi bejegyzés (2015)

Bár hazánkban már a századfordulótól lehet egyesületeket alapítani (Alapítványok és egyesületek, 1994), a NIT jogi úton történő megszületése igen körülményes és hosszadalmas procedúrának bizonyult. Az elhúzódó jogi bejegyzés egyik oka volt, hogy kezdetben igen bonyolult alapszabállyal indult a NIT, tervben volt, hogy informális ifjúsági csoportok is kapcsolódhassanak a szervezethez, ami jogilag nehezen definiálható, így hosszú út vezetett addig, míg világossá vált, hogy a szövetség tagja egyéb jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet vagy civil társaság, ifjúsági egyesület, alapítvány vagy egyéb ifjúsággal foglalkozó szervezet lehet (NIT alapszabály, 2020). Másrészt 2010-től számos intézmény felvette a nemzeti elnevezést (például az országos helyett), így a NIT nevében a nemzeti kifejezés arra engedett következtetni, hogy állami szerv alakulásáról van szó, ez is okozott fennakadást. Kezdetben a kb. 150 tagszervezet összes adatát szükséges volt megadni; ennyi szervezet együttműködése során, természetesen hosszú folyamat alatt jött létre a kifogástalan adatszolgáltatás. A körülmények miatt kb. 50 tagszervezet lemorzsolódott. Végül a Szegedi Törvényszéken jegyezték be a Nemzeti Ifjúsági Tanács Szövetséget (NIT), 2015. szeptember 24-én.

Felmerül olykor a vád, hogy a NIT kormányzati (vagy kormányközeli) szerv, de alapszabálya kimondja, hogy a politikai pártok ifjúság szervezetei csak pártoló tagként lehetnek tagok. Szavazati joguk nincs. Nem választhatók és nem választhatnak. Az valahol magától értetődő, hogy közel áll a kormányhoz, hiszen az ifjúsági ügyekben a kormánnyal van egyeztetési ügye, ezért a megfelelő kapcsolat elengedhetetlen a NIT és a mindenkori kormány között (NIT tagfelvételi szabályzat, 2019).

Az első Szabadegyetem (2016)

2016. szeptember 15–18-án került megrendezésre a NIT égisze alatt az első Szabadegyetem. Kaszás András elnöksége alatt szerveződött ez a program, amely a hazai civil ifjúsági szektorának találkozását valósította meg. E rendezvény formális és nonformális tudásmegosztási céllal egyaránt bír, amely közvetlen kapcsolatot eredményez az ifjúságpolitikai döntéshozókkal és szakemberekkel. A Szabadegyetem minden évben kiemelt státuszt élvez a NIT projektjei között. Mohay Gergely a következőképp idézi fel a Szabadegyetem légkörét: „Az ilyen eseményeken persze szakmán belül maradok, mert szakértőkkel, vezetőkkel és fiatalokkal találkozom, beszélgetek, de ezek lehetőséget nyújtanak arra is, hogy a fiatalok világát átkeretezze számomra. Jó és fölszabadító érzés, ugyanakkor inspiráló az, hogy mindig kapok visszajelzést. Jól esik a bizalom, az, hogy a NIT-es fiatalok befogadnak és nyíltan elmondják a véleményüket, mindezt baráti közegben”. (Mohay interjú, oldalszám) A NIT Szabadegyetem azóta is évről-évre megrendezésre kerül, idén (2022) Keszthelyen tartották meg nagysikerű rendezvényüket.

Belső polarizálódás (2017)

Úgy tűnhetett, hogy meg fog szilárdulni a NIT, hiszen a jogi bejegyzés szélesebb körű lehetőségeket biztosított a szervezet működésében, mégis 2017-ben elindult egy nagy kilépési hullám, a szervezet és az elnökség is polarizálódott. Janszó Ádám elnöksége után hárman indultak az elnöki pozícióért: Kaszás András,¹³ Nedeczky Lilla és Hegedüs Zoltán, ő ekkor visszalépett, végül nem

¹³ Kaszás András nem adott interjút a kötet számára, ezért az Ő nézőpontját nem ismerjük meg ebben az ügyben.

csak két elnök, de két elnökség is indult. Kaszás András nyert egy szavazattal, akinek munkájával, hozzáállásával rövid időn belül elégedetlenek lettek a tagok, mivel nem látott hozzá a felmerült problémák megoldásához. Az elnököt, Kaszás Andrást 2/3-addal visszahívták, az utolsó három elnökségi tag 30 napig még ügyvivő jelleggel működött. „Amikor a NIT megosztott volt, tehát amikor a szervezeti tagság és az elnökség is polarizálódott, amelynek a vége a 2017-es bizalmatlansági indítvány lett, a FEB akkor sem vált csatatérre” (Nemes interjú, oldalszám); ebben az átmeneti időszakban, az új elnökség felállításáig kb. 5-7 napig a Felügyelő Bizottság elnöke, Nemes László volt az ügyvivő elnök.

Ebben a polarizált viszonyban került megválasztásra Ament Balázs, aki szinte végig jelen volt a szervezet életében, ugyan az alapításkor nem választották meg sem elnöknek, sem az elnökségbe, de jól ismerte a szervezetet. Kompromisszumot jelentő szereplőként, kilenc hónapig, 2018. januártól szeptemberig vezette a NIT-et, amely egy kettős célt kitűző időszak volt: megtalálni a hosszú távú elnököt, illetve fenntartani a szervezetet. Ament Balázs így emlékszik vissza elnökségi időszakának céljára: „Nagyon sok belső konfliktus tépte a szervezetet, úgyhogy én nagyjából a konszolidációra voltam hajlandó vállalkozni, egy olyan átmeneti időszakot biztosítani, amikor egy picikét tudjuk rendezni a sorainkat, és át tudjuk gondolni, hogy mi a szervezet a jövőképe.” (Ament interjú, oldalszám.)

Sem a hangulat, sem az idő nem volt alkalmas arra, hogy nagyszabású projekteket indítson, de a már futó projektek rendben lezárultak. Nagy eredmény, hogy megtalálták a megfelelő utódot a szervezet élére, másrészt „sikerült egy komoly forrást lehívunk a Családok éve keretében, amiért sokat lobbiztam. Ehhez képest, mire én leköszöntem, rá fél évvel – Hegedüs Zoltán első ciklusának a közepén – érkezett meg a forrás.” (Ament interjú, oldalszám.)

Nemzetközi kapcsolatok (2017–)

Popper Eliza szakdolgozatának egyik mérvadó része, hogy áttekinti a különböző külföldi nemzeti ifjúsági tanácsokat, – a teljesség igénye nélkül felsorolva – például röviden vázolja a francia, holland, izlandi, német, osztrák, orosz nemzeti

ifjúsági tanácsok felépítését, működését (Popper, 2011, 33–40). Világos tehát, hogy már a kezdetekkor is sokat merített a NIT a nemzetközi gyakorlatból és mintákból.

2016-ban a CSR Europe és az Európai Bizottság létrehozták a „The European Pact4Youth” kezdeményezést, amelynek szellemiségéhez kapcsolódva kialakították a magyar Pact For Youth munkacsoportot. 2017-ben rendezték az első hazai CSR tematikájú konferenciát konferenciát, majd egy kerekasztal-sorozat is útnak indítottak. Nedeczky Lilla vezette ezt a projektet a NIT oldaláról: „Itt a NIT az ifjúság munkaerőpiaci helyzetének javítása céljából egy ajánláscsomagot készített a fiatalok a munkaerőpiacról oktatásba történő vissza-integrálásáról, nagyon büszke vagyok rá, hogy NIT-esként ezt én koordináltam.” (Nedeczky interjú, oldalszám.)

A szervezetnek folyamatos célja a European Youth Forum (Európai Ifjúsági Fórum) tagjává válni, hiszen ezáltal a NIT az Európai Unió főbb döntéshozó szerveivel is kapcsolatba kerülne, azonban ezt még nem sikerült megvalósítani. Fontos azonban, hogy a Fórumon megfigyelő (observer) státuszba került a NIT, ami a jelenléte legalább biztosítja, mely hozzásegítheti a szervezetet a csatlakozáshoz. Azért az Európai Ifjúsági Fórumon kívül bőven akad nemzetközi vonatkozásban is tennivaló, a NIT számottevő munkát fektet az Erasmus+ program hazai fejlesztésébe, illetve közreműködött a 2019–2027 között követhető Európai Ifjúsági Stratégia kialakításában, de részt vesz az ifjúságot érintő legfontosabb nemzetközi egyeztetésen (Mandiner, 2019).

Szervezeti stabilizálódás (2018–2021)

Hegedüs Zoltán 2016 januárja óta tagja volt a NIT elnökségének; illetve a HÖÖK egykori ifjúságügyért- és tehetséggondozásért felelős elnöki megbízottjaként értékes tapasztalatra tett szert. 2018-tól a NIT elnökeként tevékenykedett, ez idő alatt a szervezetnek egy látványos felívelése indult el. Hegedüs elnökként igen nagy lendülettel vetette magát a munkába: tisztázta a NIT feladatait, ám a költségvetés és a tartalékok ezeket alig fedezték volna, illetve felszínre kerültek a különböző, addig elsikkadó finanszírozási problémák. „Egy pengeélen táncoló

NIT-et vettem át, ebből adódóan az első és legfontosabb az volt, hogy a szervezetet egyrészt minél hamarabb stabilizáljuk gazdaságilag, másrészt rendbe kellett tenni a működési struktúrát: a szervezeti működés összes vonatkozó belső szabályát ki kellett dolgozni, minden folyamatot leszabályozni” – fogalmaz Hegedüs. (Hegedüs interjú, oldalszám.)

A szervezet működését gördülékennyé tette, hogy a megyei delegált rendszer által egy átlátható küldöttgyűlés jött létre 2020 januárjától, ahol megyénként egy szavazattal bírnak a tagszervezetek, az országos szervezetek (pl. HÖÖK, a Felsőoktatási Kollégiumok Országos Szövetsége (FEKOSZ), DOSZ, Nagycsaládosok Országos Egyesülete (NOE)) és az elnök szintén 1-1 mandátummal bírnak. Ezáltal egy határozatképes küldöttgyűlés alakult ki, a sok esetben határozatképtelenné vált közgyűlés helyett, ami elősegíti a kitűzött napirendi pontok megvitatását, így hat az eredményességre is. Ebben a rendszerben érthető módon a megyei tagszervezetek viszonya és képviselőik a küldöttön múlik, az ő aktivitása és kapcsolattartási attitűdje meghatározó tényező.

Abban, hogy a NIT elismert szereplője lett a hazai ifjúságügynek, nagy szerepet játszott Hegedüs Zoltán. Igen értékes kapcsolati hálót alakított ki és a minisztériumokkal is eredményes tárgyalásokat folytatott, ennek kapcsán számos pályázat pozitív elbírálásban részesült. Hegedüs a belső működést is fejleszteni tudta korábbi hallgatói képviselői múltjából merítve, elérte, hogy a tagok, illetve az elnökség részéről a rövid, szóbeli összefoglalókat felváltsa egy részletes írásbeli beszámoló. Mindez követhetővé tette a munkát, és később az önkéntes munka díjazását is számszerűsíthetővé tette, hiszen kijelölésre kerültek a szervezetben olyan nagyívű projektek, amelyek vezetése, illetve a körülötte való munka ugyan extra feladatokat, de egy jól dokumentálható folyamatot jelentett minden esetben.

Hegedüs elnöksége alatt, 2019 decemberében indult el többek között a Közéleti Mentorprogram, amely egy nem klasszikus értelemben vett tehetséggondozás, hanem az intézményes oktatáson kívüli személyre szabott mentorálás, amelynek keretében az aktív társadalmi szerepvállaláshoz szükséges készségeit

fejlesztik az ifjúságnak (NIT Közéleti Mentorprogram, 2021). Fontos, hogy a Mentorprogram gyakorlatorientált: egyfelől a mentoráltak mintaprojektekben vesznek részt, amelyek keretében társadalmilag hasznos ötletet tervezhetnek és valósíthatnak meg, másfelől pedig kidolgozzák a következő évre vonatkozó akciótervüket, amelyben láthatóvá teszik, hogy hogyan lesznek hasznos tagjai a saját közösségüknek.

Szervezettörténeti szempontból ki kell emelnünk, hogy a 2020-ban indult koronavírus-járvány sem vetette vissza lényegileg a munkatempót a NIT-ben. Kezdeti nehézségek ugyan akadtak, de az online átállást szinte azonnal meg tudta valósítani a szervezet, akár a küldöttgyűlésekről, akár az elnökségi ülésekről volt szó. Természetesen a rendezvényeket, az országjárásokat, egyszóval a főprofil jelentősen háttérbe szorította ez az időszak, de a legtöbb képzést és kapcsolatteremtést ideiglenesen áthelyezték az online térbe.

Generációváltás: hagyomány és progresszió (2021–)

Hegedüs Zoltán első elnöki ciklusa után már elindult egyfajta fiatalítás az elnökséget tekintve, de a valódi generációváltást Kovács Péter, a NIT jelenlegi elnöke hozta meg, hiszen a 2012-es alapító nemzedék utolsó képviselője elnökségi szinten Hegedüs Zoltán volt. Kovács Péter 2018 elején indult elnökségi tagnak, ám ekkor visszalépett, majd később, Hegedüs Zoltán második ciklusának elnökségében alelnökként működött. Az ő kiemelt feladata a Közéleti Mentorprogram projekt koordinálása volt, amit igen eredményesen látott el. Tekintettel arra, hogy Kovács Péter kezdetben a Pécsi Tudományegyetem HÖK elnöki pozícióját töltötte be, szívügyének tekinti, hogy a megyei tagszervezetekkel és delegáltakkal megvalósuljon egy valódi és aktív együttműködés. A pécsi HÖK elnökség mellett a HÖÖK-ban is kellő tapasztalatot szerzett ahhoz, hogy egy stabil szervezeti kultúrát átvéve (Hegedüs elnökségétől), megtartsa és fejlessze azt. Megválasztására 2021. december 4-én került sor, majd a jogi bejegyzéssel 2022. január 12-től hivatalosan is a szervezet elnökévé vált. Programjában három fő területre fókuszál: elsődleges, hogy növekedést érjen el a szervezet életében, aminek alappillére, hogy teljes jogú taggá váljon az Európai Ifjúsági Fórum szervezetében, ezáltal láthatóvá válna a hazai ifjúsági szektor munkája nemzetközi szinten is. Ezt

erősíti, hogy a NIT kapta meg a magyarországi nemzeti koordinátori szerepkört az Ifjúság Európai Éve (2022) rendezvénysorozatában. Emellett elnöki programja szerint Kovács kiemelt figyelmet fordít a köznevelésben lévő fiatalok helyzetére, a diákönkormányzatok szakmai mentorálására, támogatására.

Emellett jelenleg a NIT egy olyan online tudásbázis létrehozásán dolgozik, ahol a legtöbb tudnivalót megtalálják az érdeklődők a diákjogokról, valamint a diákjogi érdekképviselétről, főként a középiskolás diákok problémáinak megoldását elősegítendő.

A harmadik pillér a szektorba bekapcsolódó utánpótlás nevelése: az a tapasztalat és ismeret, amit a diákok az iskolai közösségi szolgálat keretében megszereznek az önkéntességgel és a civil szervezetekkel kapcsolatban, nagyrészt nem épül tovább – ezen különböző programokkal egy ún. civil életpályamodell felé szeretné terelni az arra motivált diákokat (UNP, 2022).

Kovács Péter eddigi elnöksége alatt aktívan járja az országot, fenntartja a már kialakult megyei és külhoni együttműködések. E rövid periódust tekintve, ki kell emelnünk azt az együttműködési szándéknyilatkozatot, amelyet a NIT, a MIK és a HÖÖK 2022. október 8-án írt alá azzal a céllal, hogy a Nemzeti Ifjúsági Stratégia 2009–2022 közötti eredményeit felmérjék. E folyamat végét egyelőre nem tudjuk megjósolni, de a közös munka azt sejteti, hogy egy széleskörű párbeszéd végére a szervezetek egy operatív javaslatcsomaggal fognak előállni.

Zárásképp

E rövid tanulmányban igyekeztünk összefoglalni a Nemzeti Ifjúsági Tanács Szövetség első tíz évet felölelő, igen színes és fordulatos történetét. A szervezetnek csupán néhány, – véleményünk szerint meghatározó – projektjét említettük, amivel a NIT célkitűzéseire hívjuk fel az olvasók figyelmét. A fentiekben arra törekedtünk, hogy a kötetben szereplő, a szervezet egykori elnökeitől, alumni tagjaitól és az ifjúságügyet meghatározó szakpolitikusoktól származó interjúkat elhelyezzük egy olyan eseménytörténeti keretben, amely közelebb visz a szervezet olykor viszontagságos történetéhez.

Jelen írásban felhasználtuk a NIT honlapján¹⁴ található, a „Hivatalos” elnevezésű mezőbe feltöltött, a szervezet működésére irányuló dokumentumokat (elnökségi ülések, küldöttgyűlések, határozatok, számviteli beszámolók, alapszabály, szabályzatok). Bár az egyes kategóriákon belül, úgy tűnik, olykor hiányos a lista, ettől a szervezet működése összességében átlátható. Igaz, a szerző véleménye szerint a honlapon található szakmai anyagokat érdemes lenne bővíteni, akár a NIT-ről, akár ifjúságpolitikáról, akár a tagszervezetekhez kötődő ifjúságügyi anyagokról legyen szó. A NIT-et körülölelő események hangulatát e dolgozat szerzője leginkább a közösségi médiából (Instagram, Facebook)¹⁵ ismeri, amely aktivitás alapján az szűrődik le, hogy a NIT egy olyan szakmai alapokon működő szervezet, amely egyrészt működőképesen betölti ernyőszervezeti funkcióját, másrészt egy aktív ifjúsági közösséget alkot, amely nem csupán országos, hanem külhoni és nemzetközi kapcsolatokra egyaránt épül.

A legtöbb interjúban felmerül, hogy egy, a fiatalokkal foglalkozó szervezetnek elengedhetetlen jellemzője, hogy az ifjúság dolgozzon az ifjúságért, ám az szintén újra és újra előkerül, hogy a kormányzati és nemzetközi egyeztetések eredményessége miatt fontos a már meglévő kapcsolati tőke és együttműködés fenntartása. A jól működő utánpótlás kiépítése valahol mégiscsak a szervezet aktuális vezetésének feladata, természetesen alapozva a fiatalok vállalkozói attitűdjére és lendületére. A szervezet történetének áttekintése alapján egyértelmű, hogy a NIT egy olyan organikusan fejlődő szervezet, mely természetét tekintve illeszkedik a fiatalsághoz, az ifjúsághoz: időről-időre megújulni látszik benne az alapítók energiája, illetve a jogi bejegyzési nehézségeket átvészelő, kitartó munkájuk szintén visszaköszön az Európai Ifjúsági Fórumhoz való töretlen csatlakozási szándékában.

¹⁴ <https://ifjusanacs.hu/>

¹⁵ <https://www.instagram.com/ifjusanacs/> ; <https://www.facebook.com/HungarianNYC> [Utolsó látogatás dátuma: 2022. 11. 11.]

Források:

A kötetben található interjúközlők egyes gondolatai, betűrendben: Ament Balázs, Janzsó Ádám, Gulyás Tibor, Mohay Gergely, Navracsics Tibor, Nedeczky Lilla, Nemes László, Varga-Bajusz Veronika

(NIT alapszabály, 2020) Nemzeti Ifjúsági Tanács Szövetség (NIT) alapszabálya. <https://ifjusanacs.hu/wp-content/uploads/2021/05/Alapszabaly-2020.02.13-1.pdf> [Utolsó letöltés dátuma: 2022. 11. 11.]

(NIT tagfelvételi szabályzat, 2019) Nemzeti Ifjúsági Tanács Szövetség (NIT) tagfelvételi szabályzata. <https://ifjusanacs.hu/wp-content/uploads/2021/08/Tagfelveteli-szabalyzat.pdf> [Utolsó letöltés dátuma: 2022.11.11.]

(NIT választási szabályzata, 2019) Nemzeti Ifjúsági Tanács Szövetség (NIT) választási szabályzata. https://ifjusanacs.hu/wp-content/uploads/2021/08/Valasztasi_Szabalyzat_2019.pdf [Utolsó letöltés dátuma: 2022.11.11.]

(NIS, 2009) Nemzeti Ifjúsági Stratégia 2009–2024. Bp., 2009. <https://emmiugyfelszolgalat.gov.hu/ifjusagugy/nemzeti-ifjusagi/nemzeti-ifjusagi-strategia> [Utolsó letöltés dátuma: 2022. 11. 12.]

(Mandiner, 2019) A hazai ifjúsági élet Európa egyik legélénkebbje – interjú a Nemzeti Ifjúsági Tanács elnökével. https://mandiner.hu/cikk/20190611_interju_nemzeti_ifjusagi_tanacs_Hegeg%C3%BCs%20Zolt%C3%A1n

(UNP, 2022) Új irányvonalak mentén növekedési szakaszba léphet a NIT. (Rövid interjú Kovács Péter NIT elnökkel.) <https://unp.hu/post/uj-iranyvonalak-menten-novekedesi-szakaszba-lephet-a-nit>

Bibliográfia:

(Alapítványok és egyesületek, 1994) Alapítványok és egyesületek. A nonprofit szektor statisztikája. Szerk.: Bocz János, Kuti Éva, Sebestény István, Seresné Gyűrűs Gabriella, Vajda Ágnes. Budapest, Központi Statisztikai Hivatal, 1994.

(BEIK 2020) A Budapesti Európai Ifjúsági Központ első 25 éve. <https://www.coe.int/en/web/youth/beik25> [Utolsó letöltés dátuma: 2022. 11. 10.]

(Boros, 2017) Boros László: A nyolcvanas évek ifjúsági mozgalmi. *Educatio* XXVI. (1.) 3–14. (2017).

(Ifjúságpolitika, 2021) Ifjúságpolitika: Az alapok. Európa Tanács és Európai Bizottság, 2021. <https://pjp-eu.coe.int/documents/42128013/90268416/HUN-Brochure+Youth+Policy+Essentials.pdf/ab10c78e-a48f-f021-56eb-197ec594bf31> [Utolsó letöltés dátuma: 2022.10.31.]

(Jelentés, 2015): Miből lehetne a cserebogár?: Jelentés az ifjúságügyről: 2014–2015. ISZT Alapítvány, Ifjúságsszakmai Együttműködési Tanácskozás, Kecskeméti Főiskola - Iuvenis Ifjúságsszakmai Műhely. Bp., 2015.

(Kaszás, 2015) Kaszás András: Köz- és szakpolitikai tér. In: Miből lehetne a cserebogár?: Jelentés az ifjúságügyről: 2014–2015. ISZT Alapítvány, Ifjúságszakmai Együttműködési Tanácskozás, Kecskeméti Főiskola - Iuvenis Ifjúságszakmai Műhely. Bp., 2015, 28–37.

(Kucsera, 2010) Kucsera Tamás Gergely: Az országos felsőoktatási hallgatói képviselő és a magyarországi hallgatói önkormányzati modell fejlődéstörténete 1988–2008. Doktori értekezés. Kézirat. 2010.

(Kucsera – Szabó, 2009) Kucsera Tamás Gergely – Szabó Andrea: A magyarországi főiskolai-egyetemi hallgatói mozgalom története 1988–2006. Bp., 2009.

(Nagy, 2016) A magyar ifjúságügyet meghatározó jelentősebb események. Összeáll: Nagy Ádám: IN: 25 év: Jelentés az ifjúságügyről. Szerk.: Elek Tímea. Iuvenis - Ifjúságszakmai Műhely, Ifjúságszakmai Együttműködési Tanácskozás. Bp., 2016, 221–235. http://real.mtak.hu/62420/1/25ev_web_u.pdf [Utolsó letöltés dátuma: 2022.]

(Nagy – Boros – Folmeg – Trencsényi, 2017) Nagy Ádám – Boros László – Folmeg Balázs – Trencsényi László: Az ifjúságügyi gondolkodás diszciplináris előtörténete. Kultúra és közösség VIII. (1.) 51–89. (2017).

(Nagy – Oross – Szalóki, 2018) Nagy Ádám – Oross Dániel – Szalóki Viktor: A Nemzeti Ifjúsági Tanács közpolitikai elemzése, különös tekintettel annak érdekképviseleti funkciójára. Civil Szemle XV. (3.) 41–43. (2018).

(NIT Közéleti Mentorprogram, 2021) NIT Közéleti Mentorprogram. Zárókiadvány. Nemzeti Ifjúsági Tanács. 2021. https://ifjusagitanacs.hu/wp-content/uploads/2021/12/NIT_Ko%CC%88ze%CC%81leti-MP_Za%CC%81ro%CC%81kiadv%CC%81ny-1.pdf [Utolsó letöltés dátuma: 2022. 11. 10.]

(Pillók, 2021) Pillók Péter: A szerkesztő köszönti az olvasót. Főszerkesztői köszöntő. Y. Z. A fiatalság legfrissebb folyóirata. I. (1). (2021) https://ifjusagitanacs.hu/wp-content/uploads/2021/08/NIT_Y.Z._1.-szam-1.pdf [Utolsó letöltés dátuma: 2022. 11. 12.]

(Popper, 2011) Popper Eliza: A Magyar Nemzeti Ifjúsági Tanács alakulásához vezető út. Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola. Szakdolgozat. Kézirat. 2011.

(Sárhegyi, 2019) Sárhegyi Tamás Felicián: A HÖÖK 30 éve. In: HÖÖK Tükör. Mozgalom. Ifjúságkutatás. Emlékezés. Szerk.: Jancsó András – Lengyel Nóra – Sárhegyi Tamás Felicián. HÖÖK a hallgatókért Alapítvány. 2019. 7–14.

(Schmidt – Bán – Márton, 2016) Schmidt Richárd – Bán Dóra – Márton Balázs: Negyedszázad ifjúságügyének szakmai háttere és kutatási alapjai. In: 25 év: Jelentés az ifjúságügyről. Iuvenis - Ifjúságszakmai Műhely, Ifjúságszakmai Együttműködési Tanácskozás. Bp., 2016. 77–114.

Közösségi média:

<https://www.instagram.com/ifjusagitanacs/> [Utolsó látogatás dátuma: 2022. 11. 11.]

<https://www.facebook.com/HungarianNYC> [Utolsó látogatás dátuma: 2022. 11. 11.]

A NIT hivatalos honlapja: <https://ifjusagitanacs.hu/>

II. INTERJÚK: A NIT ELNÖKEI

JANZSÓ ÁDÁM:

„Mindenki gyanús
szemmel nézett a NIT-re”

Janzsó Ádám:

A Nemzeti Ifjúsági Tanács alapító elnökségi tagja, a szervezet elnöke 2014. januárja és 2016. decembere között. Projektmenedzser, tréner, vállalkozó.

Djongi Joel Ségnon¹⁶: Hogyan kerültél kapcsolatba az ifjúságügygel, ifjúságpolitikával? Illetve mivel foglalkozol mostanában? Mennyire kerültél közelebb, vagy éppen távoldtál el az ifjúsági szektortól?

Janzsó Ádám: A veszprémi egyetemi tanulmányaim alatt kezdtem el ifjúsági projektekkel foglalkozni, főként a tánc kapcsán. Európai Uniós projektekbe kapcsolódtunk be, táncterápiás, meg mozgásterápiás táborokat tartottunk sérült és hátrányos helyzetű fiataloknak. A 2000-es évek derekán még működött a Mobilitás Regionális Ifjúsági Szolgáltató irodai hálózata és a közép-dunántúli csapat segítette a munkánkat. Nagyon megkedvelték a projektjeinket, így helyi szinten hamar megismerkedtünk a fontosabb szereplőkkel. Amikor megpályáztatták a Megyei Ifjúsági Irodának a működtetését, több ismerősünk biztatott rá, hogy próbáljuk meg és végül sikerrel jártunk. Így nyitottuk meg a Veszprém Megyei Ifjúsági Irodát egy-két év ifjúságügyi tapasztalattal a hátunk mögött. Ekkoriban a hallgatói önkormányzat és néhány jelentős hallgatói alapítvány is kiemelten figyelt a civil szektorra, illetve az egyetemen támogató volt a közeg a civil ügyhöz: egy nagyon reprezentatív kis irodát kaptunk az aula bejáratánál. Igyekeztünk jó régiós példákat felkutatni: a közép-dunántúli ifjúsági világból említhetném Koppánymonostorról Monostori Éváékat a Művészetek völgye kapcsán, vagy Nagyvázsöny és környéke vonatkozásában Bakos Istiétet (Bakos István – a szerk.). Rajtuk keresztül kerültünk kapcsolatba az országos Eurodesk hálózattal.

A 2010-es évek elejétől a megyerendszer átalakításával finanszírozási problémáink adódtak, a TÁMOP (Társadalmi Megújulás Operatív Program – a szerk.) pályázatok ugyanakkor nagyobb lehetőségeket is biztosítottak. Ekkor megálmodtuk, hogy az Ifjúsági Iroda alakuljon át Ifjúsági Házzá. A 2010-es évek eleje a formálódás időszaka volt: egyszerre alakult a veszprémi ifjúsági ház és a Nemzeti Ifjúsági Tanács, ezzel párhuzamosan pedig a civil támogatások rendszere módosult, az NCA (Nemzeti Civil Alapprogram – a szerk.)

¹⁶ Djongi Joel Ségnon korábban az ifjúsági- és demokratikus érdekképviseleti tevékenységek világában, a civil/ nonprofit szférában, majd a Nemzeti Ifjúsági Tanács elnökségi tagjaként, később alelnökeként dolgozott. Jelenleg a Nemzeti Ifjúsági Tanács és a NIT a Fiatalokért Nonprofit Kft. Felügyelőbizottságának tagja. A Truviva Kft. projektmenedzsere.

helyett létrejött a NEA (Nemzeti Együttműködési Alap – a szerk.). Továbbá ekkor szűnt meg a Mobilitás és elindult az Új Nemzedék Jövőjéért Program.

Ebben az időben az ifjúságpolitika újra szervezése és kormányzati szinten történő átstrukturálása több Veszprémhez kötődő politikusokhoz került. Ekkor kerestek meg, hogy nem szeretnék-e stratégiai civil partnerként bekapcsolódni a NEA munkájába, majd 2012 júliusában megnyitottuk az Ifjúsági Házat, ősszel pedig részt vettünk a NIT formálódásában. Az utolsó pillanatban megpályáztam az elnökségi tagságot – úgy gondoltam, itt az ideje, hogy ne mások mondják meg, mi történjen velünk. Így kerültem kapcsolatba az ifjúságüggyel, vagyis a NIT-tel.

Hogy hogyan kerültem távol? Őszintén, egyrészt tudatosan törekedtem rá. Másrészt korosztályilag is kikerültem: a mai napig azt gondolom, hogy a kicsit idősebb fiatalok szerepvállalása az ifjúsági szervezetekben inkább kártékony, mint hasznos.

Azóta NEA kollégium tagként és civil tanácsadóként dolgozom civil központokkal együttműködésben. Ezzel párhuzamosan egy régi álmom megvalósításán dolgozom, a Balaton környékén való építkezés okán még Veszprémből is eltávolodtam, és a Balatonra költöztem. Az ifjúságügytől való eltávolodásom tehát két lépcsőben zajlott: NIT elnökként elkezdtem távolodni a veszprémi ifjúsági élettől, aztán a 2016-os NIT-es távozásom után az egész ifjúsági szektortól. Maradhattam volna a civil területen, de egyrészt úgy éreztem, hogy ezen a területen elértem, amit el lehetett érni, másrészt úgy gondoltam, hogy munkavállalóként komfortosabban érezném magam vállalkozóként.

DJS: Sokszor mondjuk, hogy az ifjúságpolitika horizontális ágazati politika. Ha az elmúlt években, évtizedekben a fiatalokért tett törekvéseket nézzük, melyek érintik az ifjúsági szakmát, az ifjúsági intézményrendszereket, magát az ifjúságpolitikát? Mit gondolsz milyen fejlődésen ment végbe a szektor? Jobb-e ma fiatalnak lenni, fiatalokért tenni, könnyebb-e döntéshozókkal együttműködni, náluk lobbizni, ügyeket előrébb mozdítani?

JÁ: Fogalmam sincsen, mert politikusokkal, döntéshozókkal nem tárgyalok az ifjúságügyet érintő kérdésekben – ezt talán a jelenlegi vagy a korábbi elnök ír tudná megmondani. Helyi szinten, én azt gondolom, hogy könnyű: egy nyolcvan fős településről beszélünk, így a polgármesterrel egyszerű együttműködni.

Nehéz pontos választ adni arra, hogy könnyebb vagy nehezebb. Veszprémben fiatalnak lenni talán könnyebb, mint más településen. Persze nem rózsaszín a helyzet, de Veszprém azért csak pályázott Európa Ifjúsági Fővárosa címre, illetve 2023-ban Veszprém viseli az Európa Kulturális Fővárosa címet, amiben nyilván kiemelt szerepe van a fiataloknak.

Az biztos, hogy országos szinten teljesen átalakult a szektor. Mi anno erős civil szervezetként kapcsolódtunk be az ifjúságügybe és jogot kaptunk arra az ország különböző pontján, hogy valamit tevékenykedjünk. Később az állam úgy döntött, hogy ezt a feladatot állami szinten próbálja kezelni, ezzel valamelyest gyengíteni az önkormányzati szerepvállalást, így főleg a megyei önkormányzat átalakulását követtem végig.

Úgy látom, hogy most jóval kevesebb forrás van direkt ilyen célokra. A régi nagy szereplők közül sokan fenn vannak még a víz felett, sokan már nincsenek. Én azt látom, hogy jönnek az új szervezetek is, és kivívják maguknak a jogukat, ahogy anno mi is kiharcoltuk. Nem biztos, hogy ifjúsági irodát fognak nyitni, vagy ifjúsági házat működtetni 3-4 év alatt, de alapvetően a helyi kezdeményezések el tudnak indulni. Hogy az országos struktúrában hogyan alakult át az egyeztetés, az utánam jövők fogják tudni megmondani. Én azt gondolom, hogy az én személyes tapasztalatom, meg kapcsolati hálómom belül sokkal könnyebb egyeztetni egy döntéshozóval. Mivel ez már egy tízéves szervezet, a régi alumnik azok már vagy visszavonultak, vagy politikai pályára lépve valahol dolgoznak az adott területen; a NIT körül levő fiatalok, elnökségi tagok, önkéntesek szintén mindkét oldal politikai struktúrájában tevékenykednek. Ennek természetesen lehet negatív, meg pozitív felhangja, de van valamilyen neve, ami kapcsán megnyílnak vagy éppen bezáródnak ajtók.

A jelenlegi helyzetet tényleg nem tudom megítélni, de azt látom, hogy az ifjúságot is érintő területeken voltak és vannak fejlődések. Az innovációs szektorban, meg egy csomó szektorban ott vannak a régi NIT környékén nevelkedett, tapasztalatot cserélt fiatalok, ami fontos tényező.

DJS: Ebben az előbb leírt közegben, te magad hogyan kerültél kapcsolatba a Nemzeti Ifjúsági Tanácssal, hol hallottál a szervezetről, melyek voltak a NIT-hez kötődő első élményeid, benyomásaid?

JÁ: Jöttek még akkor volt mobilitásos kollégák, meg fiatalok, meg kevésbé fiatalok szervezni. Aztán vitassuk meg, hogy merre tovább Magyarországon az ifjúságpolitika? Én azt gondolom, hogyha így távolról nézem, akkor az egy jó élmény volt, mert éppen minden változott és részt lehetett benne venni. Nekem személy szerint volt is lehetőségem részt venni a legtöbb dologban. Ott volt két tárcavezető az alakuláskor, Európában tárt karokkal vártak, ez ugyan egy időben fokozatosan zárult, de volt nyitottság a NIT megalakulására, majd három év alatt be is jegyezték, ami egy nehéz időszak volt. E folyamat alatt rengeteg embert ismertem meg. Az elején a szervezet gazdasági ügyeiért feleltem, illetve a kommunikáció területén is tevékenykedtem, utóbbit aztán átadtam másnak.

DJS: Mikor fogalmazódott meg benned az a gondolat, hogy megmérettesd magad, és egy országos érdekképviselési és szakmai szervezet, mint amilyen a NIT is első számú embere legyél?

JÁ: Úgy éreztem, majd nélkülünk döntenek rólunk, ezért elindultam elnökségi tagnak. November 18-a éjfél volt a beadási határidő, én pedig az utolsó pillanatban, november 17-én jelentkeztem. 2012 végén indultunk, aztán a következő évben működésünk során folyamatosan alakult a csoportdinamika, hogy ki marad és ki távozik: Gulyás Tibi, Ament Balázs és Kaszás Andris az elejétől jelen voltak, viszonylag aktívan.

Ebben a közegben indultam, 189/188 szavazat, vagy valami hasonló aránnyal

történt a megválasztás, úgyhogy azért komoly viták voltak, és nyilván háttérbeszélgetések, nyílt viták, ütközések akkor is voltak.

Azáltal, hogy lenről, lázadó fiataloként, illetve veszprémiként érkeztem, szerencsés helyzetben voltam. Mi helyben sokat dolgoztunk azon, hogy minden oldal részt vegyen a fiatalok életében, így adott volt a kapcsolat az országos politikai döntéshozókkal.

DJS: Feltételezem, hogy az elnöki anyagodban, pályázatodban megjelöltél konkrét területeket, célokat, akár projekteket, amelyeket szerettél volna megvalósítani az elnöki ciklusod/ciklusaid alatt. Melyek voltak ezek, és hogy látod mennyire sikerült ezeket eredményesen adaptálnod? Van-e bármi hiányérzeted? Hogy látod sikerült-e nyomot hagynod a NIT-ben? Mi tekintettel te akkoriban a NIT céljának, küldetésének?

JÁ: Biztos, hogy sikerült nyomot hagynom. El tudtuk érni néhány alapvető dolgot, igaz, sokkal lassabban, mint szeretnénk volna. Az első ilyen eredmény a jogi bejegyzésnek a folyamata, ami után a struktúra rendezése is elindult. Talán, ha jól rémlik, még be is adtuk az Ifjúsági Fórumba a jelentkezésünket, megfigyelő tagnak. A harmadik év végén – ami nem tudom, hogy hányadik ciklusom volt – gazdasági szinten sikerült egy olyan alpműködést megteremtteni, ami szerintem támogatta azt, hogy a NIT működni tudjon. Biztos, hogy nem sikerült az álmocélokat megvalósítani, mondjuk 100 milliós költségvetést nem sikerült elérni, de mondjuk a 40 milliót, azt igen, különböző forrásokból, főként projektekből. Emellett stratégiai megállapodást kötöttünk a kormányzattal: EU-s miniszteri biztos, államtitkárok jöttek el az első szabadegyetemre, illetve az összes szereplő, az összes politikai párt ifjúsági szervezete eljött, és komolyan vette, hogy struktúrált párbeszédet folytassunk. Megteremtődött a jogi keret, el lehetett kezdeni átgondolni, hogy jó-e ez a forma, hogy hogyan kell vele működni, hogyan kellene átalakítani. Ugyan a European Youth Forum tagfelvétel elhúzódott, és azóta is húzódik. Elvileg a szervezet struktúrája és működése miatt, de én úgy érzem, ennek sokkal inkább politikai okai vannak.

Kezdetben azt álmodtuk meg, hogy mindenki egy irányba húz. Aztán kiderült, hogy egy ekkora szervezetnél valahol természetes, hogy vannak széthúzások. Most, amikor néha kapcsolatba kerülök a NIT-el, akkor azt látom, hogy a fiatalok nagyon különböző gondolatokkal állnak elő, termékenyen vitatkoznak, egyeztetik az álláspontjukat, és aztán jó élményekkel mennek haza, egyszóval működik a NIT. Talán az egyik legnagyobb eredmény, hogy tíz év után ez még van, és az egyes eseményeken különböző világnézetű fiatalok vesznek részt. Látom a Facebookon, meg egy-két felületen, hogy van élet.

Ami abszolút nagy eredmény, hogy a BEIK-be (Budapesti Európai Ifjúsági Központ – a szerk.) került az irodánk. Ez, az Európa Tanácstól kapott iroda azt mutatja, hogy a NIT aktuálisan, ifjúsági ügyileg jó megítélés alá esik. Nyilván ez mutatja, hogy mind az Európa Tanács, mind kormányzat számára a NIT egy elfogadott szervezet és támogatást élvez.

DJS: Egy kis emlékezésre, múltidézésre invitálnálak téged. Helyezkedjünk bele abba az időbe, közegbe amikor elnökként a NIT mindennapjait irányítottad, vezetted a szervezetet. Milyen lehetőségei voltak akkoriban a NIT-nek akár szakmai, akár pénzügyi tekintetben, milyen volt a NIT megítélése a szakmai, döntéshozói környezetben, a fiatalok körében, milyen volt a szervezeti kultúra, a tagszervezetekkel, az ifjúságsszakmai aktorokkal, döntéshozókkal, a fiatalokkal való kapcsolata.

JÁ: Mindenki gyanús szemmel nézett a NIT-re. Úgy éreztem, hogy nagyon sokan féltették a saját területüket, így sokszor a széllal szemben haladtunk. Egyes politikai, ifjúsági szervezet legnagyobbként, legerősebbként definiálta magát, és megkérdőjelezték a szándékainkat. Az, hogy pártoló tagként az összes politikai párt ifjúsági szervezetét, illetve nagyobb ifjúsági szervezeteket (pl. HÖÖK, DOSZ) tömörítettük, azt üzenté, hogy helye van egy általános ifjúsági ernyőszervezetnek. Azt gondolom, hogy a NIT továbbra is egy ilyen általános szervezet, amelynek kettős a megítélése: a kormányzat részéről sokszor ellenzékinek, máskor az ellenzékiek részéről túl kormánypártinak tűnhet, mivel erős szakpolitikai kérdésekben nehéz megnyilvánulnia a szervezetnek,

tekintettel arra, hogy a felsőoktatás területén, a doktoranduszok vagy fiatal vállalkozók szintjén erős szakmai szervezeteket találunk, akik határozottan kommunikálják az érdekeiket, esetleg érvényre is juttatják azt.

Anno a kormányzat számonkért, hogy miért akarunk ezek ellen lázadni, meg miért nem értünk egyet. Nekünk az volt a dolgunk, hogy ne értsünk egyet, és kritikusan tekintsünk működésükre. Az ellenzéki oldal kérdőre vont minket, hogy miért tárgyalunk a kormánnyal, illetve miért van ilyen szoros együttműködés. A Youth Forumnak éppen az volt a baja, hogy túlságosan erős a kormányzati szerepvállalás és finanszírozás a szervezet életében.

Korábban is ezt képviseltem. Van egy országos szakmai szervezet, ami nem a politikával tárgyal, nem a pártpolitikával tárgyal, hanem a mindenkori döntéshozattal. Az, hogy a mindenkori döntéshozatal éppen milyen, az teljesen esetleges. Tehát én ugyanúgy megyek a VII. kerületbe előadást tartani a civileknek, és kezek fogok a mostani alpolgármesterrel, polgármesterrel, mint négy évvel ezelőtt. Én civil tanácsadóként megyek oda a civilekhez, függetlenül attól, hogy az éppen az önkormányzatnak vagy a kormányzatnak milyen vezetése van. Efölött nem szabad és nem is lehet ítélni, fontos az, hogy jó kapcsolatot ápoljanak ezek a szakemberek az összes oldallal. Hiszen a politikai döntéshozók azok mindig változnak.

Ezzel együtt kell élni, ez így normális. A 2010-es évek elején a kormányzati struktúra, az ifjúságpolitikai része akkor nagyon erősen átalakult. Mondhatnám úgy, nagy zsiszegés volt. Sokan voltunk, voltak, akik bekapcsolódtak az Új Nemzedék Jövője programba. De hát mit is csinált volna egy ifjúsággal foglalkozó szakember, ha nem a legnagyobb szervezetnél kezdett volna el szerepet vállalni? Akár a NIT-ben, akár az Új Nemzedék Programban. Hogy ez összeférhetetlen-e? Szerintem nem, mások szerint igen. Az Új Nemzedék Jövője Program volt a legnagyobb ifjúsági munkáltató akkor Magyarországon. Országos szinten 50-100 embernek tudott munkát adni. A NIT volt a legnagyobb ifjúsági érdekképviseleti szervezet. Naná, hogy vannak átfedések ebben. Hiszek abban, vagyis szeretnék abban hinni, hogy attól, hogy hol dolgozom,

még lehet valamilyen véleményem szakmai területen, és ha ezt elmondom, a rendszer meg is hálálja. Szerintem nagyon különböző világnézetű emberek dolgoztak az Új Nemzedék Jövője Programban, aztán az Erzsébet Ifjúsági Alapban, a ERIFA-ban, bármilyen neve is volt. Mivel ez egy önkéntes alapon végzett tevékenység volt, mindenki annyit foglalkozott a szervezettel, amennyi ideje volt, ez nagyjából meghatározta mindenki pozícióját a szervezeten belül. Én itteni munkám során nagyon jó emberi kapcsolatokkal gazdagodtam, amik azóta is tartanak.

DJS: A NIT elnökséged alatt legfőképp milyen kihívásokkal, nehézségekkel kellett szembe nézned, néznetek akár neked, akár a szervezetnek, és ha voltak válságok, válságos időszakok, ezeket hogyan sikerült menedzselned, megoldanod?

JÁ: A legnagyobb nehézség az a jogi bejegyzés volt az elején, és a jogi bejegyzéssel párhuzamban kivívni azt, hogy nekünk legyen a mindenkori döntéshozókkal szemben tárgyalási jogunk, nem volt ez egyszerű feladat. A másik nehézség az volt, hogy mivel húzódtott a bejegyzés, ezért elindultak ellenérdekelt folyamatok. A politikai szereplők, az ifjúsági szervezetek is elkezdtek konfrontálódni, vagy nem egyet érteni bizonyos dolgokban. Nem volt könnyű dolog egyben tartani a csapatot, ehhez csapatmunka kellett. Azt gondolom, hogy az akkori elnökségnek komoly feladatot jelentett, hogy azokkal, akikkel szorosabb kapcsolatot ápol, és napi szinten együtt dolgozik, megértesse azt, hogy bár bizonyos dolgok lehet, hogy nem tetszenek a másoknak, de ettől még egy hajóban vagyunk, és valahogy egyfele evezünk.

Mindez komoly feladat volt Kaszás Andrással és Gulyás Tibivel együtt az ifjúsági területen, tehát a hazai ifjúsági szektoron belüli dolgozókkal együtt, akik a civilek között dolgoztak, Gergely Miklós Micu-tól Kósa András Csaba Okin át sokakkal. Ugyanígy Papp Kristóf, meg Lantai Judit, meg páran, akik dolgoztak európai szinten velük együtt. Rengeteg vitánk volt, sőt, még a mai napig is lenne vitánk a múlttól is, meg akár a jelenről is, de azért a nap végén próbáltuk azt egy mederbe terelni. És én mindig azt mondtam,

hogy belül vitatkozzunk, amikor kiállunk, akkor viszont képviseljünk egy egységes dolgot.

És aztán volt, amikor talán kicsit sokat akartunk, hittünk abban, hogy a diákönkormányzatiság az egy kicsit közelebb kerül a NIT-hez, hogy azt lehet strukturáltabban tenni. Megpróbáltuk megszerezni annak a működtetésének a forrásoldalát, próbáltunk még olyan dolgokat elérni, ami támogathatta volna azt, hogy legyen egy stabil működés, több főállású alkalmazottat foglalkoztatni, nagyobb támogatást nyújtani az elnökségi tagoknak abban, hogy több energiát szánjanak a munkára. Bizonyos struktúrák azóta is tartanak, de olyan új struktúrák is kialakultak, amit én anno elképzelni sem tudtam volna.

Biztos, hogy a személyiségem és a vezetői stílusom, az egy csomó mindenben okozott problémát. Én nem voltam simulékony típus, ezért valószínűleg nem mindig értem el olyan támogatásokat, amit el lehetett volna, mert konfrontálódtam emberekkel személy szerint. És ha én személy szerint konfrontálódtam, akkor valószínűleg elnökként a szervezet is konfrontálódott. Ebből is fakad, hogy én nem minden volt döntéshozóval tudok leülni hosszasan beszélgetni egy pohár szóda vagy bor mellett. Egyébként sokakkal találkozom teljesen véletlen szituációban a Balatonon, és a strandon persze elbeszélgetünk tíz percet, de ennél erősebb kémia nem áll fenn. Ez nyilván szervezetként is érinthetett egy-egy vitát, de ha nekem nem tetszett valami a kormányzati intézkedésekben, akkor azt képviselnem kellett. És ha nekem nem tetszett, azt úgy értem, hogy a szervezetnek nem tetszett. Bár nem feltétlenül értettem egyet bizonyos döntéssel, de én azt közvetítettem és képviseltem, ami megszületett elnökségi szinten, meg szervezési szinten.

DJS: Mi az amire te személy szerint a legbüszkébb vagy az elnökségi időszakod alatt? Melyek voltak számodra a legkedvesebb projektek, programok, rendezvények, események, amelyeket akár te indítottad útjára?

JÁ: Hát a BEIK-et már említettük. Az iroda és az, hogy ott a BEIK-el kapcsolatos pillanatnyi konfliktusok mentén továbbra is van szakmai együttműködés, illetve

az nagyon jó dolog, hogy a BEIK alsó szintjének a kialakítása és átalakításai is egyeztetve van a szervezettel és a szervezet mindenkori vezetésével, éppen aktuális szakemberekkel. Én a strukturált párbeszédet is egy ilyen projektnek látom, ami egy szuper dolog, hogy a szervezethez került és abban az időszakban alakult ez ki. Amikor azokat az embereket, akikkel anno együtt dolgoztunk, látom, hogy hazai és nemzetközi ifjúsági területen dolgoznak, akár a politikai vagy más szinteken, nagyszerű visszajelzés, jó ezt látni.

DJS: Ha azt mondom neked, hogy NIT identitás, NIT-ség, akkor ez mit jelent számodra, van-e ilyen szerinted, és ha van akkor mit jelenthet ez más számára, akár olyannak, aki a NIT közvetlen közegében mozog szakemberként, döntéshozóként, közéleti és társadalmi szerepvállalás iránt fogékony fiatalként? Milyen értékeket közvetít a NIT, és te magad milyen értékeket szeretnél volna közvetíteni, átadni?

JÁ: Alapvetően a NIT-re ilyen szempontból, meg ennyi év távlatából, leginkább a közösséget fogom kiemelni. Volt, hogy nagyon erős viták voltak, de attól még jó közösség volt. Végül is NIT-es ismeretségből már több NIT-es párkapcsolatból született gyerekekkel találkoztam, akik öt-tíz év múlva már esetleg NIT-es fiatalok lehetnek. Izgalmas ezt látni.

Nekem a NIT-es identitás azt jelenti, hogy eljönnek a fiatalok, részt vesznek az alkalmakon, ott kapnak valami jót, valami pozitív visszacsatolást. Másrészt, amikor elmegy a NIT helyi szintre, akkor össze tudja hozni a döntéshozót és a fiatal, és tud köztük teremteni egy hidat.

DJS: Te magad mit tanultál, miben fejlődöttél legtöbbit az elnökséged alatt? Mit vittél magaddal? Vannak-e esetleg olyan hagyományok, amelyeket te indítottál el, sikerült-e átadnod olyan értékeket, amelyek formálták a NIT-et, a szervezeti kultúrát.

JÁ: Hát, az egyik az például az, hogyha teljesen szembeszélbe akarunk előre menni, akkor az nem megy. Akkor biztos, hogy a vitorlát kicsit jobbra, vagy

balra, vagy valamire kell húzni, hogy haladjunk, mert különben vagy egyhelyben állunk, vagy hátrafele megyünk. A másik az, hogy én nagyon nem tudtam, elfogadni azt, hogy beszélgetni kell, és tárgyalni kell a döntéshozókkal és a politikusokkal, és nagyobb kitekintéssel, valamint nagyobb rátekintéssel kell ránézni egy-egy ügyre. Úgyhogy sokat tanultam a kompromisszumkészséget tekintve, továbbá az érdek-, meg értékartikuláció területén. Azt gondolom, hogy a hátralépésből is viszonylag sokat tanultam, sok év után ránézve azt is, hogy ebbe mennyire belevonódtam, és hogy mennyire csak ez volt a fókuszban. Hogy ez egyébként jó volt vagy rossz volt? – nem tudom eldönteni, de sok minden más háttérbe szorult. Például háttérbe szorultak részemről a különböző családi események az évi 35 darab hétvégés protokoll mellett. Ezek kapcsán azt megtanultam, hogyha van egy pillanat, akkor autóba kell ülni és menni kell. És azt is megtanultam, hogy az a jó rendszer, ahol hogyha én kilépek, akkor nem hiányzok. Azt is megtapasztaltam, ha a problémákkal csak akkor kell foglalkoznom mint vezető, ha az nélkülem nem oldódik meg két napon belül. És ha meg nem oldódik meg és több ilyen van, akkor meg valami nem jó, akkor a rendszer nem működik jól.

DJS: Ha elképzelünk, elképzelsz egy ideális világot, ahol rendelkezésre állnak olyan eszközök, források, érdekképviseleti lehetőségek, amelyekkel az ifjúságügyet, az ifjúságpolitikát tudnánk, tudnád formálni, a fiataloknak jobb lehetőségeket adni. Mit gondolsz ebben a világban milyen lenne az ifjúsági szektor, a fiatalok mindennapjai. Milyen célzott beavatkozásokra, akár jogszabályi, rendelet/törvénymódosításokra, forrásokra lenne szükség, hogy ilyen világban éljünk. Méltó helyére kerüljön az ifjúságszakma.

JÁ: A fiatalok nagyobb létszámban mennének el az európai parlamenti és önkormányzati választásokra, mint most, meg nagyobb létszámban, mint a többi társadalmi korcsoport. Ezáltal odafigyelnének rájuk a döntéshozók. Fixen finanszírozott rendszer lenne struktúrával, státuszokkal. A státuszokban valamilyen módon önkormányzati, vagy választási alapon; nem politikai önkormányzati úton kerülnének megválasztásra, az ott dolgozók az ott tisztséget betöltők. Bőven 18 év alatt is lenne ebbe beleszólás, tehát 14 éves kortól már

beeszólhatnának a fiatalok, önálló büdzsét kapnának, önállóan tudnának dolgokkal foglalkozni. "Alanyi jogon" kerülne bele a NIT az Európai Ifjúsági Fórumba, és nem kéne 10 évnek eltelnie ahhoz, hogy még azon vitatkozzunk, hogy a struktúra az jó-e vagy nem jó (amúgy sincsen vétójoga ott egy döntésben, nem lehet azt ráhúzni, hogy a magyar kormány megakadályozza az európai döntéseket a vétójoggal, mert hogy ez is csak egy tagként kerülne be, miért ne mondhatná el teljességgel a véleményét). Tehát hogy az ifjúságügyet nem befolyásolnák a helyi, az országos, meg az európai politikai képletek és helyzetek, hanem elfogadnánk, hogy nekik, a fiataloknak van külön véleményük, képesek eldönteni, hogy ők maguk hogyan hozzák létre a struktúrájukat, és elfogadnánk azt, hogy ha az valahogyan megszületik, akkor ott van egyfajta konszenzus, közösségi véleménytöbbség.

DJS: 2022-t írunk: 10 év múlva, 2032-ben fogja a NIT fennállásának 20 éves évfordulóját ünnepelni, mit gondolsz milyen lesz akkor a NIT. Mit gondolsz hol fog tartani akkor szervezet, hol kellene tartania? Milyen ügyekkel, területekkel fog foglalkozni? Fog-e változni a NIT küldetése, célja?

JÁ: Egyrészt teljesjogú tag lesz az Európai Ifjúsági Fórumban. Másrészt a BEIK-ben, vagy a jövődöbéli BEIK-ben lesz az irodája. Lehet, hogy egy kicsit nagyobb irodahelyiséggel, vagy több infrastruktúrával fog rendelkezni, mint most. Rengeteg fiatal fog részt venni az életében, tehát több fiatal, mint most. Át fogja vészlni a válságot. Ez fontos. A szervezet, és a fiatalok majd meg tudnak felelni az új kihívásoknak, és egyre jobban kivívják maguknak majd a jogot, hogy működjenek. Még talán a kezdeti alakuláskor résztvevő legtöbb szereplő is élni fog és el fog tudni jönni, meg meghívást fognak kapni. Azt gondolom, hogy van egy erős iránya most a szervezetnek, amit képvisel. Szerintem fontos lenne strukturálisan ennek úgy fejlődnie, hogy megyei szinten erősebb hálózatok jöjjenek létre, hogy több fiatal tudjanak bevonni, illetve, hogy megyei szinten legyenek finanszírozások valamilyen módon. Az lenne az ideális, ha nemcsak országos szinten lenne ennek egy teljes struktúrája és finanszírozottsága, erőforrásai, hanem ez lentebbi szinten is meg tudna szerveződni, talán régiós, vagy megyei szintre kellene levinni, ezt nem tudom.

Úgyhogy most nagyjából látom, hogy mennyi idő van még vissza a Nemzeti Ifjúsági Stratégiának a jövőjéből, így szerintem a NIT-nek a feladata az erősödni, és ha a jelenlegi vezetés tovább viszi azt a lendületet, ami most megvan, akkor ő nagyobb teret fog tudni foglalni az ifjúsági területből. Ha nagyobb területet tud foglalni, akkor ezekhez talán a szükséges erőforrásokat is meg tudja szerezni, de hát most mindenhol gond lesz, szóval nézzük meg ezt a következő félévet, egy évet, és akkor utána meg szépen haladjunk előre.

AMENT BALÁZS:

„Én nagyjából a konszolidációra
voltam hajlandó vállalkozni”

Ament Balázs:

A Nemzeti Ifjúsági Tanács alapító alelnöke, a szervezet elnöke 2018. januárja és szeptembere között. Ifjúsági szakember, az Erzsébet Ifjúsági Alap Nonprofit Kft. ügyvezetője.

Djongi Joel Ségnon: Hogyan kerültél kapcsolatba az ifjúságüggyel, ifjúságpolitikával? Illetve mivel foglalkozol mostanában? Mennyire kerültél közelebb, vagy éppen távolodtál el az ifjúsági szektortól?

Ament Balázs: Az első dedikált találkozásom 2000-ben volt, amikor 16 éves középiskolásként a diákönkormányzatnak lettem a vezetője. Az egyik cimborám a Szerepjátékos Klubból mondta, hogy menjek be a diákirodába, mert ott tudnak segíteni, meg egy kicsit képezni. Úgyhogy betoppantam a diákirodába, hogy kérjek egy kis segítséget, és a kezembe nyomtak egy halom diákjogi könyvet, amiket átnyalastam, és elkezdtem felépíteni az iskolai diákönkormányzatot. A szépkoló státszól átálltunk egy picikét az érdekképviselet oldalára. Ez nem is tetszett mindenkinek, ami nekem plusz motivációt adott. Nagyjából ekkor sodródtam bele a történetbe, hiszen ezzel párhuzamosan elkezdtem részt venni az Animátorok Országos Egyesületének a gyulai gyerekanimátor képzésein. Így én gyerekanimátorként kezdtem a pályafutásomat.

Három év alatt, 2003-ra rájöttünk arra, hogy a központi országos szervezetnek hiába van számos helyi csoportja, mivel nem önálló jogi személy egy-egy helyi csoport, nem nagyon tud pályázni, nem tud forrást lehvívni, nehezen tud támogatókat keresni. Nem volt túl életszerű. Ezért 2003-ban létrehoztuk a Mi egy Másért Közhasznú Egyesületet, aminek azóta is az elnöke vagyok. Ez alapvetően gyermek- és ifjúsági közösségekkel, közösségfejlesztéssel, kortárs segítséssel, gyerekekkel, fiatalokkal foglalkozó szervezet. Ha így nézzük, akkor 2003-ban indult el az ifjúsági pályafutásom, ekkor már nagykorú volt és egyetemi szakot is eszerint választottam.

DJS: 2003 óta sok idő telt el, mivel foglalkozol mostanában?

AB: Az Erzsébet Ifjúsági Alap Nonprofit Kft.-nek vagyok az ügyvezetője, illetve programcsoport vezetője. Ez egy szakmai feladatkör az EFOP 1.2.3-as projektben. Emellett tanítok a Szegedi Tudományegyetem Pedagógusképző Karán, a JUGYU-n, közösségi és civil mesterszakon, illetve közösségszervező alapszakon óraadóként. Mellette továbbra is vezetem a gyulai egyesületet. Van

egy szegedi alapítvány, ahol szakmai vezetőként, titkárként tevékenykedem és alkalomszerű projekteket valósítunk meg. Például egy pár éve csináltunk egy a dél-alföldi régióra vonatkozó kutatást. Emellett még az Ifjúsági Szolgálatok Országos Szövetségének a társelnöke vagyok.

DJS: Sokszor mondjuk, hogy az ifjúságpolitika horizontális ágazati politika. Ha az elmúlt években, évtizedekben a fiatalokért tett törekvéseket nézzük, melyek érintik az ifjúsági szakmát, az ifjúsági intézményrendszereket, magát az ifjúságpolitikát? Mit gondolsz milyen fejlődésen ment végbe a szektor? Jobb-e ma fiatalnak lenni, fiatalokért tenni, könnyebb-e döntéshozókkal együttműködni, náluk lobbizni, ügyeket előrébb mozdítani?

AB: Nagyon sokat dilemmáztam, hogy mennyire legyek pízsi ebben a válaszban, de nem szeretnék az lenni. Én azt tapasztaltam az utóbbi években, hogy országos szinten az ifjúságügy vagy az ifjúságpolitika terén az ifjúság került előtérbe, és az ifjúsággal foglalkozó szakemberek nem élveznek akkora figyelmet, mint a fiatalok. Ez rendben is van, nyilván az ifjúságügy, a fiatalokról szól elsősorban. A legtöbb aktuális intézkedés közvetlenül a fiatalokat és az ő családjukat érintik. Itt gondolhatunk a különféle nyelvvizsga engedményekre, az ingyenes KRESZ vizsgára, a 25 év alatti SZJA támogatásra és még sorolhatnánk. Ezek főként olyan intézkedések, amik nyilván a fiataloknak kedveznek, és ez így teljesen rendben is van. Ami nekem egy picit fájó, az az, hogy az elmúlt 20 évet átfogóan tekintve, sajnos folyamatosan veszítettek a pozíciójukból az ifjúsági szolgáltatások, a fiatalokkal való foglalkozás különösen az iskolán kívül.

Szerintem jobb-e ma fiatalnak lenni? Ha azt nézem, hogy milyen eszközökhöz és információkhoz tudnak hozzájutni, akkor biztos vagyok benne, hogy sokkal jobb fiatalnak lenni. Pont most válogattam át a régi könyveimet, és megtaláltam a diákjogi könyveket; mennyivel nagyobb szabadság az ma, hogy rákeresel egy PDF-re, letöltöd, címszavakra rákeresel és egyből megvannak a találatok. Ez egyrészt könnyebbség, másrészt meg felületesebbé teszi az ismereteinket, a fiatalokét is. Azt látom, hogy azzal nem mindig vannak tisztában, hogy hogyan tudnak jól keresni, és hogyan tudnak jól szűrni a megjelenő információkból.

Tehát ami könnyebbség, vagy mondjuk nagyobb lehetőséget ad nekik, az pont a hátránya vagy a veszélye is egyben. Lehetőségek tekintetében pedig azt gondolom, hogy aki információval rendelkezik, az nagyon sok mindent meg tud oldani. Én szerettem azt a szabadságot a saját fiatalságom idején, ami ettől a rengeteg nyakunkba zúdult információtól mentes volt, most pedig piszkosul élvezem azt, hogy tényleg két kattintásnyira van a legtöbb információ.

A döntéshozókkal való együttműködésről... Ugye hazánkban is képviseleti demokrácia működik, az összes előnyével és hátrányával együtt. Szerintem az nagyon fontos, hogy teret adjunk a fiataloknak arra, hogy kapcsolatba tudjanak kerülni a döntéshozókkal. Egyrészt ez fontosnak kéne, hogy legyen a helyi döntéshozónak, hiszen az a fiatal előbb-utóbb szavazó állampolgár lesz. Azért is fontosnak kellene, hogy legyen mert a fiatal manapság sokáig otthon lakik – legalábbis papíron –, ezért valószínűleg ott is fog szavazni egy jó pár évig még. Nyilván nem lehet elvárni egy 30-60 ezres település vezetőjétől, hogy az ott tanuló 6-8 ezer fiatallal egyénileg lépjen kapcsolatba. Azonban, ha ennek megvan a képviseleti rendszere, mondjuk egy települési diákönkormányzat, vagy nevezzük akár diáktanácsnak vagy ifjúsági tanácsnak, akkor ezeket szerintem célszerű használni. Ez nagyon függ a településvezetőnek a karakterétől, hogy mennyire hajlandó erre, vagy az ember mennyire meri a közelébe engedni a fiatalt. De ezekre vannak jó példák is, és egyre több település a saját kárán – látva az elvándorlást, elöregedést – kezdi felismerni, hogy nyitni kell a fiatalok felé.

Az országos döntéshozói szint az még szűkebb kör ilyen szempontból, hiszen több tízezer fiatalról beszélünk. Szerintem most vannak olyan előremutató dolgok, amiket mi is ütöttünk. Régen az Országos Diákszemélyiségfejlesztési Tanács háromévente ülésezett, most már két évente. Háromévente azért volt egy vicc, mert ha egy elsőéves diák ott volt, mire megint mehetett volna, addigra már bőven az érettségire készült. A két éves ciklusnál azért van arra esély, hogy valaki visszatérjen, és esetleg feltegye azokat a kérdéseket, amiket két éve is fölvetettek. Illetve az is egy fontos és előremutató dolog, hogy az Országos Diák Tanács a két diákszemélyiségfejlesztési ülés között elvileg viszi ezeket az ügyeket. Gyakorlatban nem tudom, most nem dolgozom velük szorosan, de az őket segítő fősztállyal kapcsolatban voltam.

Az is egy nagyon fontos dolog, hogy a NIT az utóbbi időben kinyilatkoztatta ezt az életkori küszöböt. Ezzel a NIT kvázi kimondta azt, hogy a 35 év alatt értelmezett fiatalok, fiatal felnőttek képviselőit kívánja ellátni. Ez szerintem egy nagyon fontos tisztázása volt a kezdeteknek, annak, ahogy mi tíz évvel ezelőtt ehhez az alapításakor hozzáálltunk, mert akkor egy kicsit több megváltást várt mindenki ettől a szervezettől. Most pedig a NIT talán az egyik legerősebb, ha nem a legerősebb szervezet jelenleg a szektorban.

DJS: Te magad hogyan kerültél kapcsolatba a Nemzeti Ifjúsági Tanáccsal? Hol hallottál először a szervezetről, és melyek voltak a NIT-hez kötődő első élményeid, benyomásaid?

AB: Van egy emlékképem, amikor Majzik Balázzsal és Gulyás Tiborral találkoztam Szegeden az Ifjúsági Házban. Az az előkészítő roadshow-nak volt a szegedi állomása. Meg nem mondom, mikor, talán 2011-ben. De a lényeg az, hogy a szegedi előkészítő roadshow-n, egy ilyen „world cafe” módszeres foglalkozáson ültem. Akkor még azon túl, hogy részt vettünk ebben, nem volt bennem nagy konkrétum... 2012-ben hívták fel rá a figyelmemet, hogy közzétettek egy felhívást, hogy megalakul a szervezet, és lehet jelentkezni alapító tagnak, illetve elnökségi tagnak.

Felvetették, hogy legyek elnökségi tag, meg hogy nem akarunk-e alapító tagok lenni a gyulai szervezettel. Egy egészen jó támogatói kört szedtem össze, azt hiszem, hogy a 105 szavazati jogú alapítótagból 15 vagy 18 támogatóm volt. Ez arányaiban nem volt rossz, főleg úgy, hogy tizenvalahányan jelentkezünk akkor. Én ekkor beadtam elnöknek és elnökségi tagnak is a jelentkezésemet. Ennek az volt az oka, hogy volt olyan mentorom Szegeden, akinek olyan emlékképei voltak, hogy volt olyan hasonló ernyőszervezeti kezdeményezés, ami azért nem tudott megalakulni, mert nem volt elnökjelölt. Minden érdekcsoport azt hitte, hogy a másik már olyan koalíciókat kötött, és olyan szövetségek keretében érkeznek oda, hogy ott már biztos, hogy lesz egy jelölt, aki többséggel érkezik. Ehhez képest senkinek nem volt jelöltje, úgyhogy igazából elnökjelölt nélkül ültek neki az alakulásnak. Úgy tudom, hogy nem is tudtak megegyezni, úgyhogy

az akkor ment a levesbe. Ezt elkerülendő, preventív módon gondoltam beadni a pályázatomat.

Kétnapos alakulás volt a BEIK-ben, aminek az első napján – a bemutatkozás előtt – egyeztettem Popper Elizával, hogy az ő javára visszalépek az elnöki pályázatomtól. Nyilván nem nagy titok, azt kértem tőle, hogy cserébe támogasson az elnökségi tagságomban és próbálja erre agitálni az ő támogatói körét. Nyilván ezt megtettem én is. Ezek azért nem nagy hatalmi titkok szerintem. 2012 és 2015 között három évig tagja voltam a NIT elnökségének, ebből vagy másfél-két évig alelnökként tevékenykedtem. Három évben voltam alelnök is párhuzamosan az elnökségi tagsággal. Én így kerültem a NIT közelébe a szegedi és dél-alföldi civil szervezetek támogatásával.

DJS: Elnöke is voltál a szervezetnek. Mikor fogalmazódott meg benned az a gondolat, hogy megmértesd magad, és hogy egy ilyen országos érdekképviseleti szakmai szervezet első számú embere legyél?

AB: Az én elnökségem 2018 januárjában kezdődött és 2018. szeptemberben ért véget. De egy picit hátrébb lépnék: 2015-ben elindultam elnökségi tagnak, de nem kerültem be. Szerettem volna tovább dolgozni a NIT-ben, de nem kerültem be. Nyilván ez egy pofon is volt, de mellette akkor azt gondoltam nem fogok több feladatot vállalni a szervezet életében. 2018-ben, illetve 2017-ben a NIT-en belül volt egy nagyon komoly belső feszültség, ami ahhoz vezetett, hogy új tisztségviselő-választás került kiírásra, és nem volt elnökjelölt. Én kaptam egy megkeresést ezzel kapcsolatosan, hogy hajlandó lennék-e elindulni? Én jeleztem akkor is, hogy tisztában vagyok vele, hogy nem fogom tudni a kétéves ciklust végig vinni.

Nagyon sok belső konfliktus tépte a szervezetet, úgyhogy én nagyjából a konzolidációra voltam hajlandó vállalkozni, egy olyan átmeneti időszakot biztosítani, amikor egy picikét tudjuk rendezni a sorainkat, és át tudjuk gondolni, hogy mi a szervezet a jövőképe. Semmilyen humán erőforrásom és infrastruktúrárom nem volt. Kicsit úgy éreztem magam, mint egy újonnan alakult szervezetnél,

ami egy akkor már hat éve működő szervezetnél indokolatlan volt. Nem volt egy dicsőséges időszak.

Sikerült egy komoly forrást leírnunk a Családok éve keretében, amiért sokat lobbiztam. Ehhez képest, mire én leköszöntem, rá fél évvel – Hegedüs Zoltán első ciklusának a közepén – érkezett meg a forrás. Én leívtam, ő meg elköltötte. Most értsétek ezt jól, nyilván. Ez volt az egyik legnagyobb kritika velem szemben, meg az, hogy előtte az EMMI-ben dolgoztam. A lényeg az, hogy tudtuk és tudtam én is, hogy nem fogok tudni kitölteni teljes ciklust alapszabályszerűen. Nem is akartuk megerősíteni az alapszabályt, hiszen a Youth Forumhoz való csatlakozás egy kiemelt prioritású dolog volt akkor is, most is, bár nem sok előrelépés történt ebben a dologban a Youth Forum különböző kifogásai miatt. Nyilvánvalóan nagy terveket nem szőttünk. Ami nekem érdekesebb talán, vagy amit én fontosabbnak gondolok, az a 2012 és 2015 közötti időszak, hiszen, ha lett volna időm egy teljes ciklust kitölteni, akkor az ottani gondolatokat lehetett volna tovább szőni. Ami nagyjából az volt, hogy ne egy pesti vízfejű szervezetet hozzunk létre megint, hanem hogy a vidéki szereplők megfelelő módon tudjanak ebben képviseltetve lenni. Nyilván a tisztségviselők, a vezetőség, a tagság szempontjából is. Azt gondolom, hogy ez akkor egészen jól sikerült, tehát a szervezet sokszínű volt, aminek viszont az volt a hátulütője, hogy amikor Popper Eliza mondjuk külföldön volt, akkor a két alelnökből az egyik éppen Pécsen volt, vagy éppen határon túl, a másik meg Békés megyében vagy Szegeden. Tehát ahhoz, hogy Pesten ügyeket lehessen intézni, helyben kellett lenni. Ez egy elég ambivalens helyzet volt.

Ami nagy vesszőparipám volt még az a középiskolai korosztálynak a segítése, támogatása. Nagyon szerettem volna, hogyha a NIT szerepet vállal a diákönkormányzatok támogatásában, de ezt akkor nagyjából mindenki lesöpörte az asztalról. Nagyon nagy hangsúlyt fektettünk akkor az egyetemi hallgatókra, de azóta örömmel látom, hogy közben a középiskolások is a fókuszba kerültek. Sajnos nem tudom elmondani, hogy ez abban a nyolc hónapban manifesztálódott, de azért megnyugtató dolog, hogy egy régen kitalált gondolat – úgy tűnik –, hogy most érett meg és jutott el a megvalósulás szintjére.

DJS: Hogy látod, akkoriban milyen lehetőségei voltak a NIT-nek, akár szakmai, akár pénzügyi tekintetben, ebben a „krízisben” milyen volt a NIT megítélése? Milyen volt a viszony a döntéshozókkal, szakmai aktorokkal, tagszervezetekkel?

AB: Azt gondolom, hogy pont amiatt, hogy átmentünk egy ilyen konfliktuson, történt egy leválás, amiből nagyon komoly tapasztalati veszteség érte a szervezetet. Emellett rengeteg konfliktustól mentesült is a szervezet, ami nem biztos, hogy jó. Én azt láttam, hogy a külső szereplők nagyon furcsán szemlélték ezt a helyzetet, és azért mindenki egy picit talán hátrébb lépett.

Nagyon szakmai dolgokra ott nem volt kapacitás. Nem volt kivel ilyet tervezni. Hiszen, nagyon jó, hogy nagy tapasztalatú elnökségi tagjai vannak a szervezetnek, de ha nincs az operatív szinten olyan, aki több időt tud szánni a napi ügyek menedzselésére, akkor igazából nem nagyon fogsz tudni előrébb lépni. Egyszemélyes hadseregként ezt a fajta komplexitást megvalósítani nem nagyon lehet, és az elnökségi tagok pont a sebek miatt nagyon óvatosak és nagyon demotiváltak voltak. Tisztelet a kivételnek.

DJS: Mi az, amire te személy szerint a legbüszkébb vagy az elnökségi időszak alatt? Melyek voltak számodra a legkedvesebb, akár projektek, programok, rendezvények, amelyeket te indítottál útjára?

AB: Abban a szűk nyolc hónapban ilyen nem nagyon volt a Családok éve projekt létrehozásán, megpályázásán kívül. Amire én nagyon büszke vagyok, az az, hogy sikerült egy olyan zuhanórepülésből fölrántani a gép orrát, amivel ugyan nem értünk vissza a sztratoszférába, de legalább nem zuhantunk le. Illetve én nagyon örülök, hogy sikerült egy olyan utódot találni – amiben azt gondolom, hogy nekem is volt szerepem –, aki nagyon komoly munkát tett bele a szervezet jelenlegi állapotának elérésébe.

DJS: Te magad mit tanultál, miben fejlődöttél a legtöbbet, akár így az elnökséged alatt, akár NIT-ben eltöltött évek alatt. Mi azok az értékek, amiket magaddal viszel?

AB: Sok konfliktusom volt olyan emberekkel, akikkel a mai napig nagyon jó a személyes kapcsolat. Ez egy izgalmas tapasztalat volt, hogy messziről jött, ismeretlen karakterekkel tudtál úgy szakmai konfliktusokat vállalni, hogy ez vállalható maradt kifelé és befelé is. Az első három évben egy nagyon komoly szervezeti kultúrát fektettünk le, főként vezetőségi szinten. Sokféle szakmát, meg szakmai tudást képviselő szereplőből lett egy baráti jó viszony sokakkal később. Ez egy érdekes tapasztalat volt.

Megtanultam elengedni dolgokat. Amikor nagyon benne vagy flow-ban, nagyon szeretnél tenni, de vannak olyan szituációk, ahol hiába jó a szándék, hiába jó az ügy, már nem kap akkora figyelmet, már nem kap akkora érdeklődést, nem lesz akkora elvi támogatottsága, és nyilván akkor rájössz, hogy ezt napolni kell. Nekem ilyen volt a középiskolás korosztálynak a bevonása, ami akkor 2012 és 2015 között nem volt prioritás, sokáig még utána sem, és most lásd, nagyon komolyan építkezik rájuk a Nemzeti Ifjúsági Tanács.

DJS: Képzeljünk el egy ideális világot, ahol rendelkezésre állnak azok az eszközök, források, érdekképviseleti lehetőségek, amelyekkel az ifjúságügyet, ifjúságpolitikát tudnánk formálni, akár a fiataloknak jobb lehetőséget adni. Mit gondolsz ebben a világban, milyen lenne az ifjúsági szektor, a fiatalok mindennapjai? Milyen beavatkozásokra, akár jogszabályi rendeleti törvénymódosításokra, vagy akár forrásokra lenne szükség, hogy egy ilyen világban éljünk, és kicsit így az ifjúsági szakma méltó helyére kerüljön.

AB: Nagyon nehéz és jó a kérdés. Én azt gondolom, hogy egy ideális világban felismerjük azt, hogy az ember hálával tartozik a már kiöregedett, idős, szépkorú generációnak, hiszen azok a lehetőségek, amiket te most élsz meg, annak biztos, hogy volt ahhoz köze, amit ők csináltak. És mellette felismeri azt, hogy az utána jövő generáció, aki majd esetleg megbecsüléssel gondol rá, az is nagyon fontos. Nekik segíteni kell, hiszen nincs annyi anyagi lehetőségük, akár kapcsolati tőkájük, hogy megvalósítsák saját ötletüket. Az ideális világban ez a dolog biztosított, legalábbis a keretrendszer ahhoz, hogy ezt valahol ők megtehessék. Ne a padon, ne a kocsmában, hanem egy fogyasztási kényszertől mentes helyen.

Ha a NIT szempontjából nézem az ideális jövőképet, akkor a Nemzeti Ifjúsági Tanácsnak van egy olyan applikációja, ami az ügyfélkapuhoz kötődik. Ennek segítségével gyorsan lemérhető a fiatalok véleménye egy adott kérdésben, ami mutathat egyfajta irányt egy döntés-előkészítési folyamatban. Az ideális világban természetesen a Nemzeti Ifjúsági Tanácsnak van helye, be van vonva egy olyan döntéshozási folyamatba, ahol a javaslatait fölhasználják.

DJS: 10 év múlva, 2032-ben ünnepli a NIT fennállásnak húszéves évfordulóját. Mit gondolsz, milyen lesz akkor a NIT, hol fog tartani a szervezet, vagy hol kellene tartania, milyen ügyekkel, területekkel fog foglalkozni, vagy kellene foglalkoznia, illetve fog-e változni a NIT küldetése, célja?

AB: Nagyon remélem, hogy addigra a NIT tagsága leképezi a hazai településszerkezetet. Minden tizedik településről van egy ifjúsági szervezet, aki mondjuk tagja a NIT-nek. Ez nagyjából olyan 340 körüli taglétszámot jelent. Presztízis tagnak lenni, presztízis legyen megyei delegátnak lenni, legyenek érdemi viták a megyei fórumokon, a mindenkori közgyűlés napirendi, vagy taggyűlés napirendi pontjainak a megvitatásán túl, olyan proaktivitás a megyei helyi szereplőkben, hogy ügyeket visznek be a NIT-hez, amik akár a taggyűlési napirendre is kerülnek.

Nagyon bízom benne, hogy addigra lesz valamilyen jogszabályi garanciája a szektornak. Tudom, hogy ez földhözragadt dolog, hogy ehhez mi kötődünk. Ahogy kötődünk ahhoz is, hogy milyen szép volt az, amikor egy minisztérium a nevében viselte az ifjúságügyet a kezdetek kezdetén. Ez ilyen közhangulat-javító dolog, azt érzi az ember, hogy amit ő csinál, az fontos. Ez szerintem ad annyi plusz energiát, hogy sokszor ez tudja kompenzálni akár a forrás(hiány) t is. Nyilván az ember előbb-utóbb eljut odáig, hogy a címkék önmagában kevésnek bizonyulnak.

HEGEDÜS ZOLTÁN:

„Nézzük meg, hogy mit tudunk felépíteni”

Hegedüs Zoltán:

A Nemzeti Ifjúsági Tanács elnöke 2018 szeptembere és 2021. decembere között. Jelenleg az államigazgatásban stratégiai, elemzési és területfejlesztési ügyekkel foglalkozik.

Djongi Joel Ségnon: Hogyan kerültél kapcsolatba az ifjúságügygel, ifjúságpolitikával? Illetve mivel foglalkozol mostanában? Mennyire kerültél közelebb, vagy éppen távolodtál el az ifjúsági szektortól?

Hegedüs Zoltán: Az ifjúsági érdekképviseléssel az egyetemen kerültem kapcsolatba, másodéves koromban bekerültem a Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi karának hallgatói önkormányzatába, innentől kezdve éveken keresztül tevékenykedtem a HÖK-ben. Budapestre 2013-ban kerültem, a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájához, ahol eleinte kommunikációval foglalkoztam, majd tehetséggondozás és az ifjúságpolitikával. Ebben az időszakban elindult egy párhuzamos folyamat az életemben: egyrészt szülővárosomban, Kisvárdán létrehoztunk egy ifjúsági egyesületet, mivel láttuk, hogy az ország több pontján működnek ifjúsági közösségi terek, ifjúsági szolgáltató irodák, ellenben Kisvárdán, - ami egy 17-18 ezres város - számos középiskolával, nincs ilyen. Erre a hiányra reagáltunk helyben. Ezzel egyidőben - a HÖÖK révén - kapcsolatba kerültem a Nemzeti Ifjúsági Tanáccsal, ahol 2015-ben létrejött egy koordinátori rendszer és engem választottak a NIT budapesti koordinátorának. 2015 végén került sor a NIT-ben egy tisztújításra, amelyen elindultam és be is választottak a szervezet elnökségébe. 2016-tól 2017 végéig voltam annak alelnöke; 2018-ban újra bekerültem az elnökségbe, akkor az Ifjúsági Párbeszéd Munkacsoportnak lettem az elnöke, míg végül 2018 szeptemberében a NIT elnökének választottak, amely tisztséget 2021. december végéig töltöttem be. Leköszönésem után előbb egy think tank-hez kerültem, ahol politikai elemzőként dolgoztam januártól júniusig, majd 2022. augusztus óta az államigazgatásban vagyok, ahol főleg stratégiai, elemzési és területfejlesztési ügyekkel foglalkozom. Ebben a minőségemben kicsit hátrébb kerültem az ifjúsági szektortól, így az elmúlt időszakban már nem foglalkozom életvitelszerűen ifjúságpolitikával. Ettől függetlenül azért igyekszem a tőlem telhető legaktívabb módon becsatornázni azokat a tapasztalatokat és igényeket mindenhol, ahol megjelenek, vagy amire rálátásom van, ami a fiatalok számára segítség jelenthet, vagy fontos ügy lehet. Úgy gondolom, hogy bármennyire is fiatalnak érzem magam, vannak már tőlem jóval fiatalabbak, így igyekszem átadni a terepet nekik.

DJS: Sokszor mondjuk, hogy az ifjúságpolitika horizontális ágazati politika. Ha elmúlt években, évtizedekben a fiatalokért tett törekvéseket nézzük, melyek érintik az ifjúsági szakmát, az ifjúsági intézményrendszereket, magát az ifjúságpolitikát? Mit gondolsz milyen fejlődésen ment végbe a szektor? Jobb-e ma fiatalnak lenni, fiatalokért tenni, könnyebb-e döntéshozókkal együttműködni, náluk lobbizni, ügyeket előrébb mozdítani?

HZ: Ez egy nagyon összetett és nagyon komplex kérdés, amire nem egyszerű válaszolni. Mindig azt szoktam mondani, azt kell látni, hogy az ifjúságpolitikának az a jellemzője, hogy, ami a nehézsége, az benne a lehetőség is, ugyanis valójában minden ifjúságpolitika és semmi sem ifjúságpolitika. Mindennek hatása van a fiatalokra, de semminek nincs csak és kizárólag a fiatalokra hatása. Hármás bontásban tudnám ezt megválaszolni: az érdekképviselési egyeztetés és ilyen értelemben a szakpolitikai helyzet kapcsán nem érzékelhető változás az elmúlt években, a szervezetek anyagi lehetőségei egyértelműen jobbak, akárcsak a fiatalok individuális és közösségi is, mint például hat-nyolc vagy akár tíz évvel ezelőtt voltak.

Az összképet tekintve, ha a strukturált érdekképviselési csatornákat nézzük, akkor most hiányzik az intézményesült fórum. Amikor én elkezdtem az országos képviselési pályám, akkor működött például egy Ifjúságpolitikai Egyeztető Fórum. Ez a kormányzat, a fiatalok és a fiatalokkal foglalkozó szakemberek számára volt egy strukturált egyeztetési fórum, ami egészen 2016-ig működött, majd a helyét a Kerekasztal a Fiatalokért vette át hasonló funkcióval egészen 2019-ig. Azt gondolom, ez egy fejlesztendő pont a jövőre nézve, emiatt ifjúsági érdekegyeztetési és szakpolitikai szempontból nem jobb most a helyzet. Ezek mellett azonban számos pozitívum felsorolható, ha a szervezetek oldaláról nézzük, a rendelkezésre álló források folyamatosan emelkedtek mind a Nemzeti Együttműködési Alap, mind a szektorban megjelenő Erasmus-os források okán és a civil szakterület folyamatosan és konstruktívan nyitott minden a szektorból érkező felvetésre. Forrásoldaláról tehát egyértelműen jobb volt a helyzet, mint egy évtizeddel korábban, ha pedig a fiatalok lehetőségeit nézzük, akkor azt gondolom, hogy szintén jobb a helyzet, jobb ma fiatalnak lenni, mint tíz évvel ezelőtt.

Sok olyan intézkedés történt az elmúlt években, amelyek valós segítséget jelentettek a fiatalok számára, gondoljunk csak a fiatalok SZJA mentességére, ami jó érzéssel tölt el, mert, különböző formában, de mi is éveken keresztül lobbiztunk hasonló, a fiatalok számára nyújtott könnyítés vagy olyan intézkedés mellett, ami anyagi értelemben is kézzelfogható. Nem mondom azt, hogy ez a Nemzeti Ifjúsági Tanács eredménye, de talán egy nagyon kicsi részünk nekünk is volt benne. Ez pont az én elnökségem alatt történt.

DJS: Ebben az előbb leírt közegben, te magad hogyan kerültél kapcsolatba a Nemzeti Ifjúsági Tanáccsal, hol hallottál a szervezetről, melyek voltak a NIT-hez kötődő első élményeid, benyomásaid?

HZ: Én a Nemzeti Ifjúsági Tanáccsal, mint ahogy említettem, úgy kerültem kapcsolatba, hogy a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájánál kezdtem el ifjúságpolitikával foglalkozni, és a HÖÖK (és a NIT) akkori alelnöke, Gulyás Tibor hívta fel a figyelmemet erre a szervezetre. Az első NIT-hez kötődő élményem, ha jól emlékszem, talán 2014. április - májusra tehető, amikor pont emiatt találkoztam a szervezet akkori elnökével, Janzsó Ádámmal. Az első NIT-es rendezvényem, amin részt vettem, ha jól emlékszem, az 2015 februárjában lehetett: egy Erasmus-os projektnek nyitó eseménye. 2015 őszén, amikor szülővárosomban is elkezdtünk a fiatalokkal foglalkozni, és megnyitni egy ifjúsági közösségi teret megfogalmazódott bennem, hogy elinduljak az elnökségben, az éppen akkor esedékes tisztújításon. Onnantól kezdve a Nemzeti Ifjúsági Tanács hosszú-hosszú éveken keresztül alapjaiban határozta meg az életemet, mindennapjaimat és az életutamat.

DJS: Feltételezem, mielőtt elindultál, az elnöki anyagodban, pályázatodban megjelöltél olyan területeket, célokat, akár projekteket, amiket szeretted volna megvalósítani. Melyek voltak ezek, hogy látod, hogy mennyire sikerült ezeket eredményesen adaptálnod, elérned, van-e esetleg hiányérzeted? Hogy érzed, hogy látod, sikerült-e nyomot hagynod a NIT-ben, vagy akár ebben a közegben mit tekintettel akkor a NIT céljának, küldetésének, ezzel párhuzamosan.

HZ: Kezdem azzal, amit a legegyszerűbb megválaszolni. Nagyon bízom benne, hogy abban a közel három és fél évben, amit elnökként eltöltöttem a szervezetben, sikerült nyomot hagynom a Nemzeti Ifjúsági Tanácson.

Közel két cikluson keresztül voltam a szervezet elnöke és amikor 2018 nyarán elkezdett kikristályosodni a gondolat, hogy elinduljak az elnöki pozícióért, azt viszonylag hosszú beszélgetés-sorozat előzte meg a korábbi regnáló elnökkel, korábbi vezetőkkel, ami megerősített abban, hogy van a szervezetben potenciál és perspektíva; másrészt nálam alapvetően egy emocionális döntés volt, hogy akkor én elindulok és nézzük meg, hogy mit tudunk felépíteni.

Ez egy eléggé zaklatott időszak volt a szervezet életében mind gazdaságilag, mind a szervezeti közhangulatot figyelembe véve, mind pedig a szervezet akkori megítélését, szakmai beágyazottságát illetően. Egy pengeélen táncoló NIT-et vettem át, ebből adódóan az első és legfontosabb az volt, hogy a szervezetet egyrészt minél hamarabb stabilizáljuk gazdaságilag, másrészt rendbe kellett tenni a működési struktúrát: a szervezeti működés összes vonatkozó belső szabályát ki kellett dolgozni, minden folyamatot le szabályozni. Emlékszem, az első három hónapban talán öt vagy hat szabályzatot készítettünk el, és rögtön az elején egy tagszervezeti reformot is le kellett vezényelnünk, ugyanis az látható volt, hogy a tagszervezetek jelentős része helyben aktív, helyben tevékenykedik, s pont emiatt kevésbé kíván belefolyni az országos kérdésekbe, ami miatt a küldöttgyűlések határozatképessége, az érdemi, szakmai része, az mindig nehézkes volt. Ezért elkezdtünk gondolkodni, road show-zni, hogy mi lenne az az optimális működési forma, amelyben a leghatékonyabban tudunk dolgozni. Ekkor vezettük be azt a fajta delegálti rendszert, hogy minden megye választ egy delegáltat, aki képviseli a küldöttgyűlésen az adott megye szervezetét. Bevezettük a megyei közgyűléseket, ami által ugyanúgy helyben tudják elmondani a véleményüket magas részvétel mellett, a megyei delegáltakon túl az országos tagszervezetek pedig önállóan vagy törvényes képviselő, vagy meghatalmazott által tudják a küldöttgyűlésen artikulálni a véleményüket. Ennek az lett az eredménye, hogy egy 25-30 mandátumos küldöttgyűlés alakult ki a korábbi százegynéhány mandátumos közgyűlés helyett. Számomra ez volt a legelsőt, hogy a működés kereteit rakjuk rendben.

Miután ez megvalósult, onnantól kezdve lehetett nagyobb léptékekben gondolkodni, lehetett olyan fajta víziót alkotni, hogy tulajdonképpen milyen célt adunk a Nemzeti Ifjúsági Tanácsnak, milyen célokat és célcsoportot jelölünk meg. Ezt tekintve ingoványos volt a talaj; én elsődleges célcsoportnak a fiatalokat tekintettem, úgy véltem, a fiatalok számára nyújtunk programokat, másodlagosnak pedig a velük foglalkozó szervezeteket és szakembereket. Első ciklusom alatt ehhez kapcsolódóan törekedtünk rá, kialakítsuk azokat a programokat és azt a projekt palettát a 14 és 35 év közötti korosztály számára, amelyben akár tematikusan, akár szakmailag tudunk projektet, eseményeket, programot generálni. Ezzel párhuzamosan megjelent célként, hogy a tagszervezeteink részére kezdjünk el szolgáltatóként fellépni. Tehát alakítsunk egy olyan szolgáltatási csomagot, olyan szolgáltatási portfóliót, amivel azoknak a szervezeteknek a működését, akik csatlakoznak a Nemzeti Ifjúsági Tanácshoz, tudjuk segíteni, legyen szó akár pályázatírásról, forrásbevonásról, fejlesztésről, kommunikációról vagy éppen jogsegély-szolgáltatásról, csak hogy néhányat említsünk azokból a szolgáltatásokból, amik elindultak.

Elindult a Közéleti Mentorprogramunk, amit a közélet iránt fogékony, társadalmi kérdések iránt érdeklődő tehetséges fiataloknak indítottunk. Kicsit újragondoltuk az ifjúsági párbeszéd programunkat, a *Szólj bele* projekttel. Elindítottunk egy folyamatos országjárást a *Lépj fel* projektünkkel, amiből egy teljes egészében megvalósult az én regnálásom alatt, egy másik pedig elindult. Az eredeti terv az lett volna, hogy minden évben elindulunk egy országjárásra, elmegyünk minden megyébe, ez 2019-20 fordulójára sikerült, aztán 2020 márciusától beköszöntött a koronavírus, ami felülírta ezt az elképzelést, és 2021 őszén tudtuk ismét elindítani ezt az országjárást. Ebben elég sok problémát feltérképeztünk, ezekre megoldási javaslatokat dolgoztunk ki, s juttattuk el a döntéshozók irányába, ez volt az úgynevezett *Lépj fel* projektünk; ekkor a rendezvényeink struktúráját is újragondoltuk. Létrehoztuk a vezetőképzők (később közösségképzők) rendszerét, amelynek pont az lenne a célja, hogy képezzük az ifjúsági civil szektor utánpótlását. A Szabadegyetemet elvittük egy könnyedebb, nyári, balatoni, fiatalokkal beszélgetős, "világmegváltós", együtt gondolkodós irányba. Elindítottuk a különböző szakmai konferenciáinkat, digitalizáció, ifjúsági munka, valamint a roma ifjúsági

konferencia is, és mellette aktuálisan próbáltunk minél több témával foglalkozni, ami érdekelte a fiatalokat, ilyen például a fenntartható fejlődés témaköre.

Útjára indítottunk egy programot, ami kifejezetten a diákönkormányzatokkal foglalkozik, ez volt az úgynevezett *Építsd fel!* projekt, ahol diákönkormányzatoknak, városi diákönkormányzatoknak, ifjúsági tanácsoknak ajánlottunk képzéseket. A középiskolások vitakultúrájának fejlesztésére életre hívtuk a „Pro és Kontra” nevet viselő országos vitaversenyünket. Elindítottunk egy videós podcast sorozatot: harminc perces beszélgetésekkel, ahol sikerült olyan személyeket leültetni, mint például Gundel Takács Gábor, vagy Dávid Kornél, és elindítottunk egy szakmai folyóiratot is YZ címmel. Végig gondolva eléggé aktívan telt ez a három és fél év. Ezek mellett volt alkalmunk aláírni egy stratégiai együttműködési megállapodást az – akkor még – EMMI-vel, illetve a Tempus Közalapítvánnyal is, sikerült NIT-ként bekerülnünk a Nemzeti Tehetségügyi Koordinációs Fórumba, illetve becsatlakozni nekem személy szerint a Nemzeti Együttműködési Alap egyik kollégiumába, amellett, hogy számos érdekképviselői ügygel foglalkoztunk és értünk el bennük kisebb nagyobb eredményeket. Aki ismer, az tudja, hogy magammal szemben kritikus és maximalista vagyok, én azt gondolom, hogy biztosan vannak olyan pontok, amikben lehettünk volna még jobbak. Remek csapattal dolgoztam együtt, nagyon jó elnökségem és jó kollégáim voltak, akik nagyon sokat segítettek. Ezúton is köszönöm nekik az együtt töltött éveket! Egy-két hiányérzetem van, amit nem sikerült megvalósítani, mert a pandémia nagyon sok mindent áthúzott, felülírt. Talán két dolog volt: az egyik, amit én szerettem volna hosszabb távon biztosítani, hogy a szervezetnek garantált finanszírozása legyen, ne pedig projektalapú, erre 2019-2020. év fordulóján reális esély mutatkozott, de a koronavírus és annak gazdasági következmények felülírták ezt. A másik, ami hiányérzet, az visszakanyarodik a második kérdéshez, hogy én nagyon szerettem volna, hogy létrejöjjön az ifjúsági érdekképviselői szervezetek intézményesített fóruma. Elismerésként tekintek arra, hogy engem, mint a NIT akkori elnökét, szinte bárhol fogadtak, és tényleg nagyon fontos volt, hogy ha úgy adódott, gyorsan és könnyen artikulálni tudtuk a problémákat vagy a javaslatokat, de mi sem lehettünk minden egyes vélemény birtokában.

DJS: Említetted, hogy számtalan projektet, szolgáltatást sikerült elindítanod, te személy szerint mire vagy a legbüszkébb az elnökségi időszakod alatt? Melyek voltak számodra a legkedvesebb projektek, rendezvények, események, programok? Ha van ilyen, valószínűleg nehéz kiemelned egyet, de van-e ilyen, ami személy szerint közelebb állt hozzád?

HZ: Ez olyan, mint megkérdezni egy szülőt, hogy melyik a kedvenc gyermeke, emiatt nem olyan egyszerű erre a kérdésre válaszolni. Hogyha eseményt kell kiemelni, akkor nekem a 2020-as Szabadegyetem ugrik be, aminek a szervezése nem volt könnyű, számos probléma akadt, ugye akkor jöttünk ki pandémiának az első hullámából, de hogy egyrészt gyakorlatilag, két vagy három nap alatt betelt a száz férőhelyünk, másrészt maga a rendezvény annyira jó flow-ban zajlott. Négy-öt hónap bezártság után mindenki annyira örült a másiknak remek olt a közösség, jó volt az élmény. Projektek tekintetében talán a Közéleti mentorprogram volt, ami a legközelebb állt hozzám abból a szempontból, hogy ez volt az első önálló projekt, amit én hoztam létre. Már 2017 végén, 2018 elején kidolgoztam, illetve szerettem volna megvalósítani. Aztán 2020 februárjában indítottuk el. Remek érzés volt, amikor megálmodtál valamit másfél évvel korábban, és tényleg eljutottál odáig, hogy kidolgoztad, bevontad a szükséges forrását hozzá olyan módon, hogy az hosszú távon biztosított és fenntartható legyen, és tényleg valami, ami gondolatként évekkorábban megszületik a fejedben, az manifesztálódik abban a programban.

Ugyanúgy nagyon jó érzés volt, hogy amikor elkészült az első száma YZ című folyóiratunknak, élmény volt végigolvasni és látni, hogy ott is összeállt valami; egy nagyon jó szerző- és szerkesztőgárda, akiknek tényleg a kisujjában van évek, évtizedek óta az ifjúsági munka, és az ifjúsági szakma, akár kutatói, akár szakemberi oldaláról.

DJS: A NIT elnökséged alatt legfőképp milyen kihívásokkal, nehézségekkel kellett szembe nézned, néznetek akár neked, akár a szervezetnek, és ha voltak válságok, válságos időszakok, ezeket hogyan sikerült menedzselned, megoldani?

HZ: Én alapvetően két ilyen nehéz időszakot tudnék kiemelni. Az első az indulás volt, mert akkor, 2018 nyarának végén, kora ősszel egy olyan szervezetet vettem át, ami gazdaságilag is nagyon instabil volt, másrészt a szervezeten belüli hangulat is inkább azt jelezte előre, hogy a NIT az előd szervezetek sorsára jutva a széthullás útjára léphet. Ekkor alapvetően szükség volt a diplomáciára, meg arra a képességre, hogy különböző gondolkodású, és különböző elképzelésű emberekkel egy tereben közös nevezőre tudj jutni, hogy mindenki úgy álljon föl az asztaltól, hogy elfogadható az irány, amerre tartunk. Ez volt az egyik nehéz időszak. A másik a 2020 márciusában kezdődő koronavírusos időszak, amikor úgy kellett dolgozni és elvégezni az ifjúsági munkát, illetve közösséget építeni, hogy nincsenek közösségek, nem mehetsz közösségbe, nem találkozatsz a fiatalokkal, nincsenek rendezvények, nincsenek események. Persze alkalmazkodtunk, és amit lehetett elkezdtünk az online térbe vinni, de összes sem lehet hasonlítani, és mid a két hullámnál, mind a két esetben még pont a zárás előtt egy héttel megcsináltunk egy nagy rendezvényt. Így volt ez márciusban is a digitális valóságokban, meg ősszel is a közösségképzővel. Szóval ez volt az a két időszak, ami más – más miatt, de nehéz volt.

DJS: Ha azt mondom neked, hogy NIT identitás, NIT-ség, akkor ez mit jelent számodra, van-e ilyen szerinted, és ha van akkor mit jelenthet ez más számára, akár olyannak, aki a NIT közvetlen közegében mozog szakemberként, döntéshozóként, közéleti és társadalmi szerevállás iránt fogékony fiatakként? Milyen értékeket közvetít a NIT, és te magad milyen értékeket szeretnél volna közvetíteni, átadni?

HZ: Bízom benne, hogy azért egy évtized távlatából van egy fajta NIT-es identitás, és azok az emberek, akik valaha tevékeny résztvevői voltak ennek a szervezetnek, önkéntesei, koordinátorai, tagszervezeti vezetői, vezetőségi tagjai, azok ezt magukkal viszik. Van már egyfajta csírázó alumni hálózata a szervezetnek, ami bízom benne, hogy majd a következő tíz év elteltével, még több embert tud felölelni, ebben az értelemben én remélem, hogy van NIT-es identitás. Az, hogy mi hogyan definiáltuk a szervezetet, az megint egy izgalmas kérdés, amiről már beszéltünk. Volt egy fajta identitás válsága a szervezetnek, ami pont

abból ered, hogy a kezdetek kezdetétől nem lett egyértelműen meghatározva, hogy mi az irány, én ezt úgy határoztam meg, hogy a NIT-nek a feladata kettős, az egyrészt a fiatalok érdekképviselése, másrészt pedig a tagszervezeteinek a képviselése. Talán így lehetne a legegyszerűbben meghatározni. Feladatunk volt, hogy minden olyan ügyet, problémát artikuláljunk, ami a fiataloknak fontos vagy a fiataloknak a helyzetén javítani, könnyíteni tud, és nyilván a tagszervezeteinknek, akik megválasztottak bennünket, akiktől a legitimitásunkat kaptuk, az ő képviselők különböző döntéshozó fórumokon, és a tőlük érkező ügyeknek a becsatornázása, az ő problémájuknak a jelzése, ami számukra fontos ügy vagy nehézség. Ebből viszonylag sok érdekképviselési ügy kerekedett abban a több, mint három évben, ameddig vezettem a szervezetet. S a harmadik rész, amit említettél a kérdésben, az értékközpontság. Ha a rendezvényeink, programjaink után kiküldött kérdőívekből, vagy az ottani utolsó estés beszélgetéseinkből indulok ki, szerencsére nem talákoztam olyan mondattal, hogy soha többé nem jövök NIT rendezvényére. Ebből következően úgy gondolom, hogy a résztvevők jól érezték magukat, meg abból is, hogy nagyon sok gyakori visszajáró résztvevőnk volt a különböző programokon.

Úgy vélem, hogy azok az értékek, amit mi közvetítettünk, azok jó helyre kerültek és jól lettek megcélözva. Mindig azt tekintettem célnak, hogy tegyünk meg mindent azért, hogy egyrészt a fiatalok helyzetén javítsunk, minden olyan problémát, javaslatot képviseljünk, és talán értéként arra próbáljuk meg orientálni a fiataloknak, hogy érdemes vitázni, érdemes gondolkodni, aktívan, cselekvően fellépni. Gyakran előkerül, előkerült, hogy a fiatalok nem aktívak, nem érdeklőket semmi, ez szerintem nem igaz, és erre inkább mindig úgy tekintettem, s talán ez lenne a fő értéküzenet, amit próbáltunk közvetíteni, hogy igenis mindenki lehet társadalmilag aktív. A mi feladatunk az, hogy ehhez a teret megadjuk és megmutassuk azt, hogy mindenki a saját szintjén és a saját elvárása, értékrendje és lehetőségei mentén tud aktív lenni. Tehát lehetsz társadalmilag úgy is aktív, ha például a helyi városi ifjúsági önkormányzatot vezeted, és tudunk ebben segíteni, tudunk ehhez képzéseket, támogatásokat adni, és lehetsz akkor is aktív, ha egy évben egyszer elmész egy önkéntes szemétszedésre. S talán ez volt a legfőbb érték, hogy ez a fajta közösségi felelősségvállalás, közösségi

aktivitás, egy borzasztóan fontos érték, ez egy olyan széles skálán mozgó lehetőségalmaz, amiben mindenki meg tudja találni a saját magához legközelebb állót, vagy a saját magához legillőbb pontot.

DJS: Te magad mit tanultál, miben fejlődted legtöbbet az elnökséged alatt? Mit vittél magaddal? Vannak-e esetleg olyan hagyományok, amelyeket te indítottál el, sikerült-e átadnod olyan értékeket, amelyek formálták a NIT-et, a szervezeti kultúrát?

HZ: Ugye az ember eltölt valahol egy hosszabb időt, akkor akarva akaratlanul kölcsönösen is nyomot hagynak egymáson. Nyilván én is formáltam a NIT-et abban a három és fél évben, ameddig vezettem, és a szervezet is formált engem. Azt gondolom, hogy egyrészt nagyon sokat fejlődtem és tanultam vezetőként, másrészt pedig nagyon sokat tanultam önmagamról legyen szó a konfliktuskezelésről, a különböző helyzeteknek a jellemzésén át a stratégiai hosszú távú gondolkodásról vagy szemléletről. Ez egy nagyon jó közösség volt már előttem is, és biztosan marad(t) utánam is, amiben nagyon sokféle gondolkodású ember van, akik eltérő szociokulturális háttérrel rendelkeznek, eltérő területeken tevékenykednek, életkorban is van, hogy messze állnak egymástól. Egy olyan heterogén közeg alkotta a NIT-et, amiben odafigyeltünk egymásra és képesek voltunk meghallgatni a másikat. Sokat tudtunk tanulni egymástól, és nyilván én a mai napig nagyon sok olyan dolgot használok és alkalmazok a mindennapjaimban, aminek a rutinját a NIT elnökeként szedtem magamra. A különböző ügyek átlátástól kezdve, a döntési pontok meghatározásán, és azokhoz kapcsolódó kockázatelemzéseken keresztül a tárgyalás technikai dolgokon át, nagyon sok mindent. Aki dolgozott velem tudja, hogy nekem van egy gyors munkatempóm, ami biztosan sokszor szült konfliktust és nyilván abban tudom, hogy sokat kellett, fejlődnöm, hogy én is jobban odafigyeljek azokra az emberekre, akik közvetlenül velem dolgoznak. Talán kijelenthetem, hogy emberileg is sokat fejlődtem abban az időszakban.

DJS: Képzeljünk el egy ideális világot, ahol rendelkezésre állnak olyan eszközök, források, érdekképviseleti lehetőségek, amelyekkel az ifjúságügyet, az

ifjúságpolitikát tudnánk, tudnád formálni, a fiataloknak jobb lehetőségeket adni. Mit gondolsz ebben a világban milyen lenne az ifjúsági szektor, fiatalok mindennapjai? Milyen célzott beavatkozásokra, akár jogszabályi, rendelet/törvénymódosításokra, forrásokra lenne szükség, hogy ilyen világban éljünk? Mi szükséges ahhoz, hogy méltó helyére kerüljön az ifjúságzakma?

HZ: Próbálom pontokba szedni ezeket a gondolatokat, amik cikáznak a fejemben: egyrészt az, hogy magának az ifjúsági munkának és az ifjúsági szakmának a presztízse, szakmai elismerése meglegyen, visszaálljon, a helyére kerüljön. Nem tudom melyik a jó kifejezés, de szerintem nagyon fontos az első körben - egy ideális helyzetben - tíz év múlva, hogy tényleg olyan emberek foglalkozzanak a fiatalokkal, akiknek szívügye és a mellett megvan a kellő felkészültségük is. Ez nagyon fontos pont. A másik, hogy a szektort az építené fel, ha sokkal innovatívabban lépne fel, és gondolkodna, reagálni arra, hogy a célcsoportnak, a fiataloknak az igényei borzasztóan gyorsan változnak. Nagyon gyorsan változik a „felhasználói oldal”, ami azt jelenti, erre magának a szektornak is reagálnia kell erre, és sok esetben elengedni azokat a klasszikus modelleket, amik tizenöt, húsz, vagy az is lehet, hogy akár öt évvel ezelőtt működtek. Tehát egyszerűen más az igény, és szerintem fontos az, hogy ezt meghaladja a szektor. A harmadik dolog, hogy erős ifjúsági szervezetek működnek – köztük kiemelt helyen a NIT - akik aktívan, kezdeményező készen lépnek fel folyamatosan. Talán még egyet tudnék említeni, hogy egy sokkal hatékonyabb kommunikáció valósulna meg, minden irányból, tehát a fiatalok és szervezetek, a fiatalok és ifjúsági szakemberek, a fiatalok és döntéshozók, között is. Talán ezt a négy pontot határoznám meg.

DJS: 2022-t írunk: 10 év múlva, 2032-ben fogja a NIT fennállásának 20 éves évfordulóját ünnepelni, mit gondolsz, milyen lesz akkor a NIT? Mit gondolsz, hol fog tartani akkor a szervezet, hol kellene tartania? Milyen ügyekkel, területekkel fog foglalkozni? Fog-e változni a NIT küldetése, célja?

HZ: Megmondom őszintén, hogy két dolog miatt sem biztos, hogy én erre nagyon egzakt jövőképet felvázoló választ fogok/szeretnék adni: egyrészt nem

gondolom azt, hogy nekem kellene meghatároznom az irányvonalakat. A másik, ami sokkal prózaibb, az, hogy egyszerűen annyira gyorsan változik a világ, és jelenleg annyira sok a bizonytalansági tényező, annyi kihívás van a világ előtt, hogy borzasztóan nehéz előre látni és tervezni tízéves távlatban. Abban bízom, hogy a Nemzeti Ifjúsági Tanács tíz év múlva is működni fog, legalább olyan jól, mint az elmúlt években, és meg fogja találni éppen aktuálisan azokat az ügyeket és azokat a kihívásokat, amikkel a NIT-nek majd akkor foglalkoznia kell. Nehéz előre látni, hogy mik lesznek ezek, de a NIT-nek szerintem tíz év múlva is a fiatalok érdekeit, a fiatalok akkori problémáit kell becsatornázni, ezeket kell képviselni és tíz év múlva is az akkori tagszervezeteknek a működési hatékonyságát kell jobbra tenni, segíteni őket, ellátni a képviseletüket a döntéshozók irányába.

III. INTERJÚK: DÖNTÉSHOZÓK ÉS SZAKPOLITIKUSOK

DR. NAVRACSICS TIBOR:

„Könnyű támogatni egy újonnan létrejövő dolgot”

Dr. Navracsics Tibor:

A Nemzeti Ifjúsági Tanács létrejöttkor közgazgatási és igazságügyi miniszter. Később az Európai Unió kulturális, oktatási, ifjúságpolitikai és sportügyi biztosa, jelenleg területfejlesztési és az uniós források felhasználásáért felelős tárca nélküli miniszter.

Djongi Joel Ségnon: Miniszter úr, hogyan látja az elmúlt évek ifjúságpolitikái, ifjúságügyi törekvéseit Magyarországon. Akár az ifjúságpolitika, akár az ifjúsági intézményi és érdekképviseleti rendszerek strukturális változásai tükrében, hogy látja, milyen fejlődésen ment keresztül, az ifjúsági szektor?

dr. Navracsics Tibor: Magyarországon is, és nemzetközileg az ifjúságpolitikának mindig az az alapvető kérdése, hogy egy elkülönült szakpolitikaként kezeljük-e, vagy valami olyan horizontális szempontrendszerként, aminek minden szakpolitikában érvényesülnie kell. Én azt látom, hogy mind a kettő álláspontot persze mindenki érvényesíteni próbálja. És ebből a szempontból a döntéshozókra gyakorolt befolyásnak az első fázisa az, amikor intézményesíteni akarják az ifjúságpolitika szereplői a saját befolyásukat. Ilyen intézményesített érdekképviseletként alakult az Európai Unióban az Európai Ifjúsági Fórum (European Youth Forum), ami – gyakorlatilag már-már korporatista szereplőként – az Európai Bizottság állandó beszélgetőpartnere vagy tárgyalópartnere. Magyarországon pedig ilyen a Nemzeti Ifjúsági Tanács, ami 10 éve jött létre, ami szintén egyfajta intézményesített partnere a mindenkori kormánzatnak. Ugyanakkor e mögött az intézményi fejlődés mögött, én még most is úgy látom, hogy nagyon személyfüggő, hogy az ifjúságpolitika mennyire van jelen a magyar politikai gondolkodásban. Hogyha van egy elkötelezett ifjúságpolitikával foglalkozó szereplő – mondjuk Rácz Zsófi ilyen volt szerintem az elmúlt három-négy évben –, akkor az ifjúságpolitika jobban megjelenik. A politikai döntéshozók is jobban fel figyelnek rá. Ha nincs ilyen kiemelt vagy elkötelezett és az ifjúságpolitikával foglalkozó politikus, akkor az ifjúságpolitika szempontrendszere elsikkad egy kicsit.

DJS: Mit gondol, hogy mi a NIT hozzáadott értéke, szerepe, küldetése a folyamatosan változó ifjúságpolitikai környezetben, vagy a hazai ifjúságügyben? Ha jól tudom, miniszter úr jelen volt az alakulás pillanatában, hogy látja az azóta bekövetkezett változásokat?

NT: Ott voltam, igen: Mihalovics Péter, az akkori kabinetfőnököm egyszer azzal jött, hogy az Európai Unió tagállamai közül már csak Magyarországon

nem alakult meg a Nemzeti Ifjúsági Tanács, és így kezdtük el tulajdonképpen szervezni a NIT megalakulását. És szerintem az már önmagában beszédes, hogy Magyarország volt az utolsó EU-s tagállam, ahol Nemzeti Ifjúsági Tanács jött létre. Az ebből adódó hiányosságokat most is látom, nem annyira az ifjúsági érdekképviselet oldaláról, inkább a kormányzati fogadókészség oldaláról. Tehát, míg a Nemzeti Ifjúsági Tanáccsal létrejött a tárgyalási platform az ifjúságpolitika szereplői részéről, addig a mai kormányzati struktúrába nagyon nehéz azonosítani azt, hogy a kormányzati oldalon ki az, aki ezzel a platformmal intenzív vagy akár intézményesített tárgyalási folyamatban van. És ez nyilvánvalóan az ifjúsági tanácsnak is egyfajta problémát jelent, hiszen nem tudja, vagy nem egyértelmű, hogy kit kell felkeresni az egyes problémáknál. Az ifjúságpolitika szempontrendszer szerintem elsősorban stratégiai politikaformálásnál kerülhet elő, nem az ad hoc jellegű döntéseknél. És ebből a szempontból is a magyar politika szerintem egy fontos fejlesztendő aspektussal rendelkezik még. Nincsenek meg azok a fórumai a magyar kormányzati döntéshozatalnak, ahol a stratégiaformálás keretében a Nemzeti Ifjúsági Tanács, úgy értem, az ifjúságpolitika szereplői be tudnák csatornázni a saját észrevételeiket. Hanem ezek általában megmaradnak egy-egy ilyen szituatív reakcióként. A hosszú távú gondolkodásnak vagy politikaformálásnak Magyarországon nincsenek meg a stabil intézményi keretei, ezért a Nemzeti Ifjúsági Tanácsnak is inkább csak ilyen egyes reakciókra futja az erejéből és nem tud bekapcsolódni egy hosszabb távú politikaformálásba.

DJS: A további döntéshozók hogyan fogadták a kezdeményezési szándékot? Támogatták vagy megfogalmaztak esetleg más hozzáállást a formálódó szervezethez?

NT: Mindenki támogatta. De könnyű támogatni egy újonnan létrejövő dolgot, mert az még nem kerül energiába, illetve ebben az esetben nagyon pénzbe se. Tehát ellenezni nem ellenezte senki. De a NIT-nek szerintem két területen lehet nagy hozzáadott értéke és ezt jobbra hozza is. Egyrészt a korábbi struktúrához képest, amikor önállóan léteztek egymás mellett a különböző ifjúsági szervezetek, vagy egyeztettek, vagy nem egyeztettek. Emellett nagyon fontos a NIT

szerepe a nemzetközi kapcsolattartásban: az európai döntéshozatali fórumokon, az ifjúsági fórumtól kezdve, a különböző strukturált párbeszédiken keresztül többet tud megjeleníteni, mint akár a HÖÖK, vagy valamelyik részterületnek az ifjúsági képviselete. Másrészt pedig a belpolitikában az tud lenni a NIT-nek a nagy erénye, hogyha ő több, mint az őt alkotó szervezetek összessége, és a magyar ifjúság egészét tudja alkotni. Amikor én az ifjúságért is felelős biztos voltam, akkor fogadtuk el az új ifjúsági stratégiát, az Európai Unió új ifjúsági stratégiáját, és ott kifejezett hangsúlyt helyeztünk arra, hogy az ifjúsági tanácsok révén elérjük azokat a fiatalokat is, akik nem lépnek be valamilyen szervezetbe. Mert aki tagja egy ifjúsági szervezetnek, mondhatnám, azzal már nincsen probléma. Az ki tudja fejezni a gondolatait, meg tudja fogalmazni az érdekeit, van valamilyen világképe. Tehát ő a világban valahogyan majd boldogulni fog. Ugyanakkor milliók vannak olyanok, akik nem jutnak el odáig, hogy meg tudják alkotni a saját világukat, hogy ők mit akarnak. És azt nem tudják elmondani sem. Szerintem az ifjúsági tanácsoknak ez is szerepük, hogy azokat az embereket elérjék, akik azért nem lépnek be szervezetbe, mert ők maguk sem tudják, hogy mit akarnának elérni az életben és egy ilyen szervezeten keresztül.

DJS: Hogy látja, hogyan lehet fiataloként akár ügyeket előrébb mozdítani, vagy megnyerni döntéshozókat különböző ügyek mentén? Egy ilyen NIT-típusú szervezetnek hogyan lehet akár jól lobbizni döntéshozóknál?

NT: Jó kérdés. Nem tudom, van-e erre recept? Kedvesnek kell lenni. Kedvesnek, vonzóknak és aranyosnak kell lenni. Akkor sokkal könnyebb emberi kapcsolatot teremteni, mint undoknak, utálatosnak és nagyképűnek lenni. Tehát vannak ilyen alaptételek, amivel, sokkal könnyebb akár lobbistának is lenni. De ebből a szempontból az európai, az uniós intézményekkel való kapcsolattartás sokkal strukturáltabb. Tehát ott néha már-már túl merev, de mindenképpen nagyon szilárd keretei vannak annak, hogy hogyan lehet lobbizni. Megkockáztatom, hogy a NIT könnyebb helyzetben van az uniós szintű lobbizásnál, hiszen kiszámítható a környezet, kiszámíthatók a partnerek, csak föl kell építeni azt az intézményi kapacitást, amivel lobbizni tudnak. Azokat az embereket, akik jól beszélnek idegen nyelven, akik el tudják magyarázni a magyar fiatalok sajátos

helyzetét. Meg tudják találni azokat a pontokat, ahol más országok ifjúsági szervezeteivel együtt tudnak működni, mert hasonlóak az érdekeik. És ott a bejáratott eljárások révén ez megy tovább. Magyarországon én azt látom, hogy sokkal kevésbé strukturált ilyen értelemben a politikával való kapcsolattartás. Nincs is, most jelen pillanatban olyan strukturált párbeszédforma, ami az ifjúsági szereplőkkel működne. Itt marad a személyi politika. Meg kell találni azt a politikust, aki kellően fajsúlyos ahhoz, hogy képviselni tudja az érdekeket és kellően érzékeny ahhoz, hogy érdekeljék őt az ifjúság ügyei. Ezért is említettem Rácz Zsófit korábban. Ő például egy olyan jól azonosítható ember volt, aki életkorából és érdeklődési köréből adódóan, egyfajta kapaszkodó tudott lenni az ifjúsági szervezetek számára, és ezt át is tudta fordítani a Novák Katáék felé, az akkori család- és ifjúságügyi államtitkárság felé.

DJS: Hogy látja miniszter úr a mai fiatalokat, az ifjúsági korosztályt? Mit gondol, melyek azok az értékek, hagyományok, amelyek idő- és értékállóak, vagy amelyet mindenképp át kellene örökíteni az ifjúsági korosztály számára? Mit gondol összességében, hogy milyenek a mai fiatalok?

NT: Mai fiatalok már borzalmasok. (Nevet – DJS.) A mi időnkben sokkal jobb volt. Mi becsületesekek voltunk, rendesek voltunk. Komolyak voltunk és nagyon sokat tanultunk, igen. A mai fiatalok, ezek már... Nem! (Nevet – DJS.) Egyetemen is tanítok, meg a választókerületben is találkozom a fiatalok egy-egy szegmensével. Nyilvánvalóan, ahogy öregszem, úgy egyre fontosabbnak tartom azt, hogy egy kicsit módosítsuk azt az a túlhajtott ifjúságkultuszt, miszerint "mindenki jó fej, aki fiatal, és mindenki hülye, aki öreg". De ténylegesen úgy gondolom, hogy egyrészt ma sokkal nehezebb fiatalnak lenni, mint az én időmben volt. Nem csak abból adódóan, hogy olyan elképesztő információmennyiség zúdul a fiatalokra, amiben eleve nehezen találhatják meg a helyüket, de abból adódóan is, hogy a közösségek nagymértékben szétziláltak, tulajdonképpen az Európai Unió minden tagállamában. Itt mi még a viszonylag szerencsésebbek közé tartozunk, de mi sem vagyunk jó állapotban, mondjuk egy 50 évvel ezelőtti szinthez képest. Hogy pontosan azok a támpontok vesznek el a ma fiataljai számára, amik ebben az információözönben az orientációt jelenthetnék. A csa-

ladok válsága szerintem egy nagyon súlyos problémát jelent a fiatalok számára is. Sok mindent nem tudnak ott megtanulni, amit a családban kell megtanulni, vagy mert szétesett a család, vagy mert a szülők nincsenek otthon, vagy mert már a szülők sem tudják. Értem ez alatt az alapvető illemszabályokat, valamint a hétköznapi készségeket. És ezt az iskola sem tudja megtanítani már a fiataloknak. Ezért amit én nagy problémának látok, bár látszólag felszínes, az az, hogy a mai fiatalok sokkal sutábbak a társadalmi érintkezésben, mint mi voltunk. Nem tudják megszólítani a másikat, és az idősebbeket sem. Ezt azért tartom fontos problémának, mert a társadalmi készségek hiánya nem pótolható. Az egyéb professzionális készségek, azok megtanulhatók. Az ember lehet kiváló villamosmérnök, de ha nem tud magázódni, akkor az sok területen hátrányt jelent. Én ezt érzem egy súlyos problémának a mai fiataloknál. Nem őket, hanem a helyzetet hibáztatva, ezt egy kritikus pontnak tartom. Illetve a másik az, hogy egy sokkal bizonytalanabb környezetben nőnek föl. Biztos, hogy sokkal nehezebb így helytállni. Kevesebb poggyással a hátukon, amit otthonról hozhatnak és sokkal bizonytalanabb környezetben. De hogy valami pozitív is mondjak, ők azért mégis csak egy demokráciában születtek már. Tehát az, ami nekünk felfedezés, meg tanult készség, – hiszen mi nem demokráciában születtünk –, az a mostani generációval vele születik. Én magam 23 éves voltam, amikor a demokratikus átmenet volt, tehát még fiatal voltam, de már nem gyerek. A ma gyerekei, a ma fiataljai, azok természetes készségként tanulják meg a demokratikus készségeket. És ez, ha valóban élnek vele és használják, márpedig ugye most éppen a hídfoglalás (Hídfoglalás a tanárokért, október 5., Egységes Diákfront - Grund. – a szerk.) kapcsán láttuk, hogy használják és élnek vele, akkor ez egy nagyon fontos dolog szerintem. És óriási előny hozzánk képest.

DJS: Mit gondol, hogy ebben a felvázolt értékrendszerbe egy NIT-típusú szervezetnek milyen szerepe lehet, akár a fiatalok képességeinek a kibontakoztatásában, akár a közéleti szerepvállalásuk növelésében?

NT: Egyrészt szerintem a legfontosabb feladat az integráció. Tehát az, hogy egymástól eltérő profilú, vagy értékrendű ifjúsági szervezetek között tud kommunikációt teremteni. Ez óriási jelentőségű. Mert túl sok erő tereli az embert arra – különösen a közösségi média világában –, hogy mindig csak a hasonzóruék

társaságát keresse. Jó időnként megtapasztalni azt, hogy valaki mást gondol a világról, de ugyanolyan rendes ember, mint én vagyok, csak éppen bizonyos kérdésekben nem értünk egyet. A másik pedig, valóban a képzés. Szerintem a nem szervezett oktatás formáinak a megteremtését és a szervezeti tudásátadást a NIT tudja a leghatékonyabban végrehajtani. Egyrészt elég nagy ahhoz, hogy oda tudja vonzani adott esetben a szakma legkiválóbbjait is oktatóként. Másrészt pedig kellően tekintélyes tud lenni a közösségteremtéssel, hogy a fiatalok igényt tartsanak arra, hogy bekapcsolódjanak a NIT életébe. Ez a fajta integráció, ez a fajta nevelés kulcsfontosságú a NIT tevékenysége szempontjából.

DJS: Miniszter úrnak mi az a NIT-hez kötődő, akár személyes élménye, emléke, akár olyan rendezvény, program, amin részt vett és jó szívvel emlékszik vissza?

NT: Nekem sok van. Például az alakuló ülést azt nagyon szerettem. De meg kell, hogy mondjam, hogy a legkedvesebb élményem a NIT-tel kapcsolatban az 2014 novemberéhez köt. 2014. november 1-jén kezdtem meg a biztos munkámat. Ezt megelőzően nagyon erős ellenkampány volt ellenem Nyugat-Európában, hogy én nem lehetek biztos. És aláírásgyűjtés is volt, bőven. Többek között ifjúsági szervezetek, többek között az Európai Ifjúsági Fórum is megjelentett egy kiáltványt és aláírást gyűjtött ellenem, hogy én nem lehetek az ifjúsággal foglalkozó biztos, merthogy Magyarországról jövök, miniszter voltam, fasiszta vagyok és a többi. És átmentem a meghallgatáson, biztos lettem, és az első hivatalos programom Kolozsváron volt, az Európai Ifjúsági Fórumnak a közgyűlése. Én direkt elmentem és elmondtam a beszédemet. Jött a kérdés-felelek. Természetesen elkezdtek kószolgatni. Hogy honnan vehetik ők azt biztosra, hogy én egyáltalán a demokrácia, meg ifjúság érdekében cselekszem. És a magyar delegáció akkor jelentkezett és ők elmondták, hogy ők ismernek engem három vagy négy éve. Ők pontosan tudják, hogy az én munkásságom, az mindig is az ifjúságot szolgálta. Hogy én támogattam a NIT létrehozását és hogy ők személyes garanciát vállalnak arra, hogy itt nem lesz semmi probléma velem. És ők akkor ott átfordították a hangulatát ennek az egésznek. Tehát, ha én hálás vagyok valamiért a NIT-nek, akkor azért, hogy kiállt mellettem. Ez egy óriási dolog, kiállni egy nem baráti, nemzetközi közegben valaki mellett. Akárhogy

is nézzük, megbolondulhattam volna, 2015 tavaszára kiderülhetett volna, hogy gyűlölöm a fiatalokat. De a magyar NIT, akkor, ott jelentkezett, a küldöttek fölálltak és hitet tettek mellettem. Ezért én örökre hálás leszek nekik.

DJS: Utolsó kérdésem a jövőbe tekint: mit üzenne a NIT-nek, hogy milyen úton kellene haladnia, milyen célokat kellene megvalósítani a szervezetnek, milyen területekkel foglalkozni akár a következő 10 évben?

NT: Szerintem nagyon fontos az, hogy a közösségszervezést támogassa a NIT. Mint ernyőszervezet, alapvető érdeke az, ami a magyar ifjúságnak is alapvető érdeke, hogy a magyar fiatalok ne legyenek atomizált, kiszolgáltatott emberek, hanem mindig legyenek élő közösségeik, amelyek a NIT ernyője alatt találkoznak egymással. És ez ezernyi munkát igényel a táborszervezéstől kezdve, az oktatáson át, a nemzetközi kapcsolatokig. Én szerintem ez a legfontosabb. Mindig felmerülnek újabb kérdések, a digitalizációtól kezdve mondjuk a mentális egészségig. De témák jönnek, témák mennek, ezekkel is foglalkozni kell, de a legfontosabb szerintem az, hogy a közösségek életben maradását tudja segíteni a NIT.

DR. VARGA-BAJUSZ VERONIKA:

„A NIT-nek van egy erős bázisa”

Dr. Varga-Bajusz Veronika:

Ifjúságügyekért felelős főosztályvezető az Emberi Erőforrások Minisztériumában 2015 és 2018 között. Jelenleg a Tempus Közalapítvány főigazgatója.

Djongi Joel Ségnon: Főigazgató asszony életpályáját tekintve vitathatatlanul fontos és sokszor kerül(t) fókuszba az ifjúság, a fiatalokért tett szerepvállalás. Az ifjúságpolitika horizontális ágazati politika: ha az elmúlt 30 év ifjúságpolitikái, ifjúságügyi törekvéseit nézzük, hogyan látja, milyen fejlődés ment végbe szektorban? Milyen olyan strukturális, intézményi, szakpolitikai átalakulások történtek, amelyek hatással voltak az ifjúságszakmára?

Dr. Varga-Bajusz Veronika: Talán kezdeném azzal, hogy a '90-es években én még általános iskolás voltam. Nem vagyok annyira fiatal, mint a mostani NIT-esek, de még nekem is inkább csak visszaemlékezésekből vannak képeim, hogy ott, akkor ez mit jelentett. Az ifjúsági területhez az Emberi Erőforrások Minisztériumában kerültem közel, amikor 2015 áprilisában az Ifjúságügyi Főosztály vezetésére kértek fel. Fantasztikus benne, hogy ha az ember elkezd a fiatal generációval foglalkozni, akármelyik oldalról – legyen az kormányzat, civil, ifjúságsegítő – abból szenvedély lesz; nem lehet csak munkaként kezelni, mindig a szívnek egy szelete marad ez a terület. Itt igazán sokat tud tenni az ember, innen lehet meríteni; nem a források számítanak valójában, hanem az odafordulás, a megértési vágy, a tudás és egy ahhoz illeszkedő program vagy lehetőség biztosítása, tehát a fiatalok kiteljesedésének elősegítése a lényeg. Ha ez sikerül ezen a területen, akkor érzi az ember, hogy elért valamit.

Visszatérve a konkrétumokhoz, én azt láttam, hogy az ifjúságügyet korábban inkább egy központi irányítású területként képzelték el kormányzati oldalon. Ami ahhoz nagyon jó volt, hogy hangsúlyt kapjon a terület, de véleményem szerint a hatékonyságát tekintve nem véletlenül tolódott el a horizontális irányba. Így minden ágazatnak megvan az a programja, amivel az adott szakterület fiataljaihoz tud szólni. Amikor én becsatlakoztam, akkor az ifjúságügynek egy koordináló és egy szakmailag támogató szerepe volt. Kiterjedt kapcsolatrendszerrel, nagyon sokakkal dolgoztunk együtt. A mi területünk egy olyan, a fiatal generációnak szóló lehetőséggé vált, amely ezektől a szakpolitikáktól valamennyire független. Így tudott megszületni akár a nyelvvizsga-támogatás, akár a KRESZ-vizsga támogatás, továbbá a 25 év alattiak adókedvezménye is ebbe a körbe illeszthető. A családtámogatások szintén ide kapcsolódnak, ame-

lyek egy-egy generáció sajátosságaira próbálnak reflektálni. Ma is úgy gondolom, hogy ez az út jó irányba vezet.

A másik fontos a közösségek támogatása. A közösséghez tartozás lehetősége, amit a civil támogatásokkal lehet valamennyire segíteni, illetve szükségszerű megadni az esélyt a szervezeteknek, hogy építsék a közösségeiket, hiszen rengeteget ad egy fiatalnak az, ha valamilyen közösségben szerepet és felelősséget vállal, kiteljesedik. Ami később a munkaerőpiacon a karriercélokot tekintve, de akár a családi életében is olyan személyiségformáló, jellemformáló erővel bír, ami mindenképp hasznos. Úgy látom, hogy a civil terület az ifjúság körében egyre erősödik. Ebbe a Nemzeti Ifjúsági Tanácsot is beleérttem, hiszen viszonylag fiatal, ám egyre erősödő szervezet.

DJS: A hazai ifjúságpolitika mellett Főigazgató asszony kellő rálátással, tapasztalattal rendelkezik a nemzetközi, az európai uniós ifjúságpolitikára is (elég, ha csak a Tempus Közalapítvány munkáját, tevékenységét vesszük figyelembe). Hogyan látja, miben másabb a hazai és az EU-s ifjúságügy, ifjúsági szakma, érdeképviseleti lehetőségek? Vannak-e közös pontok, különbségek, akár az ifjúsági munkát, ifjúsági szakmát, akár a horizontális ifjúsági tevékenységeket nézzük?

VBV: Az Európai Unió ifjúságpolitika inkább egy szakpolitikai keretrendszer. Olyan prioritások, fejlődési lehetőségek, problémák felvázolása, amiket uniós szinten valahogy észlelnek, és amelyekre reflektálni szeretnének, vagy lehetőséget teremteni, hogy erre reflektáljon egy adott tagállam. Nyilván ezen belül minden tagállamnak magának kell eldöntenie, illetve látnia, hogy az ő fiataljai és ezek a prioritások hogyan illeszthetők egymáshoz. Magyarországon 2000 óta négyévente, rendszeresen, a külhoni területekkel is kiegészítve nagymintás ifjúságkutatásokat folytatunk. Ez ad egy képet ahhoz, hogy ezeken a keretrendszereken belül, tagállami szinten, milyen irányba mozduljunk el. Az uniós prioritások a stratégiához illeszkednek, de nem véletlen, hogy a szakértők megjelölhetik a nemzeti prioritásokat, amikor kialakítjuk a munkatervet. A szakértők bevonásával pedig a pályázatok értékelése során megkíséreljük felmérni, hogy mely projektek reflektálnak valós problémára.

DJS: Talán többeknek egyértelmű, de mivel foglalkozik a Tempus Közalapítvány? Szakemberként hogyan látja, milyenek a mai fiatalok, akik az alapítvány látókörébe kerülnek? Milyen ma Magyarországon fiatalnak lenni? Milyen olyan programok, kezdeményezések, források állnak a rendelkezésükre, amelyek akár tanulmányaikat, elhelyezkedésüket, karrierjüket segíti?

VBV: A Tempus Közalapítvány 1996-ban jött létre, tehát már 26 éve foglalkozunk többek között ezzel a korosztállyal is. A szervezet fő profilja a felsőoktatás; a hallgatóknak, oktatóknak, az intézmények munkatársainak szóló nemzetközi mobilitási pályázatok. Inkább szolgál egyfajta nemzetköziesítési célt, illetve a nemzetközi tapasztalatszerzést, jó gyakorlatok cseréjét. Ezek a célok és területek állnak a középpontban, a felsőoktatás szektor nagy hangsúllyal bír a szervezet életében. Ugyanakkor 2016-ban kibővült az Erasmus+ program, és ezzel az ifjúsági terület is bekerült a szervezetünkbe. Mindez rengeteg lehetőséget ad a különböző programokban rejlő lehetőségek együttes kihasználására. Az ifjúsághoz kapcsolódóan érdemes megemlíteni az Eurodesk hálózatot, illetve az Europass programunkat. Ez utóbbi kifejezetten a pályaválasztásra fókuszál, míg az Eurodesk hálózat az ifjúsági közösségeknek nyújt segítséget.

Hogy milyen ma fiatalnak lenni? Bizonyos szempontból nehezebb, bizonyos szempontból könnyebb. Azt látom, hogy a mai fiatalok sokkal tudatosabbak. Sokkal inkább két lábbal állnak a földön. Ugyanakkor kevésbé nyitottak, ami lehet a Covid19-járvány hatása, és talán éppen emiatt a szocializációjuk most kicsit nehezebb, újra kell építeni azt. A saját gyerekeimen is látom, hogy ez a két év megviselte őket, bezárkóztak. Kevésbé motiváltak, és ez az érdektelenség a tanulásban is meglátszik. De én abban bízom, hogy ezt gyorsabban magunk mögött fogjuk hagyni, mint gondoljuk. Közben úgy látom, hogy nagyon sok lehetősége van ma egy fiatalnak. Az már egy másik kérdés, hogy mennyire tudjuk rávenni őket, hogy éljenek velük. Mert a képességeik megvannak, sokkal több mindent tudnak, mint a mi korosztályunk tudott az ő korukban. Rengeteg információval rendelkeznek. De hogy ezzel éljenek is, azt nehéz elérni, motivációt kell nyújtani.

DJS: Mit gondol, mi a legnagyobb kihívás a fiatalokkal közvetve-közvetlenül foglalkozó (ifjúsági) szakembereknek, ha ifjúságügyről, ifjúsági munkáról beszélünk? Mennyire vonzó számukra a közéleti és társadalmi szerepvállalás, a különböző érdekképviseleti tevékenységek?

VBV: A pandémia kapcsán itt is nehézségként jelenhet meg a társadalmi visszarendeződés, a közösségekbe történő visszatérés, hogy ne kallódjának el a fiatalok, ne tűnjenek el a közösségekből.

Ami a közéleti érdeklődést illeti, a Nemzeti Ifjúsági Tanácsnak a Közéleti Mentorprogramja, szerintem nagyon hasznos és fontos. Mostanában erősebb az érdeklődés a közéleti kérdések iránt. És ezt nem feltétlenül azonosítanám a politikával – a társadalmilag fontos kérdéseket szeretik megtárgyalni a fiatalok, szeretnek vele foglalkozni, tájékozódni akarnak ezekben a kérdésekben. Megtalálni azokat az információkat, amik segítenek nekik eligazodni, véleményt formálni a különböző témákban. Minden olyan program és kezdeményezés, ami erre lehetőséget ad, az kiemelt jelentőséggel bír. Jó iránynak tartom az angol-száz hagyománykora épülő vitakurzusokat. A vitakultúra fejlődése, elsajátítása fontos, és jó látni, hogy ez egyre inkább teret hódít itthon is. Egyrészt, van hova fejleszteni a vitakultúránkat, másrészt érdemes is, hiszen egy jó vitából minden résztvevő csak épül.

DJS: Elég rögzös út vezetett ahhoz, hogy 2012. december 1-jén megalakuljon a Magyar Nemzeti Ifjúsági Tanács. Főigazgató asszony hol, és hogyan találkozott először a Nemzeti Ifjúsági Tanács nevével, a szervezet tevékenységével? Melyek voltak az első benyomások?

VBV: Gyakorlatilag aznap, amikor megalakult. De egy teljesen másik kontextusban. Vidéki rendezvényen voltam, és a velem egy szobában lévő lány csak egy napot tudott maradni, mert egy nagyon fontos eseményre ment, akkor alakult meg a Nemzeti Ifjúsági Tanács. Mondott róla néhány szót, hogy mi ez és milyen céllal jön létre. Egy darabig ezek után nem hallottam a szervezetről, csak, amikor találkoztam újra találkoztam ezzel az ismerőssel. Aztán a

minisztériumi munkának köszönhetően mélyebben beleláttam a szervezet lehetőségeibe és tevékenységébe, aktívan dolgoztunk együtt. Addigra a NIT-nek már kialakult a portfóliója, elkezdődött az együttműködése is a szaktárcával. Visszagondolva, nagyfokú lelkesedést éreztem az ismerősömben az iránt, hogy egy ilyen szervezet létrejöhet és megalakulhat, és lehetőséget biztosít minden fiatalnak arra, hogy bekapcsolódjon, legyen akár vidéki, akár fővárosi, akármivel is foglalkozik. Megmaradt bennem, hogy a cél egy olyan ernyőszervezet létrehozása volt, ami arra alapul, ami összeköt minket, és nem arra, ami elválaszt. Erre a lelkesedésre 10 év távlatából is emlékszem.

DJS: A Nemzeti Ifjúsági Tanácsnak jelenleg az alapvető célja, küldetése többek között a tagszervezetek képviselete, az ifjúsági szektor képviselői közötti párbeszéd megteremtése, a fiatalokkal kapcsolatos ügyek közérthetővé és elérhetővé tétele, az ifjúsági szektor fejlesztése, a döntéshozókkal történő folyamatos párbeszéd megteremtése, a horizontális ifjúságpolitikai célok megvalósulásának elősegítése. Hogy látja Főigazgató asszony, mennyire sikerült a NIT-nek ezt a fajta misszióját betölteni, fiatalokat elérni, megszólítani, döntéshozókkal párbeszédet teremteni, ügyeket előrébb mozdítani?

VBV: Az mindenképp leszűrhető egy ilyen hosszú időszakból, hogy egy szervezet mennyire erősödik meg és válik ténylegesen képessé arra, hogy megvalósítsa, amit eltervezett. A NIT ebben nagyon jól vizsgázott. Én úgy látom, hogy az első öt-hat év inkább egyfajta iránykeresés volt, magának a közösségnek az összerázódása, hogy megtalálják egymás határait, megtalálják azokat az irányokat, amiken el tudnak indulni. Most már letisztultak az irányok és magabiztosan építkezik a szervezet. A megvalósuló projektjeik szintén mind üdvözlendők, és bízom benne, hogy ezeket folytatják. A szabadegyetemtől kezdve rengeteg olyan tevékenysége van a szervezetnek, ami megalapozza a további építkezést; a szervezeti struktúra átgondolt, a vezetés működőképes, a szervezet jól koordinált és rendelkezik jövőképpel. Nagyon örülök annak is, hogy egy éve meg tudtuk kötni a stratégiai megállapodást, ez fontos lépés volt, jól kiegészíti egymást a két szervezet. Hiszen a NIT közelebb van a terephez, mi pedig a lehetőségekről tudunk folyamatosan információit

biztosítani. Véleményem szerint a NIT jelentős mértékben tudja formálni a hazai ifjúságpolitikát.

DJS: Milyen kölcsönös előnyök származhatnak a NIT és a Tempus Alapítvány között létrejött együttműködési megállapodásból?

VBV: A NIT pontosan azért jó csatorna, mert el tudjuk érni a hazai ifjúságpolitika legfontosabb szervezeteit, legnagyobb közösségeit; összeköt minket ezzel a generációval, ami elengedhetetlen, hiszen rengeteg olyan programunk van, ami pont ennek a korosztálynak szól, és még mindegyik programunkban van további kapacitás. Részemről ez a kölcsönösség a kulcskérdés.

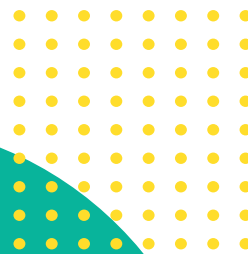
DJS: Főigazgató asszony számára melyek a legkedvesebb programok, rendezvények, projektek, amelyek a NIT-hez kötődnek, akár szép emlékek fűződnek hozzá, vagy úgy gondolja közel áll azokhoz az értékekhez, amelyet a Tempus is képvisel?

VBV: Elsősorban nemzetközi konferenciákon voltam együtt a NIT-es delegáltakkal, ezek mind remek élmények voltak. Jelentősek még azok a rendezvények, mint például a Kerekasztal a Fiatalokért, amelyek a közös stratégia- és szakpolitika-alkotás céljából gyümölcsözőek. Másrészt emlékezetes volt, amikor a Közéleti Mentorprogramotok résztvevőit vendégül láthattuk az irodánkban. Okos és érdeklődő fiatalokkal találkozhattam. Azt látom, hogy a NIT-nek van egy erős bázisa, így nem csak toborzó, de megtartó erővel is bír, amivel egyébként nagyon sok ifjúsági szervezet küzd. A megtartó erő annak is köszönhető, hogy a NIT eredeti és fontos témákkal foglalkozik, amiket úgy ragad meg, hogy azt magukénak érezzék a tagok is. Ez mindenképp becsülendő.

DJS: 2022-t írunk: 10 év múlva, 2032-ben fogja a NIT fennállásának 20 éves évfordulóját ünnepelni. Mit gondol, 10 év múlva milyen lesz az a környezet, ahol az ifjúságügygel, ifjúsággal foglalkozó szakemberek tevékenykedni fognak, milyen lesz az ifjúságszakma, a fiatalok lehetőségei? Illetve ebben a közegben egy NIT típusú szervezetnek milyen feladata, tevékenysége, küldetése lesz?

VBV: A fiatalok érdeklődése, problémái nem valószínű, hogy változni fognak a jövőben se. A párválasztás, a továbbtanulás, a szakmaválasztás, a közösségek kiválasztása. A NIT-nek van egy jó bázisa, ha ezt meg tudja tartani, akkor mindig pontosan meg fogja tudni határozni a célközönségét, és valós, folyamatos segítséget tud nyújtani a fiatal generációnak. Érdekes lesz rátekinteni az alumnikra tíz év múlva, hogy a korábbi tagokból mi lett, mit értek el. Az biztos, hogy a NIT hatással van és lesz nemcsak a közösség, hanem az egyén életére is. És egyre fejlettebb technológia áll majd rendelkezésre a működés során.

Ha ernyőszervezetként nézzük, a segítségnyújtás ugyanolyan fontos lesz a jövőben is. Kell egy biztos jövőkép, egy vízió, amely mentén a szervezet tud fejlődni és dolgozni. Mindig jöhetnek előre nem látható kihívások is, ahogyan történik ez mai, elég csak a covid-járványra visszagondolni, vagy a szomszédunkban dúló háborúra. Felkészültnek kell lenni arra, hogy ha jön egy váratlan helyzet, akkor arra reagálni tudjon. De a nehéz időszakokban is kiválóan együtt tudunk működni. A NIT besegített a Tempus ukrainai menekültek megsegítésére létrehozott telefonos ügyfélszolgálatának működtetésébe, ami kiváló tapasztalat volt, nagyon jó, a bizalmat, az együttműködést erősítő szomorú alkalom. Ha a NIT folyamatosan aktívan tartja a bázisát, és ehhez a célhoz ragaszkodni fog, akkor meghatározó szervezet, közösség marad a jövőben is.

MOHAY GERGELY:

„A párbeszéd és a tagszervezetek képviselete sikeres”

Mohay Gergely:

Fiatalokért felelős főosztályvezető a Családokért Felelős Tárca Nélküli Minisztériumban, majd a Kulturális és Innovációs Minisztériumban 2019 óta.

Djongi Joel Ségnon: Eddigi életpályája során az ifjúságért, a fiatalokért tett szerepvállalás állt a középpontban. Az ifjúságpolitika horizontális ágazati politika: ha az elmúlt 30 év ifjúság szakmai, ifjúságügyi törekvéseit nézzük, hogyan látja, milyen fejlődésen ment át szektor? Milyen strukturális, intézményi, szakpolitikai átalakulások történtek, amelyek hatással voltak az ifjúság szakmára?

Mohay Gergely: Ha az elmúlt 30 évet nézzük, úgy gondolom, hogy a fejlődés iránya a homogenitásból a heterogenitás irányába, és az egyszerű, uniformizáló mozgalmiságból a valódi önszerveződés sokszínűsége felé hatott. Közismert tény, hogy korábban, a szocializmusban a fiatalokat egy képre formáló, korosztályonként egyetlen szervezetbe integráló rendszer működött: a gyermekkortól a fiatal felnőttkorig lefedő kisdobos, úttörő, majd KISZ-tag. Hatékonyság szempontjából ennek voltak előnyei, mert mindenkit el lehetett érni: egyrészt a közoktatásban, valamint jó eséllyel a közoktatáson túli szabadidős szervezeti világban. Ugyanakkor mindez kártékony is volt, mert megfojtotta az alulról jövő kezdeményezéseket és a sokszínűséget.

Az elmúlt harminc évben azonban megmutatkozott, hogy hatalmas potenciál van az önszerveződésben. Emellett fény derült arra is, hogy az ifjúsági szektorban is nagy az igény a különböző érdeklődésű, tevékenységű, helyzetű fiatalok közösségeinek heterogén jelenlétére. A jövő feladata, hogy a fiatalok integrációja szempontjából megtaláljuk az együttműködés legjobb módját, azt, amely nem veszélyezteti a szervezetek egyéni jellegét, ugyanakkor arra is kell figyelni, hogy ne a fiatalok legyenek a szervezetekért, hanem a szervezetek a fiatalokért. Tehát a cél, hogy egyetlen fiatal se maradjon magányos. Az, minden közösség magára, saját működésére figyel, egyfelől érthető. Másfelől ez óhatatlanul eredményezheti azt, hogy azok a fiatalok, akik kevésbé vannak figyelem középpontjában például azért, mert kisebb településen élnek és kiesnek az információáramlásból, egyszer csak a körön kívül találják magukat azokhoz képest, akikhez elérnek ezek a szervezetek. Ha a strukturális változásokat nézzük, tényként kezelhetjük, hogy olyan sosem volt, hogy a fiatalokra egy különálló és dedikált szervezeti egység ne figyelt volna oda, ne követte volna őket nyomon a mindenkor kormányon belül.

Mindenképpen kiemelkedő struktúra az elmúlt évtizedekben a Gyermek Ifjúsági Alapprogram léte, amely a '90-es évek közepe óta működő pályázat, bár kisebb-nagyobb összeggel, ám mindig egy meglévő tanácsadó testülettel. Emellett az elmúlt évtizedek tartós eredményének értékelhető, hogy létrejöttek a rendszeres nagymintás ifjúságkutatások, és folyamatosan működik a települési ifjúsági referens hálózat. Nagyban segítette a munkánkat, hogy ha nem is mindig formalizáltan, de sikerült stratégiai partnerségeket kialakítani olyan szervezetekkel, mint a NIT, a Magyar Ifjúsági Konferencia, a Fiatal Vállalkozók Országos Szövetsége, az AGRYA-val, és még sorolhatnám. Természetesen az egyik legnagyobb változást az hozta, hogy beléptünk az Európai Unióba, megjelentek az uniós források, és erre fölépült egy olyan intézményrendszer, amely fiatalok és az az ifjúsági szervezetek lehetőségeit is jelentősen növelte.

DJS: A hazai ifjúságpolitika mellett Ön kellő rálátással rendelkezik az európai és nemzetközi ifjúságpolitikára is. Megítélése szerint miben különbözik, és miben mutat pontos közös pontokat a hazai és az uniós ifjúságügy, ifjúsági szakpolitika és az érdekképviselet lehetősége?

MG: Hadd kezdjem azzal, hogy hálás vagyok azért, és a munkám egyik legérdekesebb része, hogy beleláthatok az ifjúsági érdekképviselet uniós és nemzetközi vetületeibe. Ez olyan világ, amelyből nagyon sokat lehet tanulni. Itthon sokszor találkozunk olyan kérdésekkel, amelyek arra irányulnak, hogy egyáltalán mit is jelent az ifjúságpolitika, mi az ifjúsági szakma, vagy ki számít fiatalnak. Főként olyanok teszik fel ezeket a kérdéseket, akik még nem ismerik alaposan a munkánkat. Amikor az ember európai fórumokra megy, meglepő élmény, hogy mindez már evidencia, hiszen ezeket a fogalmakat már kidolgozták, háromszor átforgatták. Nyilvánvalóan ez abból is fakad, hogy Nyugat-Európában az ifjúsági munka fejlődése szervezettebben valósult meg, és sokkal egészségesebb útvonalat járt be az 1960-as évektől kezdve, mint nálunk. Tehát a '60-as évektől a '90-es évekig tartó időszakban, amikor nálunk még javában tombolt az egycsatornás, lineáris, uniformizáló, fiatalokat integráló rendszer, ott a fiatalok esetében is kialakulhattak a „szabadság kis körei”, ami megmutatkozik az ottani rendszer sajátosságában is. Nagy hangsúlyt kap a klasszikus értelemben vett ifjúsági munka

támogatása, a perifériára szorult csoportok védelme, a hátránykompenzáció, és emellett az is látszik, hogy nagyon fejlettek az egyeztetés és a párbeszéd csatornái. Úgy látom, hogy az Európai Unió folyamatosan a fiatalok hangjának a becsatornázására tesz kísérletet, és azon dolgozik, hogy ez a szándék ne csak közhely maradjon, hanem az intézményi folyamatokba is beépülő, megkerülhetetlen valósággá váljon. Persze nehéz megtalálni az egyensúlyt, mert fennáll a veszély, hogy a folyamat bürokratizálódik, ha pedig ez megtörténik, akkor csak a jól szituált fiatalok fognak a döntéshozói asztalokhoz leülni. Mi ezért most egyebek mellett éppen azon dolgozunk - és a hamarosan elkövetkező soros elnökség során is arra törekszünk -, hogy ezt a torzító hatást a lehető legnagyobb mértékben ellensúlyozzuk. A spanyol és a belga kollegákkal és egyebek mellett a NIT aktív közreműködésével azt a célt tűztük ki magunk elé az Európai Ifjúsági Párbeszéd Nemzeti Munkacsoportban, hogy minél több olyan fiatalt elérjünk, aki hátrányosabb helyzetű és kevesebb lehetőséggel rendelkezik, mint társai. Visszatérve a hazai ifjúságpolitikára: Idehaza nagyobb hangsúlyt kap az értékelvőség, amely a közösségépítés, az önállósodás, a családalapítás támogatásában is megmutatkozik. Úgy vélem, fontos sajátosságunk a holisztikus szemlélet, az a törekvés, hogy megnézzük, mi a fiatalok problémája, hol tudunk segíteni, és megtaláljuk a megoldást. A különböző ösztöndíjak, a nyelvvizsga-támogatás, a KRESZ-vizsga támogatás, a személyi jövedelemadó-mentesség, a digitális védelem érdekében tett lépések olyan intézkedések, amelyekkel közvetlenül, direkt módon segítjük a fiatalokat.

Ami a közös pontokat illeti: kiváló uniós és hazai szakmai anyagok, kutatások, ajánlások vannak, amelyekből a napi munkánk során építkezhetünk, valamint a jó gyakorlatokat rendszeresen megosztjuk nemzetközi fórumokon. Ennek révén lehetőséget kapunk arra, hogy időről időre belenézzünk az európai tükörbe vagy a világtükörbe - ha például az ENSZ-ről beszélünk -, és összehasonlítsuk magunkat a többi tagállammal. Az eredmény pedig kifejezetten kedvező. Amikor a nemzetközi fórumokon beszámolunk a családi adókedvezményről, a babaváró támogatásról, vagy a 25 év alatti fiatalok szja-mentességéről, ámulva hallgatják a magyarországi egyedi támogatási lehetőségeket. Amikor pedig nekünk mutatnak például egy ifjúsági centrumot - mondjuk Helsinkiben -, akkor pedig mi

csodálkozunk rá, hogy jó ég, ez a komplexum egyben könyvtár, médiaközpont, ingyenes közösségi tér, ahol készségfejlesztő tréningeket, foglalkozásokat is kínálnak. Egy szó, mint száz, sokat tanulhatunk egymástól.

DJS: Talán többeknek egyértelmű, de Ön hogyan vázolná fel a Kulturális és Innovációs Minisztérium fiatalokért felelős helyettes államtitkárságának a tevékenységét? Valamint hogyan látja: milyenek a mai fiatalok, milyen ma Magyarországon fiatalnak lenni? Milyen programok, kezdeményezések, források állnak a rendelkezésükre, amelyek akár tanulmányaikat, elhelyezkedésüket, karrierjüket segítik?

MG: Először is fontos hangsúlyozni, hogy a fiatalok támogatása több minisztérium tevékenységének fontos része, hiszen az ifjúságpolitika interszektorális szakpolitika. Nem véletlenül: nem lehet elválasztani egymástól a társadalom egészét és a fiatalokat érintő intézkedéseket, hiszen a fiatalok a társadalom fontos részei. A szakterületünk munkáját úgy írnám le, hogy mi minden kormányzati törekvést és intézkedést a fiatalok szemüvegén keresztül nézünk, és arra ügyelünk, hogy ez a nézőpont érvényesüljön. Ezen kívül keressük a fiatalok számára fontos fókuszpontokat, és igyekszünk a támogatási rendszerünket ehhez igazítani. Ennek része, hogy egyedi támogatásokkal és pályázatokkal segítjük a közösségépítést. Támogatjuk a mindennapi életet, segítünk enyhíteni azokon a kiadásokon, amelyek a fiatalok tanulmányai vagy életkezdésük során jelentkeznek, ami az esélyteremtés szempontjából is fontos. Az állam támogatást ad annak érdekében, hogy egy szerényebb lehetőségekkel rendelkező fiatal is letehesse a nyelvvizsgát és a KRESZ vizsgát. Diákhitellel, otthonteremtési támogatásokkal, adókedvezményekkel segítjük őket. Emellett fontos kiemelni a példaértékű tehetséggondozási rendszerünket. A Fiatalokért Felelős Helyettes Államtitkárság fogja össze a Nemzeti Tehetség Programot és a külföldi top egyetemeken való tanulás támogatását. A pályaválasztás kérdése szintén olyan pont, ahol a fiatalokat nagyban lehet segíteni: támogatni őket abban, hogy jobban megismerhessék magukat, megtalálják a számukra legmegfelelőbb irányt. Ezért olyan programokat is támogatunk, amelyekkel a pedagógusokat kaphatnak képzést ahhoz, hogy diákjaikat hasznos pályaaorientációs tanácsokkal tudják ellátni.

Úgy vélem, a mai fiatalok nagyon rugalmas kapcsolatrendszerrel rendelkeznek és elképesztően közvetlenek. Nincsenek bennük olyan szociális gátak, mint az előző generációkban voltak. Ez megmutatkozik abban, ahogyan az ügyeiket menedzselik. Nagyon fontos számukra a szabadság és a valódi önkiteljesedés, nekik aztán senki ne mondja meg, hogy reggel 8-kor vagy reggel 10-kor kezdjenek el dolgozni, senki ne mondja meg, hogy kinyomtassák-e az anyagot vagy pedig gépről olvassák. Senki ne mondja meg, hogy egy irodában vagy egy kávézóban tudnak hatékonyabban szellemi munkát végezni. Tehát ragaszkodnak a szabadsághoz, miközben hatalmas igény van bennünk valódi hozzáadott érték teremtésére is. Talán azzal nem mondom újat, hogy a tekintélyt és a rögzített sémákat nem igazán kedvelik, és azt sem szeretik, hogyha az általuk logikusnak gondolt megoldások ellen ható struktúrával találkoznak. Ilyenkor – ahogyan fogalmaznak - teljesen kiakadnak, és kritikussá válnak. Félreértés ne essék: nem általában kritikusak, hanem akkor, ha azt látják, hogy valami bonyolult, nehézkes, a világ fejlődési iránya vagy az egyszerűbb megoldási módszerek ellen hat. Ugyanakkor nagyon nyitottak a világ változásaira, kihívásaira és a problémák megoldására is. Emellett a kutatások is bizonyítják, hogy igencsak élményközpontúak, ráadásul fontosnak tartják az élmény kiterjesztését, annak megosztását is. Például azért van minden fesztiválon fotófal, mert a fiatalok már nem pusztán a koncertek, a programok miatt mennek a rendezvényekre, hanem azért is, hogy az ott szervezett élményekről, ott megélt fontos pillanatokról társaiknak is beszámolhassanak.

Eközben bármennyire is meglepő: nagyon mélyen és őszintén vágnak az igazodási pontokra és az érzelmi biztonságra, családra, barátokra, kötődésekre. Hatalmas örömmel tölt el, hogy ebben is támogathatjuk őket.

A kormányzat hogyan tudja segíteni őket a kiteljesedésben? Említhetem a tehetséggondozó vagy készségfejlesztő programokat, versenyeket. Azok a kis közösségeket, ahol nem formális módon tudják képezni őket. Ezt elérhetik az iskolában, de érdemes ki menni az iskola falain kívülre is, felkeresni olyan civil szervezeteket, ahol speciális tudáshoz juthatnak, személyre szabottan segítséget kaphatnak a mindennapi életben. A Nemzeti Tehetség Program egyebek mellett ezt is szolgálja.

DJS: Mi a legnagyobb kihívás a fiatalokért való munka során? Mennyire vonzó számukra a közéleti és társadalmi szerepvállalás, az érdekképviseleti tevékenység?

MG: A legnagyobb kihívás elérni őket, majd fenntartani az érdeklődésüket. Tegyük föl, felkeresnek egy civil szervezetet, eljönnek az első programra, eljönnek a másodikra, de a harmadik programon már nem látod őket. Az ember ilyenkor azon gondolkodik, hogy mi történt időközben. Vajon miben nem voltam elég jó? Ezért a legnagyobb kihívás elérni azt, hogy érdekesnek és vonzónak találtassunk a fiatalokért folyó versenyben. Hogyan tud egy szervezet számukra is érdekesnek tűnni? Például úgy, hogyha jó a közösségi média megjelenése, jó videókat teszel közzé. Másrészt, hogyha már egyszer rávette a fiatalt, hogy személyesen is eljőjön egy adott programra, olyan tartalmas és izgalmas élményt kell nyújtani, amely a „wow” érzést hozza.

Mennyire találják vonzónak közéletet? Kutatások is alátámasztják, hogy a fiatalok a Covid óta jobban érdeklődnek a közélet iránt, hiszen a mindenki a járványhíreket nézte, és emiatt a többi hírt is önkéntelenül is jobban figyelte. Általában megnövekedett a fiatalok érdeklődése az iránt, ami a saját körükön, a saját buborékon kívül történik.

Ugyanakkor vitán felül áll, hogy a fiatalokat a mostaninál érdekeltébbé kell tenni, motiválni kell őket arra, hogy részt vegyenek a döntéshozásban, miközben ezt csak akkor lehet elérni, ha elhiszik, hogy tényleg van beleszólásuk. Nem lehet őket álegyeztetésekkel lefegyverezni, mert azonnal látják, ha valami csupán látogatás. Ezért valódi fórumokat kell nekik biztosítani. Hatalmas előrelépésnek tartom az ifjúsági érdekképviselet szempontjából például a diákönkormányzatokat. Bár területileg szórta és eltérő hatékonysággal működnek, de létrejöttek a megyei diákparlamentek, és van Országos Diák Tanács is, amely rendszeresen tesz javaslatokat, amelyeket a köznevelési szakterület érdemben megtárgyal.

DJS: Elég rögzös út vezetett ahhoz, hogy 2012. december 1-jén megalakuljon a magyar Nemzeti Ifjúsági Tanács. Ön hol, hogyan találkozott először a Nem-

zeti Ifjúsági Tanács nevével, a szervezet tevékenységével? Melyek voltak az első benyomások?

MG: Amikor elkezdtem dolgozni a minisztériumban, a szervezet már több mint 5 éve működött, így hamar megismertem a Nemzeti Ifjúsági Tanács tevékenységét. Az első emlékeim közé tartozik közgyűlés, amelyet az ELTE BTK dísztermében tartottak. Nagyon megnyerő volt, hogy intenzív és nagyon élénk, éles vitákkal kísért tanácskozást láttam. Közgyűlés volt. Nekem akkor megnyitó beszédet kellett mondanom, és emlékszem arra, hogy már akkor is nagyon próbáltam hangsúlyozni a NIT-nek, hogy mekkora a felelősségük, hogy a fiatalok követői. Én úgy láttam, hogy a jelen lévők, így tehát az akkori NIT küldöttek is ennek tudatában voltak, és pontosan ezért egy nagyon élénk vita volt, ami azonban nekem nem volt ismeretlen. Az egyetemi éveim alatt a Bibó István Szakkollégiumban is egy önkormányzati alapokon nyugvó rendszernek a részese lehettem, ott láttam hasonlóan intenzív közgyűléseket. Olyan érzésem volt a NIT eseményén, mint aki hazaérkezik egy eszmecserékre nyitott, sokszínű társaságba. A másik korai emlékem egy Zánkán tartott NIT-szabadegyetem volt, ahol sok kiscsoportos beszélgetésnek lehettem tanúja, az egyiknek pedig meghívott minisztériumi vendége. Körben ültünk, kérdéseket kaptam, és jó benyomást tett rám a nyitottság és az érdeklődés, amelyet a NIT közössége részéről tapasztaltam.

DJS: A Nemzeti Ifjúsági Tanács alapvető célja, küldetése között szerepel egyebek mellett a tagszervezetek képviselete, az ifjúsági szektor képviselői közötti párbeszéd megteremtése, a fiatalsággal kapcsolatos ügyek közérthetővé és elérhetővé tétele, az ifjúsági szektor fejlesztése, a döntéshozókkal történő folyamatos párbeszéd megteremtése, a horizontális ifjúságpolitikai célok megvalósulásának elősegítése. Tíz év távlatából megítélve Ön szerint mennyire sikerült a NIT-nek teljesítenie a kitűzött célt, a fiatalokat elérni, megszólítani, döntéshozókkal párbeszédet teremteni, ügyeket előrébb mozdítani?

MG: Összességében úgy gondolom, nagy előrelépés történt. A tagszervezetek képviselete megvalósult, a NIT pedig törekszik arra, hogy tovább növelje a tag-

szervezeteinek számát, az általuk képviselt véleményeket, álláspontokat pedig minél hatékonyabban becsatornázza. 2022. szeptember végén részt vehettem egy tagszervezeti találkozón, ahol magam is láttam, mennyiféle közösséget és mennyiféle fiatal képvisel a NIT, mennyire más problémák vagy kérdések merülnek fel például egy vidéki ifjúsági szervezet vagy egy informális oktatást végző szervezet részéről. Erre alapozva is állíthatom, hogy a párbeszéd és a tagszervezetek képviselete sikeres. Emellett a NIT jelentős erőfeszítéseket tesz az ifjúsági szektor képviselői közötti párbeszéd erősítésében. A NIT számos alkalommal hívott létre kerekasztalt, akár informális kisebb körben, akár formális nagyobb körben; lehetőséget biztosít a kormányzat képviselőinek, hogy találkozzanak, találkozzunk a fiatalok képviselőivel. Tehát ebben is megvalósul a kitűzött cél. Ami a fiatalsággal kapcsolatos ügyek közérthetővé és elérhetővé tételét illeti, csak meg kell nézni a NIT Facebook- vagy Instagram-oldalát, ahol tevékenységeiről aktívan, folyamatosan és nagyon-nagyon szemléletesen ad tájékoztatást. A különböző részvételi projekteken keresztül (Szólj bele, Lépj fel) bemutatja a szakpolitikai lépéseket, a fiatalokat érintő kihívásokat, ezeket aztán visszacsatornázza a kormányzathoz, ami hatalmas segítség a munkához. Ahogyan én látom: minőségi szakpolitikai javaslatokat kaptunk a NIT-től, ezekkel érdemben foglalkozunk, és lehetőségeinkhez mérten megpróbáljuk beépíteni ezeket a döntéshozatalba. Ha NIT tagszervezetei úgy látják, hogy mondjuk az otthonteremtés kérdése kihívás, vagy az éjszakai közlekedés kérdése nem megoldott, az fontos információ számunkra, hogy milyen irányba kell terelni a munkát. Ezekből a felvetésekből nem csak a mi szakterületünk, hanem a felsőoktatás, a köznevelés, innováció vagy bármelyik más terület is profitál, hiszen a NIT velük is megtalálja a kapcsolódásokat. Úgy látom, hogy a jó értelemben vett lobbitevékenységben, a kapcsolatteremtésben a NIT nagyon eredményes.

Ha a további kihívásokról beszélünk: érdemes lenne tovább növelni a NIT-tagszervezetek számát. A NIT ugyan a legnagyobb hazai ifjúsági ernyőszervezet, de a reprezentativitást és a hálózatosodást tovább segítheti a növekedés. Fontos missziós tevékenység lehet az információs buborékokon kívül eső fiatalok elérése is például azzal, hogy megpróbál kistelepülésekre is eljutni programjaival.

DJS: Talán nem titok, hogy szívesen fordul meg a Nemzeti Ifjúsági Tanács különböző rendezvényein, programjain. Van-e olyan, az Ön számára kedves program, esemény, projekt, amely a NIT-hez kötődik, szívesen emlékszik rá vissza, vagy úgy gondolja, közel áll azokhoz az értékekhez, amelyet az államtitkárság képvisel?

MG: Azért szeretek a NIT-es programokon részt venni, mert egy nagyon befogadó és baráti közegnek tartom. Az ilyen eseményeken persze szakmán belül maradok, mert szakértőkkel, vezetőkkel és fiatalokkal találkozom, beszélgetek, de ezek lehetőséget nyújtanak arra is, hogy a fiatalok világát átkeretezzem számomra. Jó és fölszabadító érzés, ugyanakkor inspiráló az, hogy mindig kapok visszajelzést. Jól esik a bizalom, az, hogy a NIT-es fiatalok befogadnak és nyíltan elmondják a véleményüket, mindezt baráti közegben. Megtanultam, hogy ha nem vagy őszinte, akkor nem vagy hiteles a fiatalok szemében, és a fiatalok csak akkor vesznek komolyan, és nem üveges szemmel néznek rád, ha őszintén válaszolsz a kérdéseikre.

DJS: 2022-t írunk: 10 év múlva, 2032-ben fogja a NIT fennállásának 20 éves évfordulóját ünnepelni. Mit gondol 10 év múlt milyen lesz az a környezet, ahol az ifjúságügygel, ifjúsággal foglalkozó szakemberek tevékenykedni fognak, milyen lesz az ifjúságzakma, a fiatalok lehetőségei? Illetve ebben a közegben egy NIT típusú szervezetnek milyen feladatai, tevékenysége, küldetése lesz?

MG: Nehéz ezt megjósolni, de hogyha a jelenlegi trendeket nézem, akkor arra számítok, hogy talán professzionalizáltabb lesz. A segédprogramok segítségével a szervezetek sokkal profibban fogják tudni követni a pénzügyeiket, a tagnyilvántartást, az elérést, a kommunikációt. Tehát egy fejlettebb civil háló lesz, akik még tudatosabbak lesznek.

Arra is számítok, hogy kidolgozottabb struktúrák lesznek és 10 év múlva nagyobb elérése lesz a szervezeteknek, megtanulják még hatékonyabban alkalmazni a kommunikációs technikákat, praktikákat, amivel el lehet érni a fiatalokat, akkor talán még a mostaninál is eredményesebb lesz az elérés.

Reméljük, a NIT-nek tíz év múlva lesz már 300-400 tagszervezete, akik egy nagyobb reprezentativitást tudnak képviselni. Én ehhez az építkezéshez kívánok nagyon sok sikert a NIT-nek, és a következő tíz évben is ugyanannyi lelkesedést, kitartást, olyan lelkes vitákat, mint amit tapasztalhattunk az elmúlt tíz évben.

IV. INTERJÚK: ALUMNIK ÉS SZERVEZŐK

GULYÁS TIBOR:

„Az alapítási folyamatba tettem bele rendkívül sok munkát”

Gulyás Tibor:

A Nemzeti Ifjúsági Tanács alapító alelnöke, korábban a Magyar Ifjúsági Konferencia elnöke. 2015-2018 között a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájának elnöke, 2019 és 2022 között innovációért felelős helyettes államtitkár az Innovációs és Technológiai Minisztériumban. 2022 óta stratégiai ügyekért felelős helyettes államtitkár a Technológiai és Ipari Minisztériumban.

Djongi Joel Ségnon: Hogyan kerültél kapcsolatba az ifjúságügygel, ifjúságpolitikával? Illetve mivel foglalkozol mostanában? Mennyire kerültél közelebb, vagy éppen távolodtál el az ifjúsági szektortól?

Gulyás Tibor: A fiatal éveimet a Pécsi Tudományegyetemen töltöttem, politológia szakon tanultam, ahol megmértem magam a hallgatói önkormányzati választásokon. Tulajdonképpen itt kapcsolódtam be az ifjúságügybe, és ez volt a meghatározó abban, hogy később az ifjúságpolitikával, azon belül is az országos ifjúságpolitikával kezdtem foglalkozni. A Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájában először egy Ifjúságügyi Bizottságba kapcsolódtam be, majd az ifjúságpolitika vált fő feladatommá. Jelenleg a Technológiai és Ipari Minisztérium stratégiai ügyekért felelős helyettes államtitkára vagyok. Hogy mennyire kerültem közelebb vagy éppen távolabb az ifjúsági szektortól? A helyzet az, hogy ha az ember valamilyen szakpolitikával foglalkozik, akkor az ifjúságpolitikával mint horizontális szakpolitikával nehéz nem találkozni. Itt a Technológiai és Ipari Minisztériumban számos olyan szakpolitika van, illetve olyan közpolitikai döntés, ami közvetlenül érinti a fiatalok és az ifjúság helyzetét. Korábbi feladatom az innováció és tudománypolitika köré szerveződött az Innovációs és Technológiai Minisztériumban, ahol munkánk során érintettük a fiatalokat, akár a tudományos életpálya építéséről volt szó, akár a startupok világáról. Volt miből meríteni, ha az ifjúság helyzetének az ismeretéről volt szó, hálás vagyok ezekért az éveket, ebből a szempontból is. A kérdésre válaszolva: intézményes értelemben eltávolodtam, de természetesen az ifjúságpolitika továbbra is az életem része maradt, és munkám során találkozom vele.

DJS: Örülök, hogy említetted az ifjúságpolitika horizontális jellegét. Ha az elmúlt években, évtizedekben a fiatalokért tett törekvéseket nézzük, melyek érintik az ifjúsági szakmát, az ifjúsági intézményrendszereket, magát az ifjúságpolitikát? Mit gondolsz milyen fejlődésen ment keresztül a szektor? Jobb-e ma fiatalnak lenni, fiatalokért tenni, könnyebb-e döntéshozókkal együttműködni, náluk lobbizni, ügyeket előrébb mozdítani?

GT: Úgy gondolom, hogy hiteles választ tudok adni, hiszen koromból fakadóan még frissek az élményeim és látom a különbségeket. Bármilyen pillanatban is készül ez az interjú, és bármilyen körülmények is vesznek minket körül, egészen más dimenziók és lehetőségek nyílnak most a fiatalok számára, mint akkor, amikor én a tizennyolcadik életévemet megkezdtem. Megítélésem szerint, mielőtt rátérünk a döntéshozókkal való együttműködésre, egy pillanatra érdemes kitérni arra, hogy hogyan változott a rendszer, mondjuk ez az intézményrendszer, ahogy fogalmaztál. Úgy gondolom, hogy minden terület, szakpolitika mélyebb és szerteágazóbb információkkal bír, komplex problémák kezelésére kész, képes, hiszen egyre több és több információ, támogató eszköz áll rendelkezésre a döntéshozatal során. Mit jelent ez? Jobb helyzetben a fiatalok, „nehezebb” helyzetben az ifjúsági szakma képviselői, abból a szempontból, hogy az egyes szakpolitikákon keresztül vezet az út az ifjúságpolitikához. Az előző kormányzati ciklusban sokat dolgoztam együtt a NIT egyik tagszervezetével, a Doktoranduszok Országos Szövetségével. Esetükben az volt a tapasztalat, hogy elképesztően profin látták a saját környezeti ügyeiket, problémáikat és lehetőségeiket, és professzionális hozzáállással dolgozták ki a javaslatukat. Fontos jellemzőjük volt, hogy oda vitték az ügyet rendezni ahová kellett. Amikor döntéshozóként fogadtam a megkeresésüket, egy nagyon konstruktív munka alakult ki, amiből komoly építkezési folyamat indult el. Ilyen például a kooperatív doktori program elindulása.

Az, hogy az intézményrendszeren belül más területek hogyan élnek a mindennapjaikat, illetve maga a Nemzeti Ifjúsági Tanács hogyan végzi a tevékenységét, erre őszintén szólva kevésbé van mostanában rálátásom. Mindenesetre megítélésem szerint, aki jól végzi a munkáját ebben a professzionizálódott szakpolitikai környezetben, nagyon hatékonyan tudja az ifjúság ügyeit képviselni, hogyha ezt megfelelő felkészültséggel teszi.

DJS: Hogyan kerültél kapcsolatba a Nemzeti Ifjúsági Tanáccsal, mik voltak az első élményeid, benyomásaid a szervezetről?

GT: Az alapítás révén, tehát az alapítás előtti gondolkodásban találkoztam először a Nemzeti Ifjúsági Tanáccsal. Három évvel a megalakulás előtt már

elkezdtem foglalkozni az ifjúsági érdekképviselő helyzetével. Az első ilyen „találkozásom” az volt, amikor megnéztem, hogy milyen kísérletek zajlottak Magyarországon egy országos érdekképviselői szervezet létrehozására. Áttekintettem, hogy milyen ok-okozati összefüggései voltak a sikeres vagy kevésbé sikeres időszakoknak. Ezt követően pedig megkerestem azokat a szereplőket, akiknek ebben tapasztalata volt, és azzal is elkezdtem foglalkozni, hogy összegyűjtsem, hogyan lehet egy érdekképviselői szervezetet úgy létrehozni, hogy a lehető legbiztosabb alapokra kerüljön. Ez körülbelül az említett három évből mondjuk egy év volt, és ezt követően bekerültem a HÖÖK elnökségébe, ahol kifejezetten ifjúságpolitikával foglalkoztam. Ez a feladatkör egy kapcsolattartó, fejlesztő tevékenységet jelentett a szervezetben, kifejezetten a szakpolitikával való kapcsolattartást jelentette. Az első elnökségi ülésen felhoztam a Nemzeti Ifjúsági Tanács kérdését, és az akkori elnök nagyon heves érzelmek közepette hozzátette, hogy ez az a kezdeményezés, amiről mindig mindenki beszél, csak soha nem történik vele semmi.

Ezután a visszajelzés után eldöntöttem, hogy ebbe még több energiát fektetek. Pár hónap alatt nagyon sok mindent sikerült is elérni. Egyrészt megfogalmazódott egy lekérdezési folyamat, hogy megismerjük a szektorban dolgozók benyomásait. Nemcsak az én megkereséseim alapján, hanem egy megfelelő módszertannal dolgoztunk, ami miatt meg is kerestem az akkori ifjúságkutatókat. Sokat dolgoztam Bauer Bélával, illetve fontos hozzátennem sok meghatározó országos és helyi véleményformálóval, felkészült szakemberrel, akik számottevő részt vállaltak ebben a munkában. És ahogy ez zajlott, sikerült olyan döntéshozókat találni, akik elkötelezettek voltak egy ilyen érdekképviselői szervezetnek a létrehozásában. Ilyen volt Mihalovics Péter, aki akkor miniszteri biztosként dolgozott, illetve a folyamatot nagymértékben segítette. A Magyar Ifjúsági Konferencián belül, ami egy féléves rendszerességgel és tanácskozással működő nemzetpolitikai szintű egyeztető fórum volt, elindult az a gondolkodás, hogy hogyan kellene szervezeti értelemben az ifjúságpolitikával foglalkoznia ennek a közösségnek. Mindeközben megismerkedtem Popper Elizával, aki szakdolgozatában az ifjúságügyet kutatta; megkérdezett, hogy mit tartanék fontosnak a téma szempontjából. Felsoroltam neki, hogy milyen országtanulmányokra

lenne szükség ahhoz, hogy más helyek tapasztalatait összegyűjtsük. Munkához látott és az eredmények számos hasznos információval bírtak számunkra. Ezt követően jött az elhatározás, hogy egy országos roadshow-t szervezzünk, ami rendkívüli jelentőséggel és eredménnyel bírt, hiszen helyben találkoztunk azokkal a szereplőkkel, akik ebben a szektorban dolgoznak. Visszajelzéseket kértünk a kutatási eredményekre. Számos impulzus ért minket. Hasznos volt, találkoztunk még a diákokkal, azaz a középiskolás diákok képviselőivel is. Úgy tudom, hogy ez végül a mai napig egy meghatározó szegmense a Nemzeti Ifjúsági Tanács tevékenységének.

Ezek a roadshow-k megerősítették, hogy van helye egy ilyen szervezet létrehozásának, van szándék rá, és a politikai döntéshozók támogattak minket ebben. Mihalovics Péter állt ennek a kezdeményezésnek az élére. Ebből a roadshowból megfogalmazódott egy elhatározás; egy alapítási szándék, így először egy szándéknyilatkozat került aláírásra, és ennek az évnek a végén formálisan megalakult a szervezet is. Ebbe az alapítási folyamatba tettem bele rendkívül sok munkát, és ennek a szervezetnek az elindításában vettem részt.

DJS: Volt olyan momentum, pillanat, amikor azt gondoltad, hogy itt az idő, hogy tisztséget is vállalj a NIT-ben? Említetted, hogy ez a bevonódás nálad a gondolatisággal kezdődött, de mégis, mikor döntötted el, hogy a vezetőségben is szeretnél tevékenykedni?

GT: A jelentkezésem nem volt ennyire kézenfekvő, komolyan mérlegeltem. Egyrészt személyes felelősségi kérdésként fogalmazódott meg, hogy az alapítási folyamatokat kísérelje végig a HÖÖK. Másrészt, mivel a Magyar Ifjúsági Konferenciában dolgoztam, személyes missziómmá vált, hogy a két szervezeti tevékenységet összehangoljam.

DJS: Feltételezem, hogy a pályázatodban megjelöltél konkrét területeket, célokat, akár projekteket, amelyeket szerettél volna megvalósítani az elnökségi ciklusod/ciklusaid alatt. Melyek voltak ezek, és hogy látod mennyire sikerült ezeket eredményesen adaptálnod? Van-e bármi hiányérzeted? Hogy

látod, sikerült-e nyomot hagynod a NIT-ben? Mi tekintettel te akkoriban a NIT céljának, küldetésének?

GT: A válaszomat két részre osztanám. Természetesen voltak úgynevezett pályázatok, amikben a jelöltek a személyes célkitűzéseiket mutatták be. Én ezekben nagyvonalakban mutattam be, hogy szerintem mire kellene a hangsúlyt fektetni: alapvető működési feltételek megteremtése, finanszírozás, a szervezet pozíciója, hazai és nemzetközi státuszának a megteremtése. Ha úgy tetszik, ezek természetes összetevői egy alakuló szervezetnek. Mindenesetre én ezeket nagyon fontosnak tartottam, és ezekbe jelentős energiát tettem, és így visszagondolva elég rövid idő alatt sikerült elérni egy olyan működési és szabályozottsági szintet, ami megsüvegezendő egy ilyen fiatal szervezet életében. Ugyanakkor az alapítás során fennmaradt néhány nyitott kérdés, amit a pályázatomban nem részleteztem, de az elnökségi és vezetőségi beszélgetésekbe, vitákba beemeltem. Az egyik az országos területi és a helyi szervezeteknek az egymáshoz való viszonya a szervezeten belül. A másik, hogy egy ilyen ernyőszervezetben kerüljön tisztázásra a feladatmegosztás, a tagok érdekképviselése, tehát a szervezetek és a fiatalok érdekképviselése. A helyi-területi-országos szervezetek kapcsán azért maradt ez a kérdés, mert az alapítás pillanatában mindenki egyetértett abban, hogy jöjjön mindenki, és legyen ennek egy természetes összetartozása és építkezési folyamata, ne zárjunk ki senkit.

DJS: Te személy szerint mire vagy a legbüszkébb az elnökségi időszakod alatt? Melyek voltak számodra a legkedvesebb projektek, programok, rendezvények, amit akár te indítottál el? Voltak-e kedvenc NIT-pillanataid, élményeid, amelyek jó érzéssel töltöttek el téged.

GT: Nehéz erre a kérdésre válaszolni. Két pillanatot idéznék föl. Az egyik az alapítás napját megelőző este., A szervezet elindulásának a momentuma, hiszen az alapítás estéjén én személy szerint nagyon sok olyan emberrel találkoztam, akivel korábban nem is ismertük egymást, tehát még a roadshow-okon sem volt szerencsénk összefutni. Érdekes volt megélni, hogy micsoda nyüzsgés és

mégis természetesség jellemezte az estét, az egymás közötti beszélgetések tekintetében. A másik pedig az alapítás napja volt, amit volt különösen izgalmas, mert a workshopokon, ahol egy nagyon alap szintű szabályt dolgoztunk ki, igen heves viták zajlottak a jelenlévők körében és amikor végül minden szavazólap felemelkedett, nagyszerű volt.

DJS: Mit tanultál, miben fejlődöttél legtöbbet a NIT-ben? Mit vittél magaddal? Vannak-e esetleg olyan hagyományok, amelyeket te indítottál el, sikerült-e átadnod olyan értékeket, amelyek formálták a NIT-et, a szervezeti kultúrát?

GT: Ezt egyrészt talán mások jobban meg tudják ítélni, mint én. Amit fontosnak tartok, hogy bár csak később, de a Magyar Ifjúsági Konferencia meg a Nemzeti Ifjúsági Tanács között elindult a kölcsönös meghívásnak a politikája, és ha jól tudom, ez a kapcsolat mind a mai napig él. Ez egy hatalmas érték, mert ezáltal kommunikálnak egymással a külhoni szervezetek és a magyarországi érdekvépviselet. És arra a kérdésre, hogy miben fejlődtem? Nagy jelentőségűnek vélem azt, ha egy fiatal ilyen intézményben dolgozhat, mert olyan szervezeti tapasztalatokra tehet szert, ami elévülhetetlen kompetenciamix a későbbi élete, életpályája, személyes fejlődése és előrehaladása szempontjából.

DJS: Alumniként, hogy látod a NIT-es szerepvállalásod mennyiben befolyásolta a mostani szakmai sikereket, a munkádat. Jelentett-e számodra, vagy akár bármelyik munkahelyeden előnyt ez? Szerezte-e a NIT-nél olyan releváns tapasztalatot, amelyet munkád során kamatoztatni tudtál, és amennyiben igen milyen területeket/kompetenciákat emelnél ki?

GT: Az előbbi kérdés nyomán tudom válaszolni, hiszen azt gondolom, hogy aki ezt komolyan csinálja és odafigyel a környezetére és magára, az elképesztően sokat tanulhat nagyon gyorsan. A sok ember és szervezetek megismerésének sokat köszönhetek, sokat tanultam.

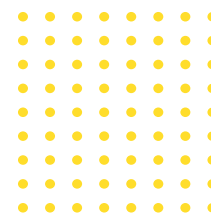
DJS: Így ennyi év távlatából, ha azt mondom neked, hogy NIT identitás, NIT-ség, akkor ezek a szavak mit jelentek számodra, mennyire része még az életednek

a NIT, követed-e esetleg még az eseményeket, milyen látni, hogy honnan hova jutott a szervezet?

GT: Egy-egy eseménybe tudok csak bekapcsolódni és ez sokszor sajnos éveket is jelent. Jellemzően a közösségi médiában látom a NIT aktivitását, ahol biztató képet kapok a szervezet tevékenységéről. Annyit tudtam tenni az elmúlt időszakban, hogy két mentoráltat fogadtam magam mellé. A NIT-ség számomra, vagy a NIT-nek a jelenléte azt jelenti, hogy a szervezeti alapok révén egy hozzávetőleges felkészültségi képem van egy fiatalról.

DJS: 2022-t írunk: 10 év múlva, 2032-ben fogja a NIT fennállásának 20 éves évfordulóját ünnepelni. Mit gondolsz 10 év múlva milyen lesz az a környezet, ahol az ifjúságüggyel, ifjúsággal foglalkozó szakemberek tevékenykedni fognak, milyen lesz az ifjúság szakma, a fiatalok lehetőségei. Illetve ebben a közegben egy NIT típusú szervezetnek milyen feladatai, tevékenysége, küldetése lesz?

GT: Piszok nehéz erre a kérdésre válaszolni azért, mert maximum feltételezéseink lehetnek arról, hogy milyen környezet lesz. Bármi is lesz, a fiatalok intézményes képviseleti munkája egy rendkívül fontos és hasznos dolog, amire megítélésem szerint szükség van, és bízom benne, hogy lesz 10 év múlva a 20 éves évforduló során is egy olyan érdekvépviselet, ami aktív tevékenységet fog végezni.

NEDECZKY LILLA:

„Végre nyitott ajtókat döngöttünk”

Nedeczky Lilla:

Nemzeti Ifjúsági Tanács elnökségi tagja, majd alelnöke 2017 és 2019 között. Reményt a Gyermeknek Közhasznú Egyesület elnöke, valamint a Pact4Youth Egyesület alapító tagja. Az Express Innovation Agency exportfejlesztési tanácsadója.

Djongi Joel Ségnon: Hogyan kerültél kapcsolatba az ifjúságüggyel, ifjúságpolitikával? Illetve mivel foglalkozol mostanában? Mennyire kerültél közelebb, vagy éppen távoldtál el az ifjúsági szektortól?

Nedeczky Lilla: Az ifjúsági szektorral akkor kerültem kapcsolatba, amikor csatlakoztam a No Hate Speech mozgalomhoz, ami az Európai Tanácsnak az ifjúsági kampánya volt.

Ekkor köteleződtem el az ifjúsági civil szektor irányába, ekkor a kampánykoordinátor az Emberi Erőforrások Minisztériuma volt, aki négy nonprofit szervezetet kért meg arra, hogy csatlakozzon a Nemzeti Kampány koordinációs bizottsághoz 2013 márciusában. Ez volt az első momentum, amikor én személyesen kapcsolatba kerültem a Nemzeti Ifjúsági Tanáccsal, majd 2014-ben zajlott egy országos programsorozat *Ötletpiknik - Helyben vagyunk* címmel, és ott meghívott előadóként beszélgettem, beszélgettünk helyi fiatalokkal a tudatos internethasználat fontosságáról és az online gyűlöletbeszéd elleni fellépés lehetőségeiről. Azt tudni kell, hogy a No Hate Speech mozgalmat a Reményt a Gyermeknek Közhasznú Egyesület egész ideje alatt koordináltam, és az egyesületünk tagja a Nemzeti Ifjúsági Tanácsnak, így több ízben kötődök a NIT-hez. A No Hate után pedig tényleg több területen kezdtem el dolgozni a NIT-ben, majd ugye később elnökségi tagként, illetve alelnökként is részt vettem a szervezet életében.

Részben eltávolodtam, részben pedig nem az ifjúsági szektortól, főállásban exportfejlesztéssel foglalkozom az Express Innovation Agency-nél, ahol start up cégeket és magyar innovációkat képviselünk külföldön, illetve az én szerepem az, hogy minél több start up-ot juttassunk ki a nemzetközi vérkeringésbe.

Ez a terület már négy-öt éve jelen van az életemben, főként Latin-Amerikai piaci fókusszal, úgyhogy ez most a fő csapásvonal, de emellett, mivel az ifjúsági szektor mindig is a szívügyem lesz, illetve az egyesületem a saját gyermekemnek tekintem. Így a Reményt a Gyermeknek Közhasznú Egyesület elnökeként arra törekszem, hogy minél több hazai és nemzetközi projektet koordináljunk, jelenleg is több futó projektünk van, nemzetközi, illetve hazai szinten, illetve vannak jótékonyági akcióink.

Emellett négy éve már, hogy egy másik szervezetben is alelnökként tevékenykedek, aminek szintén van kapcsolódása a NIT-hez: ez a szervezet egy kerekasztal beszélgetésként indult, amit még NIT alelnökként kezdtem, ez a Pact4Youth kezdeményezés, ami – véleményem szerint – a NIT-nek egy nagyon sikeres projektje volt, hiszen Navracsics Tibor biztossága alatt kezdtük ezt az projektet, és ő képviselte a bizottságot, illetve csatlakozott egy 15 fős magyar delegációhoz, amibe még négy államtitkársági minisztériumot sikerült bevonunk hazai szinten. Itt a NIT az ifjúság munkaerőpiaci helyzetének javítása céljából egy ajánlásomhoz készítette a fiatalok a munkaerőpiacról oktatásba történő vissza-integrálásáról, nagyon büszke vagyok rá, hogy NIT-esként ezt én koordináltam. A kerekasztal beszélgetések odáig jutottak, hogy létjogosultsága lett egy külön jogi identitásnak, ami jelenleg Ifjúsági Paktum Egyesület néven fut, ahol szintén több jelenleg is működő, illetve az elkövetkezendő időszakra tervezett programunk van, így valójában nem kerültem távol az ifjúsági szektortól.

DJS: Sokszor mondjuk, hogy az ifjúságpolitika horizontális ágazati politika. Ha elmúlt években, évtizedekben a fiatalokért tett törekvéseket nézzük, melyek érintik az ifjúsági szakmát, az ifjúsági intézményrendszereket, magát az ifjúságpolitikát? Mit gondolsz milyen fejlődésen ment végbe a szektor? Jobb-e ma fiatalnak lenni, fiatalokért tenni, könnyebb-e döntéshozókkal együttműködni, náluk lobbizni, ügyeket előrébb mozdítani?

NL: Nem biztos, hogy minden definíció szerint meg tudom mondani, mert ugye egyes megközelítések szerint már sajnos nem számítok fiatalnak; viccet félretéve, saját tapasztalatból én azt gondolom, hogy abszolút pozitív tendenciát mutat az ifjúsági szektor.

Ha a NIT alapcélkitűzéseit nézzük, az fogalmazódott meg anno bennünk, hogy a fiatalok és a saját érdekeinket érvényesítsük, aminek egyik alappillére az, hogy kommunikálni tudjunk a döntéshozókkal. Ha visszatekintünk a NIT életének kb. elmúlt öt évére, szerintem abszolút látható jelei vannak annak, hogy pozitív fejlődés ment végbe: végre nyitott ajtókat döngöttünk, hiszen több olyan téma volt, ahol a fiatalok véleményét be tudtuk csatornázni dön-

téshozói szintre, és több döntéshozóval sikerült párbeszédet kialakítani, ami nagyon fontos eredmény.

DJS: Ebben az előbb leírt közegben, te magad hogyan kerültél kapcsolatba a Nemzeti Ifjúsági Tanáccsal, hol hallottál a szervezetről, melyek voltak a NIT-hez kötődő első élményeid, benyomásaid?

NL: A No Hate mozgalom kapcsán hallottam először a NIT-ről, aztán akarva-akaratlanul részese lettem a szervezetnek, barátokat szereztem, bekapcsolódtam a szervezet életébe. Nekem tényleg nagyon pozitív élmény volt, amit aztán nagyon a magaménak éreztem és elköteleződtem. Ekkor vetődött fel – először nem saját ötletként, hanem egy jó kávé mellett Janzsó Ádám kolléga részéről –, hogy elnökségi tagként is részt tudnék venni a szervezet életében. Kaptam egy felkérést, elgondolkoztam rajta és elvállaltam. Nem biztos, hogy a NIT életének legvirágzóbb szakaszába kapcsolódtam be, de nagyon sokat adott az az időszak: visszagondolva, annak ellenére, hogy igencsak turbulens periódus volt, nekem abszolút jó emlékeim vannak, mert ott azt a csapatot, aki az elnökségbe benne volt, illetve a korábbi elnökségi tagokat, nagyon összekovácsolta, tudtuk, hogy egy célért küzdünk. Az, hogy utána esetleg később lett meg ennek a gyümölcse, az számomra nem egy sérelem, hanem tudok örülni neki, hogy jelenleg itt tart a szervezet.

DJS: Bár az olvasók nem biztos, hogy tudják, de Te indultál a szervezet elnökének is. Feltételezem, hogy a pályázatodban megjelöltél konkrét területeket, célokat, akár projekteket, amelyeket szerettél volna megvalósítani az elnökségi ciklusod/ciklusaid alatt. Melyek voltak ezek, és hogy látod mennyire sikerült ezeket eredményesen adaptálnod? Van-e bármi hiányérzeted? Hogy látod sikerült-e nyomot hagynod a NIT-ben? Mi tekintettel te akkoriban a NIT céljának, küldetésének?

NL: Puskázom, elővettem a NIT elnöki pályázatomat: 2017. január 1-től jelentkeztem. Innen nézve 5 éve, de ugye 2016-ban keletkezett ez az iromány, úgyhogy ez egy érdekes reflexió. Nyilván korábbi tapasztalatokból kiindulva én abszolút a nemzetközi kapcsolatokat szerettem volna fejleszteni. Tudni kell, hogy amikor

jelentkeztem elnöknek, egy nagyon küzdelmes folyamat végére, egy szavazattal maradtam le erről a pozícióról, amit utólag, visszagondolva nem bánok, mert rengeteget tanultam belőle. Utána nemzetközi körfelelős elnökségi tagként, majd később végül alelnökként voltam része a szervezetnek, fő pontként a nemzetközi kapcsolatokat emeltem ki anno, mert azt gondoltam, és most is azt gondolom, hogy a NIT nemzetközi szintre való reprezentálását prioritásként kell kezelni. Véleményem szerint, egy a nemzet ifjúságának érdekeit képviselő szervezet nem működhet egy szűk burokból, és ugyanúgy meg kell, hogy legyen a lehetősége az érdekérvényesítésre a nemzetközi és európai szinten is. Ha nemzetközi aktorként is fel tud lépni, az erősíti a szervezet megbecsülését, és szakmai elismertségét is növeli, nem mellesleg a hazai lobbierét is emeli. Én ezen kezdtem el főként tevékenykedni, több vonalon indultunk el: volt ennek egy hivatalos része, miszerint csatlakozunk a nemzetközi szervezethez, a European Youth Forumba. Ez egy hosszadalmas, és dögös folyamat, de emellett több nemzetközi vonalat vagy bilaterális együttműködést is elindítottunk más nemzeti ifjúsági tanácsokkal – többet már meg is valósítottunk. Az én alelnökségem alatt indult el például egy V4-es együttműködés, ahol több projektet terveztünk, illetve több együttműködést terveztünk a V4-es NIT-ekkel akár pályázat szempontból, akár pedig ilyen ifjúsági cserék, illetve különböző rendezvényeken való részvétel kapcsán, emellett Erasmus+ forrásoknak a megteremtésében és felhasználásában is számos nagyobb projektet készítettünk elő és terveztünk. Több nemzetközi projektje is van a NIT-nek, ami szerintem egy nagyszerű, hiszen ezekkel lehetőséget adunk a mi fiataljainknak is, hogy a nemzetközi vérkeringésbe bekerüljenek, és kapcsolatokat építsenek, illetve kipróbálják magukat a nemzetközi eseményeken, valamint reprezentálhassák a magyar fiatalok érdekeit és véleményét. Ezen kívül megvizsgáltuk, hogy milyen olyan nemzetközi szervezetek, események vannak, főleg ugye európai bizottsági tanácsokhoz kötődően, ahol érdemes lenne, hogy a NIT részt vegyen, hiszen ezek olyan események, ahol az ember mindig tanul valamit, kapcsolatot tud építeni, és hazahozza az információt – ebben sokat fejlődött a NIT. Ezekon kívül létrehoztam egy nemzetközi munkacsoportot, aminek igazából az volt a szerepe, hogy kezdjünk el közösen gondolkodni, hogy tudunk nemzetközi szintre lépni. Ha jól emlékszem 8-an voltunk, és havi szinten üléseztünk, nem tudom, hogy ez jelenleg megvan-e, de ott nagyon jó gondolatok születtek, és a tagszervezetekből választottunk fiatalokat.

DJS: Mi az amire te személy szerint a legbüszkébb vagy az elnökségi és alelnöki időszakod alatt? Melyek voltak számodra a legkedvesebb projektek, programok, rendezvények, események, amelyeket akár te indítottad útjára? Vannak-e kedvenc pillanataid, élményeid, amely azt az érzést keltette benned igen ezért megérte?

NL: Talán amire az egyik legbüszkébb vagyok szakmailag, az a European Pact4Youth kezdeményezés. Azt tudni kell a háttéréről a történetnek, hogy az erre vonatkozó információ valahol elkallódott, így mi voltunk az utolsók, akik becsatlakoztak ebbe a programba, amire más országnak volt egy éve, nekünk arra két hónap jutott, így raktuk össze a javaslatcsomagot. Ezt még Papp Kristóffal indítottuk el, a hatékonyság reményében és az idő szűkében két kerekasztal beszélgetést hívtunk össze (a face to face beszélgetések helyett). Valószínűleg álmaimban sem gondoltam volna, hogy akiket ott meghívunk, mindenki elfogadja a felkérést, és egy reggeli kerekasztal beszélgetésnél négy államtitkárságról elég magas döntéshozói szinten, valamint helyettes államtitkári szinten is reprezentálva lesznek a döntéshozók, illetve a kereskedelmi kamara képviselője. Ebből a magas színvonalú beszélgetésből egy nagyon komplex és impozáns ajánlás-csomagot tudunk létrehozni, elküldeni. Amikor ezt Brüsszelben a bizottságnál a projektnek záró konferenciáján prezentálni kellett, lehetőséget kaptunk egy 14 fős delegációt kivinni, akkor az Illés Boglárka helyettes államtitkár asszony is velünk tartott több ízben, és Navracsics Tibor uniós biztos úr ott fogadott bennünket és részese volt a delegációnak a bizottságon belül. Ez egy olyan momentum, amire tényleg büszkéek lehetünk, és hogy ennek a kerekasztal beszélgetésnek lehet egy jogutódja is, arra pedig még inkább. Hogy milyen emlékezetes pillanatok voltak még? Számptalan, mert szerintem sikerült a NIT-nek olyan rendezvényeket tető alá hozni, ahol tényleg jó hangulat volt, barátságok kötődtek, kapcsolatok épültek, és emellett jól is éreztük magunkat, szerintem ez a lényege, úgyhogy ezek közül sajnos nem tudok egyet kiemelni.

DJS: Te magad mit tanultál, miben fejlődöttél legtöbbet a NIT-ben? Mit vittél magaddal? Vannak-e esetleg olyan hagyományok, amelyeket te indítottál el, sikerült-e átadnod olyan értékeket, amelyek formálták a NIT-et, a szervezeti kultúrát.

NL: Ez nehéz kérdés. Csapatként kellett összefognunk, úgyhogy talán a csapatjáték lenne az egyik kulcsszó, amiben fejlődtem és tanultam, mert többször volt olyan, hogy sürgősen kellett fellépni vagy megoldani feladatot, amikor össze kellett dugni a fejünket, és stratégiát alkottunk. Nem egy, nem két ilyen este vagy éjszaka volt, amikor emlékszem, hogy 5-en 6-an ültünk egy flipchart tábla előtt valakinek az irodájában, és próbáltuk megváltani a világot – ezek azok, amiket emlékként magával visz az ember. Azt, hogy milyen nyomot hagytam, vagy hagyományokat indítottam el és ezek átadtak-e valamilyen értéket, lehet, hogy talán nem engem kellene megkérdezni, hanem akik ezeket átvették. Nagyon remélem, hogy volt a munkámnak értékteremtő része. A mai napig aktívan figyelemmel kísérem a szervezet életét, és azt gondolom, ami nekem prioritás volt, tehát a nemzetközi kapcsolatok területe, abban sikerült elindítani valamit. Jelenleg is nagyon aktív a NIT, aminek én rendkívül örülök, és azt gondolom, hogy jó irányt vett fel: jelenleg is az Ifjúság Európai Éve programot koordinálja a NIT, ami szerintem zseniális, hogy egy ilyen programot tud a szervezet vinni. Hogy mit vittem magammal? Nyilván sok hasznos tapasztalatot, és értékes kapcsolatokat, jó barátokat; az én alelnökségem alatt az akkori csapatból számtalan barátság alakult ki, akikkel mai napig rendszeresen tartjuk a kapcsolatot, vagy netalán dolgozunk együtt, csak már más kalapban, máshol.

DJS: Alumniként, hogy látod a NIT-es szerepvállalásod mennyiben befolyásolta a mostani szakmai sikereket, a munkádat? Jelentett-e számodra, vagy akár bármelyik munkahelyeden előnyt ez? Szerezte-e a NIT-nél olyan releváns tapasztalatokat, amelyeket akár a különböző munkáid során kamatoztatni tudtál, és amennyiben igen milyen területeket/kompetenciákat emelnél ki?

NL: Azt gondolom, hogy a társadalmi felelősségvállalás, és a szerepvállalás mindig előny egy ember karrierjében, hiszen olyan értékeket tud adni, amit más nem. Ki kell emelni, hogy a NIT egy önkéntes társadalmi szerepvállalás, amit az ember akkor vállal el, ha tényleg úgy érzi, hogy tenni akar az ifjúságért és ennek aktívan részese akar lenni, és én erre mindig is büszke voltam, és az is leszek, hogy ennek a részese lehettem. Úgy gondoltam, hogy ez értékeket tud adni, valamit az életemhez hozzá tud adni, amit majd valahol kamatoztatok, és ezt szerintem folyamatosan kamatoztatjuk, de nem tudok egy konkrét pontot

kiemelni, hogy miért. Ha fiatalokkal beszélgetek, mindenkinek javaslom, hogy legyen egyszer önkéntes, vagy próbálja ki magát olyan pozícióba, ahol valamit tesz a környezetéért és ezt pénzben nem honorálják, amennyiben meg tudja tenni az életében, mert zseniális, hogy milyen értékeket tud adni az embernek, és érzékenyítő, értékteremtő hatása van.

DJS: Így ennyi év távlatából, ha azt mondom neked, hogy NIT identitás, NIT-ség, akkor ezek a szavak mit jelentek számodra, mennyire része még az életednek a NIT, követed-e esetleg még az eseményeket, milyen látni hogy honnan hova jutott a szervezet?

NL: Barátságok, kapcsolatok születtek amellet, hogy valami jóért küzdöttünk együtt közösen, illetve volt egy iroda, a BEIK (Budapesti Európai Ifjúsági Központ – a szerk.), ami nem csak a NIT otthona, hanem átvitt értelemben mindenkinek, aki részt vett a szervezet életében. Természetesen követem mai napig a NIT eseményeit, és például ha egy másik ifjúságterületet érintő kérdés van, esetlegkapcsolatra van szükség, akkor mindig az az első, hogy elnök urat hívom, akár összekötetésre, akár információra van szükség. Mindig szívesen ajánlom a NIT-et, hogy ifjúságügyi kérdésben vele egyeztessenek, vagy vonják be egy adott projektbe.

DJS: 2022-t írunk: 10 év múlva, 2032-ben fogja a NIT fennállásának 20 éves évfordulóját ünnepelni. Mit gondolsz 10 év múlva milyen lesz az a környezet ahol az ifjúságüggyel, ifjúsággal foglalkozó szakemberek tevékenykedni fognak, milyen lesz az ifjúságszakma, a fiatalok lehetőségei? Illetve ebben a közegben egy NIT típusú szervezetnek milyen feladatai, tevékenysége, küldetése lesz?

NL: Nem akarok hülyeségeket jósolni, vagy elébe menni a dolgoknak, de én azt gondolom, hogyha egy pozitív scenáriót nézünk – és elindult egy ilyen folyamat globálisan és hazai szinten egyaránt –, az ifjúsági szakma fiatalodik, nagyon boldog leszek, ha ez az irány megmarad, és csak tovább fiatalodik ez a szektor, hiszen a NIT-nek, meg aki az ifjúsági szektorban dolgozik, szerintem az a lényege és akkor tud igazán jól működni, ha a fiatalokról fiatalok beszélnek, fiatalokkal, fiataloknak.

NEMES LÁSZLÓ:

„Az a típusú ember vagyok,
aki szeret nyüzsögni”

Nemes László:

A Nemzeti Ifjúsági Tanács felügyelőbizottsági tagja, majd annak elnöke. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem óraadója, valamint a Károli Interdiszciplináris Akadémia igazgatóhelyettese. A Doktoranduszok Országos Szövetségének elnöki megbízottja.

Djongi Joel Ségnon: Hogyan kerültél kapcsolatba az ifjúságüggyel, ifjúságpolitikával? Mivel foglalkozol jelenleg, mennyire kerültél közelebb, vagy éppen távolodtál el az ifjúsági szektortól?

Nemes László: Az ifjúságügyi vagy ifjúságpolitikai szektorral a hallgatói mozgalmon keresztül ismerkedtem meg, így ha ebbe való belépésemet vesszük kiindulópontnak, akkor 2004-től kapcsolódtam be az ifjúságügyi folyamatokba. A hallgatói önkormányzatok esetében azt tapasztaltam, hogy az ifjúságügy egy picit mindenhol jelenlévő téma. Ugyanakkor specifikusként az esetek többségében nem jelenik meg, hanem van egy-két önkormányzat, vagy egy-két szervezet, amely erősebben foglalkozott vele. Így volt ez Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája esetében is, ahol az egyik elnökségi tag Teleki Laci foglalkozott e témával, amelyhez kapcsolódóan egy olyan bizottságot szerveztem, amiben egyébként a NIT létrejötté szempontjából a későbbiek fontos szereplők is részt vettek. Itt elsősorban Gulyás Tibire gondolok, aki miután HÖÖK elnökségi tag lett, átvette ennek a bizottságnak a koordinációját. Az országos folyamatokba HÖÖK Ifjúságpolitikai Bizottságán keresztül kapcsolódtam be, de akkorra már az ország legnagyobb egyetemi karának voltam a HÖK elnöke évek óta, emellett 2009 óta vezetem egy olyan civil szervezetet, ami könyvtáros hallgatókat segít, de ezek lokálisnak tekinthető kérdésekkel foglalkoztak. A bizottságba az elsők között jelentkeztem 2021. április 11-én. 2010 őszén pedig bekapcsolódtam a Budapesti Ifjúsági Tanács munkájába, amely a Fővárosi Önkormányzat civil szereplőkből álló tanácsadó testülete volt.

Visszakanyarodva a HÖÖK Ifjúságpolitikai Bizottságára, a csapat (kezdetben Teleki Laci, Gulyás Tibi, Szilágyi Döme, majd csatlakozott hozzánk Szabó Imi és Palócz Laci) nagyon aktív volt. A HÖÖK vezetőképzőin ifjúsági szekciót vittünk, szerveztünk a HÖÖK Kabinettagorba, ifjúságpolitikai kerekasztal-beszélgetéseket, kiadványokat állítottunk össze. Gyakorlatilag magával a nemzeti ifjúsági tanáccsal mint ötlettel, céllal való az első találkozás is ennek keretében történt 2011-ben, amikor a Bizottság elnöke – akkor már Tibi – közös gondolkodásra hívta a bizottság tagjait, ötletekre volt szüksége.

Ahogy akkoriban, jelenleg is sok mindennel foglalkozom. Főállásomat tekintve egy állami cégnél dolgozom digitális tudástár szakértőként, emellett egy egyházi egyetem alakuló szakkollégiumában vagyok igazgatóhelyettes, illetve a Doktoranduszok Országos Szövetségében dolgozom mint ifjúságügyért is felelős elnöki megbízott. A DOSZ-nál azért is egy fontos terület az ifjúságügy, mert a doktoranduszok az esetek jelentős részében már nem érintettek a klasszikusan értelmezetten ifjúságügyi kérdésekben, hiszen a rájuk általában nem jellemzőek azok a szociális vagy oktatási kihívások, amely az ifjúság egy jelentős részére. Korosztályukból fakadóan 25 évnél idősebbek, így az ő kihívásaik már inkább az egzisztencia teremtés, családalapítás témakörét érintik.

Úgy érzem nem szakadtam el az ifjúsági ügyektől, bár élethelyzetemből fakadó nézőpontom megváltozott. Az ifjúsági korosztály felső határát már túlléptem, nem is tartom magamat ebből a szempontból az ifjúság részének, inkább segítőtjének, szakértőjének. Így azt egy nagyon jó gyakorlatnak tartom, hogy a NIT-ben a Felügyelő Bizottság esetében nincs korosztályos megkötés, hiszen ott nem az érdekképviselő, hanem annak támogatása a feladatunk. A Felügyelő Bizottság tagjai közül 2013-as megválasztásom óta még mindig én vagyok a legfiatalabb. Az fiatalon tart, ha fiatalos környezetben mozogsz, arról nem is beszélve, hogy nagyon inspiratívak tudnak lenni a kérdések, ötletek, amelyek ettől a korosztálytól érkeznek. Ugyanakkor én nem szeretném azt a hibát elkövetni, hogy azt gondolom, hogy még az ifjúságnak a tagja vagyok, és megmondom, hogy az ifjúság mit gondol. Erre én figyelek, mióta nem vagyok ennek a korosztálynak a tagja.

DJS: Sokszor mondjuk, hogy az ifjúságpolitika horizontális ágazati politika. Ha elmúlt években, évtizedekben a fiatalokért tett törekvéseket nézzük, melyek érintik az ifjúsági szakmát, az ifjúsági intézményrendszereket, magát az ifjúságpolitikát? Mit gondolsz milyen fejlődésen ment végbe a szektor? Jobb-e ma fiatalnak lenni, fiatalokért tenni, könnyebb-e döntéshozókkal együttműködni, náluk lobbizni, ügyeket előrébb mozdítani?

NL: Én azt vallom, hogy mindig jó fiatalnak lenni, mindig jó volt és mindig jó lesz. Nem állítanék rangsort az egyes korszakok között, harminc év alatt nagyon

sok minden változott. Kicsit történelemtanárként szólva, mondjuk a közép-korban, vagy a századelőn is voltak fiatalok, akkor is jó volt valamiért fiatalnak lenni, más dologért meg nem. Ez most is így van. az igények és a lehetőségek változnak, az érzés nem. Azért jó, mert meg akarsz ismerni dolgokat, az élet elején vagy, energiával tele. Hogy változott-e valamit az ifjúságügy? Az elmúlt tizenegynéhány évben rendkívül sok egyeztetésen ott voltam, ahol különböző stratégiákat kellett volna alkotni, vagy felülvizsgálni, vagy más ágazatokhoz kapcsolni. Voltak ilyen időszakok, amikor a kormányzat különböző egyeztetési fórumokra a NIT tagszervezetei közül párat meghívott, illetve a NIT-et magát is. Tágabb formában ilyenek voltak NIT-es fórumok, az ISZEF (Ifjúsági szakmai Egyeztető Fórum) ülései szűkebb körben pedig az EMMI által szervezett Kerekasztal a Fiatalokért. Az ifjúsági stratégia felülvizsgálatára is volt kormányzati munkacsoporti példa a STRAFI, a stratégia a fiatalokért keretében. Ezek végül elfogadott felülvizsgálatok nélkül zárultak. Most, amikor majd lejár a Nemzeti Ifjúsági Stratégia, akkor fog várhatóan ez megtörténni. Azt gondolom, hogy a fiatalok nincsenek magukra hagyva, vannak eredmények, vannak programok, amik a fiatalokat érintik, van modernizáció. Persze azt is látni kell, hogy ez a szektor sokkal több forrást és lehetőséget elbírna, sokkal több kihívás van, mint amit mi látunk egyben. Az ifjúságügy mindenhol ott van. Jelen van egy 1200 fős faluban, egy százezres megyei jogú városban, a fővárosban is, és van egy nem települési szintű olvasata, feladata is, itt ott van az országosan is tárgyalandó kérdések között is ez a kérdés, ahogy ott van a középiskolák, valamint az általános iskolák szintjén is. Én például nagyon előremutatónak tartom, hogy elindult az országos diáktanács kezdeményezés, ahol találkoznak a diákönkormányzatok, de önmagában azt is progresszívnek tartom azt, hogy a NIT 10 éve működik, mert szerintem egy jó találkozási, képviseleti fórum. Fontosnak tartom, hogy elkészült a Digitális Gyermekvédelmi Stratégia, hiszen már gyermekkorban el kell kezdeni a fiatalok képzését, hogy biztonságosan mozoghassanak a digitális térben. Azon az egyeztetésen, amely azt célozta, hogy az oktatásnak legyen része a mesterséges intelligencia a DOSZ volt jelen, és meg tudtuk jeleníteni az ifjúsági korosztály észrevételeit. Aztán, hogy ez a gyakorlatban hogyan jelenik meg, egy másik kérdés. Én nem fekete-fehérnek, sokkal inkább színesnek, vagy árnyaltnak látom. Nagyon jónak tartom azt, hogy mondjuk a külhoni magyar

fiatalokkal erősödik a kapcsolat, a Magyar Ifjúsági Konferencia ezt nagyon jól csinálja. Véleményem szerint erősebb a kapcsolat szerintem most egy anyaországi és egy külhoni magyar fiatal között, mint a '90-es években. Ez egy fontos dolog.

Ezek mellett igaz, hogy az egzisztencia és a lakhatás megteremtése még mindig kihívást jelentenek. Kihívás az például azért, mert az állami ösztöndíjas doktoranduszok nem hitelképesek, mert nem számít keresetnek az ösztöndíja. Ezt nem tudtuk megoldani, ami szerintem egy elmaradás, csak hogy most egy ilyen saját szűkebb területre koncentráljak. Tehát, hogy ha egy ilyen nagy ívet nézek, akkor tényleg voltak jó ötletek. Voltak egyébként, és vannak nagyon jó kezdeményezések, lelkes emberek.

Jelenleg NIT-nél azt látom pozitív dolognak, hogy a közéleti mentor programmal, a szabadegyetemmel nagyon sok fiatalot von be. A NIT-nek is fiatalnak kell maradni. Mivel a tíz évvel ezelőtti alapító nemzedék az már kifut lassan ebből a korosztályból, a NIT-nek is és a tagszervezeteknek is meg kell újulnia, a fiatalokat kell bevonnia, és nagyszerű, hogy ez a folyamat el is indult.

DJS: A következő kérdések a Felügyelő Bizottság munkájára, részben a FEB elnöki feladataira fognak vonatkozni. Mikor fogalmazódott meg benned az a gondolat, hogy egy ilyen országos szervezet mint a NIT, aktívabb tagja legyél, komolyabb szerepet vállaljál?

NL: Igazából ez már a kezdet kezdetén, 2011-ben megvolt. Az a típusú ember vagyok, aki szeret nyüzsögni, vagy szervezni. Tehát, hogyha látom, hogy van egy jó cél, akkor menni és csinálni, elérni azt. A NIT megalakulása egy ilyen folyamat volt, amelynek az első nyilvánosan látható, hivatalos pontja egy előkészítő bizottság létrehozása volt. Ennek azt hiszem öt tagja lehetett. Én már ide jelentkeztem, bár nem jutottam be. Tagja volt a későbbi elnökségből például Popper Eliza Liza, Gulyás Tibi, Kovács Dávid – az öt fő közé nem fértem be. Abból a szempontból nem keserített el, hogy fontosnak tartottam a célt, úgyhogy az a szervezet, amelyet vezettem, a Magyar Információtudományi Alapítvány is csatlakozott az első alapításhoz.

Amikor az alapítást követően az elnökségi és a felügyelőbizottsági tagokat megválasztották akkor a nagy felbuzdulásnak én is részese voltam, hiszen az első elnökségben huszonegynéhány pályázat érkezett be, az első felügyelőbizottsági választásra pedig tizenegynéhány. Többen beadtuk mind a két tagságra. Elnökségi tagnak nem választottak meg, így felismertem a támogatottságom mértékét és minőségét. Felügyelőbizottsági tagnak egy többkörös választás volt. Úgy emlékszem a második körre hatan jutottunk tovább, és én jutottam tovább negyedikként, ekkor visszaléptem az egyik jelölt javára, mert azt gondoltam, hogy igazából nem az a lényeg, hogy én személy szerint ott legyek, hanem az a lényeg, hogy legyen ott olyan típusú ember, akivel én is azonosulni tudok mint tagszervezeti képviselő. Akkor visszaléptem, és kértem azokat, akik előző körben rám szavaztak, hogy a Magyar Cserkészszövetség jelöltjét támogassák, így Csóka Sarolta be is került a Felügyelő Bizottságba, Kósa András Csaba, Oki még benne és a Jásper András, Jáspi mellett. Az első FEB Saroltát választotta meg elnökének.

A következő évben az éves tisztújítás keretében ismét jelentkeztem, de akkor már csak felügyelőbizottsági tagnak. Ennek egyébként az volt az oka, mert felmértem a saját kapacitásomat és láttam, hogy mire kell egy elnökségi tagnak vállalkoznia, mi az, ami nekem időben belefér, és arra jutottam, hogy az elnökségi tagság az sokkal aktívabb jelenlétet és aktivitást kíván, mint amit én bele tudnék tenni, egy év alatt saját élethelyzetem is változott.

Azt gondolom, hogy egy felügyelő bizottság lehet aktív és passzív. A passzív felügyelő bizottság az nagyjából azt csinálja, hogy megszámolja a szavazatokat, és a küldöttgyűlés elején elmondja, hogy szabályosan lett összehívva az ülés. Ha érkezik hozzá egy beadvány, akkor azt véleményezi. Ettől egy aktív felügyelő bizottság annyiban különbözik, hogy proaktív, nem reaktív, tehát az elnökségi üléseken ott van mint FEB, hozzászól, elmondja a véleményét, az észrevételeit. Ha van projekt, amiben tud segíteni, akkor segít. Mi ezt a proaktivitást képviseljük. Ez igen sokrétű: megvalósul úgy, hogy kocsi elviszem az elnökségi tagokat egy programra, de lehet az is, hogy szekciót vezetünk, vagy egy-egy pályázatírásban veszünk részt. 2013 óta választanak meg a társaim a

FEB elnökének, azóta elnökként ezt a FEB irányt tudtam képviselni, és ezen nagyon változtatni most nem is fogok a következő tisztújításon sem, merthogy ez egy állandóság. Szerintem ez egy felügyelő bizottságnak a feladata.

Ez persze az évek során különböző módokon működött. Volt például mikor nem volt elnök, Kaszás András visszahívása és Ament Balázs megválasztása között. Akkor a szervezetnek az ilyen irányú feladatkörét ideiglenesen én láttam el mint a FEB elnöke. Aláírtam, amit kell a BEIK-ben, meg a kiküldött anyagok egy részét – nem sokból állt, de ott kellett lenni, mint FEB, elő kellett készíteni a küldöttgyűlést. Bár a FEB tagok változtak az elmúlt tíz évben, de ez az aktivitás mindenkire jellemző volt.

DJS: FEB elnökként magad mögöd tudhatsz számos Közgyűlést/Küldöttgyűlést, láttad, ahogy elnökök, elnökségi tagok, munkatársak váltották egymást, ahogy különböző szereplők jöttek-mentek. Ebben a folytonos változásban hogyan sikerült az állandóságot biztosítani, hogy a szervezet továbbra is be tudja tölteni a célját, küldetését?

NL: Véleményem szerint a felügyelő bizottság úgy tudja egyrészt az állandóságot biztosítani – és ez nálam egy fontos elv – hogy a mindig kompromisszumos megoldásokra és álláspontok kialakítására törekszünk. Egyetlen egy szavazás volt az elmúlt tíz évben, amit nem egyhangúlag fogadott el a FEB, ami szerintem nagyon fontos. Amikor a NIT megosztott volt, tehát amikor a szervezeti tagság és az elnökség is polarizálódott, amelynek a vége a 2017-es bizalmatlansági indítvány lett, a FEB akkor sem vált csataterré. Az, hogy állandó változás van, kicsit arra hasonlít, mint mikor a sejtjeid időközönként cserélődnek, megújulnak, hogy te ne dőlj össze. Napjainkra ezt látom a NIT-nél is, Többségében már lecserélődnek azok az emberek, akik az alapításkor részesei voltak a folyamatnak, az elnökségi tagok között már nincsenek, tagszervezeti képviselőként még jelen vannak, de a napi munkamenetben nem vesznek részt. Nincs például olyan munkatársunk se, aki tíz éve itt van velünk. Mindez két dolgot jelent. Az egyik az, ahogy említettem, hogy a szervezetben fiatalon kell tartani az energiákat, a másik része viszont egy információs tudásmenedzsment kérdés, hogy

a szervezeti tudásból mi veszik el, mi az, ami megmarad. Perszonális hatásnak nevezzük, ha egy adott személy rendelkezik egy csomó tudással, történettel, és így tovább, és ezt át lehet-e adni, át tudja-e adni, amikor távozik. Ezért fontos, hogy a NIT is egyre formalizáltabban működik, egyre több minden van leírva. Nagyon jó, hogy készül kötet, mert akkor ezek a történetek, ezek a tudások bizonyos százalékban átadódnak.

Igazából én egy folyamatos változást látok, a felügyelő bizottság is lecserélődött. 2012-ben, amikor a szervezet megalakult, akkor három fő volt, most közülük már senki nincs itt. Én 2013-ban csatlakoztam, akkor ugye egy FEB tag cserélődött. 2-4 év elteltével Jáspi távozott és a helyére érkezett Hegedűs Imi, aki elnökségi tag volt korábban, már ismerte a szervezetet. Majd Oki helyére három évvel ezelőtt a Jósa Bálint lett megválasztva, aki tagszervezeti képviselőként látta már a működést, mint tisztségviselő. Itt van egy folyamatos cserélődés, mégis egy állandóság.

Az elnökségek esetében is hasonló tendencia tapasztalható, mindegyik elnök volt korábban elnökségi tag. Idővel az elnökségi tagok is cserélődnek, és nem nagyon ismerik már egymást. Ez nem egyedi eset a DOSZ-nál is tapasztalom. Szükségesek tehát olyan alkalmak, amikor a régi és az új tagok találkoznak, amikor ez a közösség vagy a tagszervezeti közösségek találkoznak. Zajlik egy folyamatos cserélődés, megújulás, és sokat kell beszélgetni. Éppen ezért tartottam nagyon jó ötletnek, hogy a 2022-2023-as elnökség első elnökségi hétvégén Kovács Petiék megkérték a Felügyelő Bizottságot, hogy tartsunk egy ilyen történet mesélős szekciót, arra össze kellett állítanom egy diasort, ennek okán tudom pontosan például, hogy 2011-ben jött a megkeresés.

DJS: Mi az, amire te személy szerint a legbüszkébb vagy a NIT-ben töltött időszakod alatt? Melyek voltak számodra a legkedvesebb projektek, programok, rendezvények, események? Vannak-e kedvenc élményeid, amely azt az érzést keltette benned, igen, ezért megérte?

NL: Nagyon sok van. Nehéz egyet kiemelni. Inkább említek egy-kettőt. Kezdeném az emocionális résszel. Tartozni valahová szerintem egy meghatározó

dolog. Az egykori tisztségviselőkkel találkozni, együtt dolgozni, ez mindig egy jó hangulatot, lendületet ad. Voltak igazán meghatározó pillanatok is a szervezet történetében, például a könnyes elnöki búcsúk. Ezek pozitív értelemben értelmes pillanatok. Voltak a NIT életében nehéz időszakok is. Én a 2017-es évet tekintem ilyennek, amikor a szervezet tagsága és az elnökség is polarizálódott. Ez végül a Kaszás András-féle elnökség ellen benyújtott bizalmatlansági indítványban futott ki, és lezajlott egy nagyon kemény taggyűlés. Ez egy mérvadó tapasztalat volt számomra, hogy kell egy ilyen helyzetet, illetve közép és hosszú távú hatásait kezelni. Nem szabad elfelejteni, hogy ilyen szituációk is egy szervezet történetének részei. Nem kell erről pironkodva beszélni. Mind tagszervezeti képviselőnek megvolt és most is megvan a véleményem, de mint FEB elnök nem ezt kell, hogy megjelenítsem.

Én pozitívként ezt a fejlődést emelném ki. Látszik, hogy egyre több szervezetet, meg személyt meg tudnak szólítani, például a szabadegyetem keretében. Bár idén nem tudtam részt venni a szabadegyetemen, de a tavalyi, tavalyelőtti szabadegyetem nekem nagyon pozitív élmény volt: a konferenciákon be tudtunk hozni olyan szereplőket, akik meghatározó partnerként kapcsolódtak be a digitalizáció vonatkozásában.

Nagyon tetszett pár éve közéleti mentorprogram indulása. Az első etapban én is részt vettem, sajnos az akkor indult COVID19 pandémia eléggé korlátozta a lehetőségeinket, de látható volt a lelkesedés. Most a legutóbbi évfolyam zárására mentem el. Látni a fejlődést, mind a szervezésen, mind résztvevők személyét illetően.

Látni azt, hogy minden elnökségi ciklus elején van egy nagyon lelkes elnökségi csapat, ami persze a folyamat e pontján talán természetes. A ciklusok végére az elnökségek egy része megfárad, minden elnökségben akad, aki egy idő után kevesebbet jár be, kevesebb vállalat, tehát nem is indul újra. Ez is az élet része. Nem tudom, hogy ki tudná-e emelni egy pillanatot, mert én sok ilyen pillanatot éltem meg, minden elnökségnek vagy minden elnöki ciklusnak van egy ilyen pillanata.

DJS: Te magad mit tanultál, miben fejlődöttél legtöbbet a NIT-ben? Mit vittél magaddal? Vannak-e esetleg olyan hagyományok, amelyeket te indítottál el, sikerült-e átadnod olyan értékeket, amelyek formálták a NIT-et, a szervezeti kultúrát?

NL: Hú, hát ez nagyon nehéz, merthogy még benne vagyok. Hogy mit viszek magammal? Például hogy milyen az, ha egy ifjúsági szervezet professzionálisan foglalkozik pályázatkészítéssel. Persze itt is voltak ilyen megszakadások, mikor elmentek azok a munkatársak, akik ezzel foglalkoztak, és akkor fél évig tanács-talanul ment a fejkavargatás, hogy hogyan kell ilyen anyagokat elkészíteni. De alapvetően ez egy fontos attitűd, ami jelen van, ez a szervezeti finanszírozás, illetve működése során A legnagyobb számú küldöttgyűlés, amivel együtt dolgoztam, az eddig a NIT volt. Megtanultam, hogy hogyan kell összehívni egy küldöttgyűlést, szabályosan levezetni, segíteni a delegáltak munkáját, úgyhogy a szabályossági keretek között maradjunk. Rálátást nyertem az elmélet és a gyakorlat közti különbségekre, ami a szabályozás területét illeti. Emellett megismerhettem a NIT szervezeti dinamikáját azáltal, hogy az elnökségek működésébe a NIT alakulása óta beleláttam. Megtanultam, hogyan lehetséges különböző szervezeteket és a szervezetek által képviselt saját nézőpontból származó, egymástól eltérő érdekeket integrálni. Ugyanakkor, úgy gondolom, hogy kódolva volt egy polarizációs történet is, ez mindig benne van, mert ugye a tagszervezeteknek eltérő véleménye és igénye lehet.

DJS: Így ennyi év távlatából, vagy akár a jelenre vetítve, ha azt mondom neked, hogy NIT identitás, NIT-ség, akkor ezek szavak mit jelentek számodra?

NL: Nagyon sok identitásom van, de az ember ilyen. Mindenhol egy picit más arcát mutatja a személyiségének, vagy más jellemzőjét. Szerintem fontos, hogy egy szervezet esetében kialakuljon a brandje, az identitása. Ez nem a kezdet kezdetén jön ki, sőt nem is az első ciklusokban. Kell egy új mód, amire lehet építkezni, és kellene hagyományok és külsőségek, amikkel ezt tovább lehet vinni. Erre egy egyszerű példa a NIT-es pulcsi, kialakult például a megköszönő oklevelek rendje a küldöttek vagy az elnökségi tagok részére, amelyek apróságok,

mégsem elhanyagolható formalitások. Az elején erre nem volt gyakorlat, talán meg sem fogalmazódott ennek szükségessége, hiszen a tagoknak megvolt a saját szervezeti identitása. Nem volt egyszerű feladat egy úgynevezett NIT-es identitást kialakítani. Mára azonban egy-egy tagszervezet rendezvényen büszkén lehet mondjuk a NIT-es brand elemeit viselni.

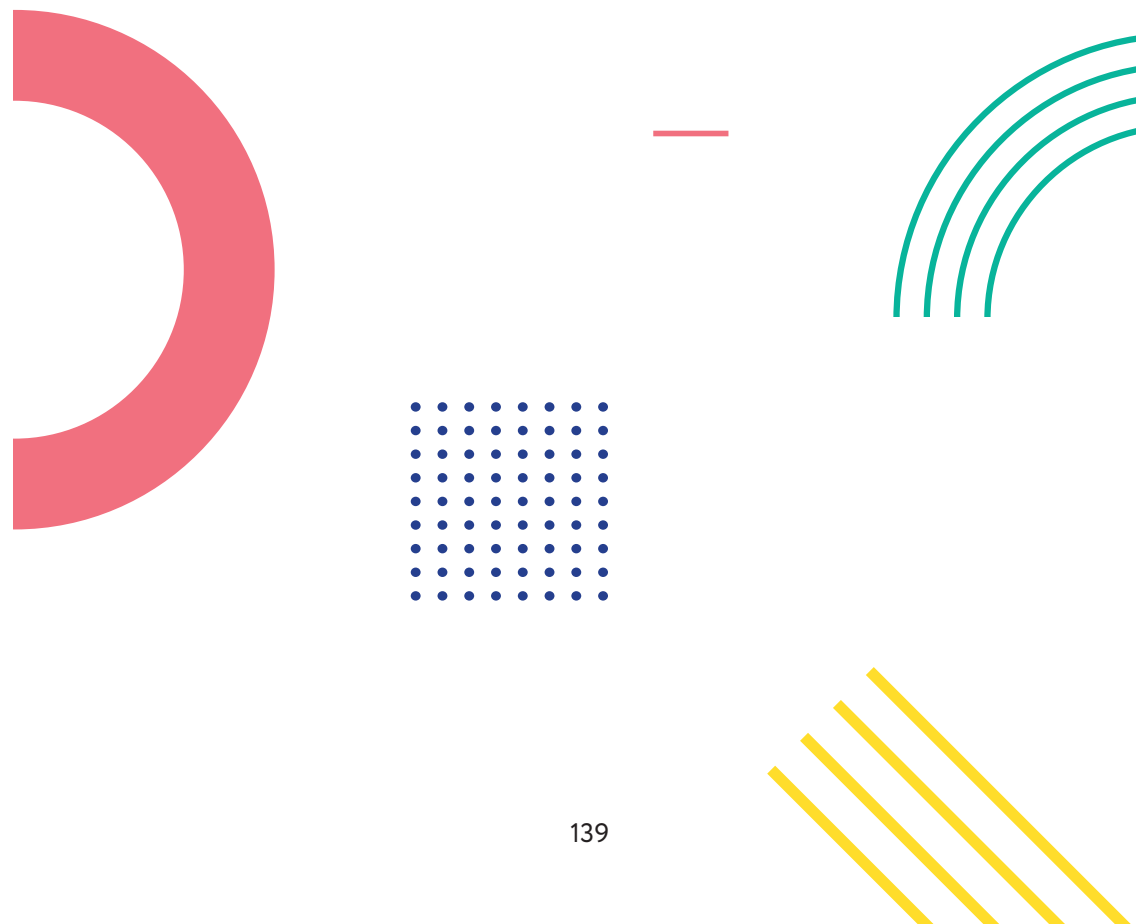
És ugye itt jön a következő kérdés, hogy mi az, hogy te NIT-es vagy? Ha mondjuk elmész egy rendezvényre, ahol sok különböző szervezetből vannak emberek, és nahát, te is NIT-es vagy, és te is, és mi NIT-esek vagyunk, akkor az működik. Úgyhogy szerintem van NIT-es identitás, és most valószínűleg erősödni fog, mivel egyre több olyan fiatal csatlakozik hozzánk, akiknek az első nagy szervezeti identitása a NIT.

DJS: 2022-t írunk: 10 év múlva, 2032-ben fogja a NIT fennállásának 20 éves évfordulóját ünnepelni. Mit gondolsz 10 év múlva milyen lesz az a környezet ahol az ifjúságügygel, ifjúsággal foglalkozó szakemberek tevékenykedni fognak? Milyen lesz az ifjúságszakma, a fiatalok lehetőségei? Illetve ebben a közegben egy NIT típusú szervezetnek milyen feladatai, tevékenysége, küldetése lesz?

NL: A szememben egy dolog nem változik: a fiatalok érdekeit kell képviselni. Viszont az biztos, hogy változni fog, hogy tíz év múlva mi lesz a fiataloknak az érdeke, mert fejlődünk, és más lesz tíz év múlva fiatalnak lenni. Más kihívások fogják a fiatalokat érni, értelemszerűen a tíz év múlva is működő NIT-nek azokra a kihívásokra kell válaszolnia, nem a mostaniakra. De nem vagyok futurista, hogy megmondjam, hogy konkrétan mely területre lesz igaz ez a kihívás. Várhatóan akkorát fog ugrani a technológia, úgy meg fog változni a munkaerőpiac, hogy teljesen más szinten kell a fiataloknak hozzáállni ezekhez a dolgokhoz. Ami szerintem sajnos nem fog változni, hogy lesznek olyan fiatalok, akik hátránysabb helyzetből indulnak, hogy az őket segítő szervezeteknek és úgy általában a magyar fiataloknak szócsöve kell, hogy legyen a NIT. A munkaerőpiacot a digitalizáció és a mesterséges intelligencia átalakítja. Szakmák megváltoznak, de ezt már ugye tizenöt éve mondják, meg évente kijönnek az új trendek, hogy milyen új szakmák születtek és értek véget. Emellett szerintem egyre fonto-

sabb lesz a környezettudatosság. Ez is egy olyan horizontális cél, amivel nem specifikumként, hanem általános feladatként kell foglalkozni.

Hogy a tíz év múlva készülő kötetben még továbbra is aktív felügyelőbizottsági elnökként fogok-e beszélni? Nem hiszem, de nagyon kíváncsian várom ezt az időszakot, mert akik akkor az ifjúsági korosztály lesznek, azok gyakorlatilag most kezdik az általános iskolát. De az is fiatal lesz még, aki most érettségizik. Azt szinte biztosra veszem, hogy készülni fog a húszéves évfordulóra is valamilyen összefoglaló, mert tudom, hogy lesz húszéves évfordulója a Nemzeti Ifjúsági Tanácsnak. Mostanra eljutottunk oda, hogy van egy tízéves múltja a szervezetnek, már nem lehet zárójelbe tenni. A húszéves időtávban pedig már a tisztségviselők pályáját is lehet is lehet, hiszen már mostanra is kezd kialakulni néhány a NIT-re, NIT-esekre jellemző életút.

FÜGGELÉK

Tisztségviselők és munkatársak (2012-2022)

2012. augusztus- 2012 december

Az Előkészítő Bizottság tagjai:

Popper Eliza - NIT előkészítő koordinátor

Gulyás Tibor - a HÖOK ifjúságügyekért felelős elnökségi tagja, a Magyar Ifjúsági

Konferencia magyarországi régiójának elnöke

László Anita – Fiatal Gazdák Magyarország Szövetsége, AGRYA

Németh Annamária – Európai Hallgatók Hálózatának Egyesülete, AEGEE

Janklovics Ádám – Fiatal Vállalkozók Országos Szövetsége, FIVOSZ

Kovács Dávid – Pécsi Városi Diákönkormányzat

2012. december - 2013. december

Elnökség tagjai:

Popper Eliza, elnök

Ament Balázs, alelnök

Gulyás Tibor, alelnök

Czérna Beatrix, elnökségi tag

Janzsó Ádám, elnökségi tag

Kaszás András, elnökségi tag

Kovács Dávid, elnökségi tag

Felügyelőbizottság tagjai:

Csóka Sarolta

Jásper András

Kósa András Csaba

2014. január - 2015. december

Elnökség tagjai:

Janzsó Ádám, elnök

Gulyás Tibor, alelnök

Kaszás András, alelnök

Ament Balázs, elnökségi tag

Antal Ágnes Jozefa, elnökségi tag

Fedor Péter Mózes, elnökségi tag
Popper Eliza, elnökségi tag
Felügyelőbizottság tagjai:
Jásper András
Kósa András Csaba
Nemes László

2016. január - 2016. december

Elnökség tagjai:

Janzsó Ádám, elnök
Hegedüs Zoltán, alelnök
Kaszás András, alelnök
Hegedüs Imre, elnökségi tag
Kölkedi Krisztián, elnökségi tag
Papp Zoltán, elnökségi tag
Simon Eszter, elnökségi tag
Felügyelőbizottság tagjai:
Jásper András
Kósa András Csaba
Nemes László

2017. január - 2017. december

Elnökség tagjai:

Kaszás András, elnök (2017. december 16.-2018. január 15. ügyvivő elnökség tagjaként)
Hegedüs Zoltán, alelnök 2017. december 16.-2018. január 15. ügyvivő elnökség tagjaként)
Papp Kristóf, alelnök (2017. december 7-ig)
Baranyai Marcell, elnökségi tag (2017. december 16.-2018. január 15. ügyvivő elnökség tagjaként)
Kölkedi Krisztián, elnökségi tag (2017. december 16.-2018. január 15. ügyvivő elnökség tagjaként)
Nedeczky Lilla, elnökségi tag (2017. december 15-ig)

Papp Zoltán, elnökségi tag (2017. augusztus 31-ig)
Felügyelőbizottság tagjai (2019. decemberig)
Nemes László, elnök
Hegedüs Imre, tag
Kósa András Csaba, tag

2018. január - 2018. szeptember

Elnökség tagjai:

Ament Balázs, elnök
Nedeczky Lilla, alelnök
Dóka Ágnes, alelnök
Bodrogi Richárd, elnökségi tag
Djongi Joel Ségnon, elnökségi tag
Hegedüs Zoltán, elnökségi tag
Puskely Gergely, elnökségi tag

2018. szeptember - 2019. december

Elnökségi tagjai:

Hegedüs Zoltán, elnök
Dóka Ágnes, alelnök
Djongi Joel Ségnon, alelnök
Bodrogi Richárd, elnökségi tag
Nedeczky Lilla, elnökségi tag
Puskely Gergely, elnökségi tag (2018. decemberig)
Kovács Péter, elnökségi tag (2018. december - 2019. december)
Nagy Máté, elnökségi tag (2018. december - 2019. december)

2020. január - 2021. december

Elnökség tagjai:

Hegedüs Zoltán, elnök
Djongi Joel Ségnon, alelnök
Kovács Péter, alelnök
Czagány Éva, elnökségi tag

Nagy Franciska, elnökségi tag
Szabó Bálint, elnökségi tag
Turi Ádám, elnökségi tag
Felügyelőbizottság tagjai (2022. decemberig)
Nemes László, elnök
Hegedűs Imre, tag
Jósa Bálint, tag

2022. január - 2023. december

Elnökség tagjai:

Kovács Péter, elnök
Turi Ádám, alelnök
Szabó Bálint, alelnök
Antal Kinga Kincső, elnökségi tag
Kocsis Petronella Alíz, elnökségi tag
Molnár Janka Sára, elnökségi tag
Simon Ádám, elnökségi tag
Felügyelőbizottság tagjai (2023. januártól)
Nemes László
Djongi Joel Ségnon
Jósa Bálint

NIT a Fiatalokért Nonprofit Kft ügyvezető igazgatói:

Papp Zoltán (2022. január - 2022. november)
Hegedűs Imre (2022. november -)

Munkatársak (2013-2022):

Bajkó Kinga, kommunikációs vezető
Bakó Borbála, projektmenedzser
Bauer Boglárka, nemzetköziesítési koordinátor
Bedő Viktória, titkár
Csástyu Lilla, megyei koordinátor
Faragó Dóra, projektmenedzser

Havasi Benigna, kommunikációs munkatárs
Horváth Aliz, titkár
Imre Orsolya
Istenes Petra, kommunikációs munkatárs
Jancsó András, elnöki megbízott
Kaszper Blanka, titkárságvezető
Kovács Dóra, titkárságvezető
Lantai Judit, projektmenedzser
Laukó Zsófia, titkár
Stekler Bendegúz, kommunikációs munkatárs
Szabó Bálint, kommunikációs munkatárs
Szalay Zita, projektmenedzser
Szilárd Boglárka, titkár
Takács Judit, megyei koordinátorok koordinátora
Taraczközi Anna, projektmenedzser
Tatár Nikolett, titkár
Turucz Renáta, kommunikációs vezető
Vértes Sára, projektmenedzser

Gyakornokok és önkéntesek (2013-2022):

Boncsarovszky Péter
Boniszlavszky Tamara
Doba Zoltán
Dobszai Szabina
Endrődi Gábor
Gaján Réka
Kardos Laura
Kelemen Anna
Lipi Patrícia
Orgon Béla
Sándor Regina

A NIT tagszervezetei (2022. november 12.)

Rendes tagok:

212. Bornemissza Cserkész Alapítvány
A Duna-Körös-Maros-Tisza Eurorégió Ifjúsági Szövetsége
A Kelet-Európai Fiatalokért Egyesület
A Szegedi Pedagógusképző Kar Hallgatóiért Alapítvány
AFS Magyarország
Alapítvány a Közösségi Hálózatokért
Alapítvány az SZTE JGYPK Szabadidőközpont és Kávézóért
Alba Sansz Kulturális Alapítvány
Alternatíva Egyesület
Beregi Ifjúságért Közművelődési és Szabadidő Egyesület
Boróka Gyermejköltségi Egyesület
Civilek a Fiatalokért Egyesület
Compass Európai Ifjúsági Közösségért Egyesület
Contact Mentálhigiénés Konzultációs Szolgálat
Családi Társasjáték Egyesület
Dél-alföldi HEURégió Pont
Diákközéletért Alapítvány
Diverz Ifjúsági Hálózat Egyesület
Doktoranduszok Országos Szövetsége
Dosta Sas Egyesület
Egyensúly AE Egyesület
Élhető Vidékért és Összefogás a Gyermekéért Egyesület
ELTE kollégiumi Hallgatói Alapítvány
ELTE TTK Hallgatói Alapítvány
ERGO - Európai Regionális Szervezet
Esély-Budapest Alapítvány
Eszterházy Károly Hallgatói Egyesület
Európai Hallgatók Hálózatának Egyesülete
Felsőoktatási Kollégiumok Országos Szövetsége
Fiatal Egri Értelmiségért Egyesület

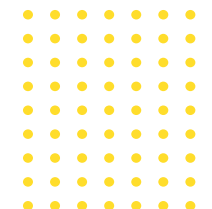
Fiatal Gazdák Magyarországi Szövetsége - AGRYA
Fiatal Lokálpatrióták Egyesülete
Fiatal Vállalkozók Országos Szövetsége
Fiatalok a Nemzetért Alapítvány
Fiatalok a Városért Egyesület Kisvárdán
Fiatalok a Vidéki Értékek Megőrzéséért
Fiatalok az Összefogásért Egyesület
Fiatalok Együttműködése a Sikeres Ceglédi Közösségekért Egyesület
Fiatalok Fehérvárért Egyesület
Fiatalok Fiatalokért Egyesület
Fiatalok Kulturális Szövetsége Ifjúsági Egyesület
Fiatalok Újfehértóért Ifjúsági Egyesület
FUTUROPE, Fiatalok a Jövőért Közhasznú Egyesület
Garabonciás Egyesület
Gézengúz Utánpótlás Kézilabda Club
H+ Média és Kulturális Egyesület
Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája
Hallgatók a Művészetért Egyesület
Hálózat a Szabad Információért Alapítvány
Hébé-Juventus Művészeti Egyesület
Herényi Kulturális és Sportegyesület
Hierotheosz Egyesület
HIFI - Hírös Fiatalok Egyesülete
Ifjú Magyarok Egyesülete
Ifjúsági Caritas Egyesület
Ifjúsági Szolgáltatók Országos Szövetsége
Ifjúsági Vállalkozásélénkítő Egyesület
Játszótér Közhasznú Alapítvány
Kanyssa Hallgatói Alapítvány
Kecskeméti Spartacus Sportkör és Közösségi Tér
Kosztolányi Dezső Céltársulás Egyesület
KÖSZ - Kisvárosi Önkéntes Szemétszedők Egyesülete
Köz-Pont Ifjúsági Egyesület

Kulturális Életért Közhasznú Egyesület
Kultúrműhely Alapítvány
Life Café Club Egyesület
Lyceum Alma Mater Egyesület
Magyar Ifjúsági Szövetség
Magyar Információtudományi Alapítvány
Magyarországi Németek Pécs Baranyai köre
Matula Ifjúsági és Szabadidő Alapítvány
Megújuló Békés Megyéért Egyesület
Mi egy másért - Gyulai Gyermekekért és Ifjúságért Közhasznú Egyesület
Miért Ne Alapítvány
Miskolci Morus Ifjúsági, Sport, Természetjáró és Kulturális Egyesület
Munka Világa Közhasznú Egyesület
Nagycsaládosok Országos Egyesülete
Nexus Egyesület
Okkal-Más-Okkal Ifjúsági Egyesület
Országos KID Egyesület
Pécsi Egyetemisták Egyesület Szövetsége
Pillér Egyesület
Polip Ifjúsági Egyesület
Pro Dotis Egyesület
Pro Iuventute Hungarica-Magyar Ifjúságért Alapítvány
Promeritum Alapítvány
Pszichodiák Alapítvány
Reményt a Gyermekeknek Közhasznú Egyesület
Rügybázis Kulturális Egyesület
Szakszervezetek Országos Diák-Sportszövetsége Egyesület
Szubjektív Értékek Alapítvány
TehetségPont Alapítvány
Tudatos Ifjúságért Alapítvány
Új Lehetőség Alapítvány
Vas Megyei Tudományos Ismeretterjesztő Egyesület
Vasi Ifjúságért Egyesület

Veszprémi BEST Bizottság
Vezér Hallgatói Egyesület
Youth Business Group Egyesület
Zalai Hazatérők Egyesülete

Pártolói tagok:

Fidelitas
Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség
Jobbik Ifjúsági Tagozata
Legjobb vagyok Tehetségmentoráló Közhasznú Nonprofit Kft.
Lehet Más a Jövő Egyesület
Liberális Fiatalok Társasága
Muraba Európai Területi Társulás
Nyíregyházi Diákpolgármesteri Iroda
RGDTS Nonprofit Kft.
Societas - Baloldali Ifjúsági Mozgalom
Szakszervezetek Együttműködési Fóruma Ifjúsági Tagozata (SZEFIT)

NEMZETI
IFJÚSÁGI
TANÁCS